

ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਗਾਰਨ ਸੁਹਾਤਾ ॥ ਫੀਕੀ ਹੈ ਨੀਕੀ ਕਰਾਤ ਕਹਿਯੋ ਸ
 ਮੈ ਵਿਚਾਰਾ ਸਤ ਕੇ ਮਨ ਹਰਖ ਭਰੇ ਮੇਰੇ ਬਿਵਾਹ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਗਾ
 ਰੀ ਅੰਗੁ ਨਾਗਿ ਨਤਾਇ ਹੈ ਜਗਤ ਕੀ ਚਾਕਾ ॥ ਦੇਖੋ ਸਤ ਹੀ ਸਮ
 ਮੇਰੇ ਕਹਤ ਥਾਕਾਇ ਕਠਾਕਾ ॥ ੬ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕੇ ਗੁਨ ਜਨ ਹੀ ਸੋ ਤਿ
 ਾ ਆਦਰ ਦੇਤਾ ॥ ਕੇ ਕਿਠਾ ਅੰਬਾ ਲੇਤ ਹੈ ਕਾਕ ਨਿਮੋ ਗੀਓ ਤੁ ॥ ੧
 ॥ ਜੇ ਜੇ ਕੇ ਪਾਰੋਲ ਹੈ ਸੋ ਤਿਹ ਕਰਤ ਬਖਸ਼ਾਨਾ ॥ ਜੇ ਜੇ ਬਿਖ ਕੇ ਬ੍ਰਿਖ
 ਭਖੀ ਮਾਨਤ ਸੁਧਾ ਸਮਾਨਾ ॥ ਅਨਉਂਦਾ ਮੇਰੇ ਕਹੈ ਨਿਹਾਰਿ
 ਕਰਤ ਨਿਬਾਹਾ ॥ ਜੇ ਅਜਗਰ ਭਖਾਨ ਕੈ ਨਿਕਸਤਿ ਵਾਹੀ
 ਰਾਹਾ ॥ ਹਠਨ ਚਕਨ ਕੀ ਘੋੜੀ ਤਿਹੈ ਤੁਝੋ ਲੀਦਾ ਮਠਨਾ ਅਜ

ਯੇਚਾ ਡਿਕਵੇਦੁ ਉਭਰੇਨਾ ॥ ਥਾਡੁ ਅਨਲੀਸੀਪਾਤਿ ਸਭੈ ਕਾਪੁ
 ਵਿਕਸਿਤ ਅਨੰਤਾ ॥ ਟਪਸੁ ਕਪਯਨ ਘਨ ਕਪਰਾਪਰ ਸੁਕ
 ਸਰਾਬਰਸੀਤਾ ॥ ਯਥੁ ਜੋਗਸਭਾ ਮਿਕਤ ਯੈ ਜੋਗਿ ਧੀਤਿ ਖ
 ਯੈ ਅੰਗੁਰਾਖਕ ਗੁਰ ਭੁਗਰਾਵਾਰ ਨੀਚਾ ਨੀਪਾਨ ਕਪੂਰਾ ॥
 ਸਿਹਜੇ ਤੋ ਨਿਹਰੇ ਤਿਤ ਦੇਰਿ ਵਈ ਪਹੁ ਚਾਇ ॥ ਸਕਰ ਖੋਰੇ ਹੁਕ
 ਸਿਕੈ ਜੈ ਸੇ ਸਕਰਾ ਆਇ ॥ ਸ੍ਰਿਯਾ ਸਿਤੁ ਖਵਿ ਚਾਰੀ ਯੈ ਰੇ
 ਏਗਾ ਭਿਖੈ ਨ ਸੀਥਾ ॥ ਖਕ ਗੁਰ ਕਾ ਬਕ ਬੀਰ ਸੇ ਮਾਨਤ ਰਕੀ
 ਰਾਰੀਥਾ ॥ ਗੁਨ ਸਨ ਕੇ ਗੁਨ ਕੇ ਰੀਏ ਨਿਹਘਟ ਸਿੰਧ ਅਪ
 ਰਾਯ ਗੁਨ ਖੜਕੁ ਬਨਟ ਕਨਕ ਪੈਵਤ ਕੈਨ ਸੁਮਾਰਾ ॥

ਸਾਪਹਿਦੂਪਾਧਿਕਾਈਏਸੇਮੈ ਕੇਵੁਕਾਵਿਖਯੋ॥੬॥ 'ਹੁ

= ਆਰ ਧਰਮਕੰਠੇ

ਨਗਰੇਵੇਲਾਪੁਤਾਰਾਹੈਤਿਨਸਨਮਾਨਤਪੀਰਾਮੀਦਤਉਪ
ਅੰਤਕਰੈਸੀਤਕਾਸੁਰਭਾਸਮੀਰਾ॥ ਬਡੀਠੀਰੇਕੇਲਾਪੁ

ਕਹੈਆਖੈਆਦਰੁਭਾਇ॥ ਮਲਿਆਚਕਕੇਸੇਪਵਨਪਗੈ
ਮੰਦਸੁਹਾਇ॥ ਮਹਿਮਾਸੁਤਕੇਦੇਤਹੀਕੇਤਨਤਮਸ

ਕੁਚਾਇ॥ ਲੇਤਭਾਗਮੰਗੀਨਾਬਕੇਦਿਪਹੀਸੀਸਚੰਦੁਇ॥

ਧਨਸੁਰਨਧਨਵੁਕੁਤੈਂਬਿਨਦੀਨਨਕਹਾਤਾ॥ ਜੋਸੇਬਿਨ
ਬਰਸੈਸਪਨਜਲਛੀਯੈਪੀਯੋਨਹਿਜਾਤਾ॥ ਇਕਬਿ

ਨਮਾਗੈਹੀਲਹੈਮਾਗੈਏਕਲਹੈਨਾ॥ ਪਨਜਲਸਰਸਰਤਾਉਰ

ਜੋਸਮਰਸੁਸਭਬਾਤਿਮੇਤਿਹਭਾਮੀਦੇਤਮਸਿਕਾਕੁਰੈ
 ਰੀਕੁਤੇਰਾਵਹਾਰਿਕਰੈਰਾਵਤੇਰੀਕਾ। ਰਾਬਥਪੁਹਾਰੀ
 ਹਾਰਿਸਹੀਯਾਮੈਨਹੀਸਿਦੇਹਾਜਰੇਠੀਕਕੇਛਾਖਜਮੈਛਾਖਛਾ
 ਖਕੇਭੇਹਾ। ਕਹਾਂਬਭੇਛੇਛੇਕਹਾਂਮਹਾਰਿਤਤਹਾਰਿਤਛਾ
 ਰਾਹਾਰਿਭੁਜਨੁਕੀਖਾਥੀਦੁਰਕੇਦੁਰਜੋਪਨਕੈਤਮਾਗਾ।
 ਪਰਜਨਸੋਮਨਸੋਕਰੈਓਪਰਹਰਮਨਸੋਪ੍ਰੀਤਿ। ਭੂਨੇਸੋਮੈ
 ਹਰਖਅਨੇਜਰਾਤਾਥਿਪ੍ਰੀਤਿ। ਆਈ^{ਭਾਈ}ਅਵਾਧਿਅਥਿਥੇ
 ਕਕੀਵਿਖਕੇਨਅਨਖਾਇ। ਕਾਰਾਕਨਕਕੋਪੀਪਿਜੇਰੀਸਅਨਾਦ
 ਰਭਾਇ। ਮੁਰਖਕੋਨਿਤਕੇਬਚਨਮੁਨਉਪਮਤਰੈਕੋਪਾ

ਪਰਨੈ ਜੋਈ ਗਈ ਇਬਰਨ ਸੁਧਾਰ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਨਿਰਸਥਾ
 ਤੁਸੇਈ ਸਰਸਜ ਹੋਤਾ ਹਿਯ ਹੋਤਾ ਗਾਰੀ ਹੂੰ ਪਮਾਰੀ ਥਰੈ ਗੋਸ਼
 ਕੋ ਸਮਧਨ ਦੇਰਾ ॥ ਜੇ ਅੰਗਕਾਰ ਜਮੈ ਕੁਸਲ ਸੋ ਰਿਹ
 ਭੇਦ ਪ੍ਰਥੀ ਨਾਨਾ ਦਿਪ ਵਹੈ ਮੈ ਅਗਵੈ ਰਕੈ ਉਕਟ ਕਾਪੁ ਮੀ
 ਨਾ ॥ ਜੇ ਜੈ ਸੋ ਤ੍ਰਿਹਿ ਤੋ ਸੀ ਦੇ ਰੀ ਦੇ ਰੀ ਤ੍ਰਿਪ ਕਾ ਸਾਕਾ
 ਰਕਾਰਿ ਨ ਭੇਦੈ ਕੁਮਰ ਮੁੰਦ ਅਰਿ ਬਿੰਦਾ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਇਨਿ ਕੋ
 ਛਾਨ ਤੈ ਜਾਨੀ ਦੇ ਉਰ ਅਗਿ ਮਾਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਓਧੇ ਕਥਾ ਪੁਰਾਨ ਸੁਨ
 ਬਿਕਥਾ ਸੁਨੇ ਹੁਕਾਸਾ ॥ ਓਰ ਉਛਾਹਿ ਹਿਤ ਪਰਮ ਸੁੰ ਅਸੁ
 ਉਕਰਾ ਮਕੀ ਹਾਨਾ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੋ ਜਮੈ ਮੁੰਦ ਛੁਟੈ ਅਨ

ਤਨਜੋਇ। ਸੁਰਾਸੁਰਾਪੀਨ ਤਥੈ ਜਦ ਪਾਵਿਕ ਕਗਤ ਹੋਇ।
 ॥ ਜੇ ਦੇਤਿ ਨ ਤੇ ਕੀਤ ਜੈ ਕੈ ਕੇ ਜਾਂ ਸੋ ਮੇਰਾ। ਸੁਥ ਕਰੇ ਪਾਛੇ ਕਰੇ
 ਫਿਰਤੁ ਅਚੇਤ ਨ ਕੋਹਾ। ਘਟ ਤਥ ਫੁਤ ਸਿਪਤਿ ਸੁਮਤਿ
 ਗਾਉ ਅਹਿ ਰਵ ਕੀ ਜੋਇ। ਰੀਤੀ ਪਟ ਕਾਤੁ ਰਤੁ ਪੈਂਤ ਰੀਸੁ ਰੀ
 ਤੀ ਹੋਇ। ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੈ ਸੀ ਹੋਤਿ ਪੈ। ਨਿਹ ਜੈ ਸੀ ਕਾਤਾਇ।
 ਤੁੰ ਜਨ ਮਿਤ ਸਹਤੁ ਰਤੁ ਪੈਂਤ ਕਤੁ ਰਭਰ ਕੇ ਜਾਇ। ਉ
 ਤ ਮਜਨ ਕੀ ਪੈਂਤ ਕਰਨੀ ਚਨ ਹੋਤ ਰਸਾਕਾ। ਕਉ ਅਕੈ ਸੇਚੁ ਕ
 ਸਕੈ ਰਾਜ ਹੋ ਸਕੀ ਚਾਕਾ। ਉਤ ਮਜਨ ਕੇ ਸਿਰਾ ਕਰ ਸਹੀ
 ਜੇਹੀ ਸੁਖ ਭਾਸਾ। ਜੈ ਸੇਧਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਰੇ ਅਤਰ ਕੇ ਤਸ ਭਾਜਨ ਥਾ।

ਸਾ ॥ ਯੰਸਗਕੀਬਿਪਰੀਤਿਗਾਤਿਸਮਣੀਵੇਖਸੁਭਉ
 ਕਹੈਜਨਾਰਦਨਕਿਸਕੋਹਰਕੇਸਿਕਰਨਉ॥੧੨॥ਭੁਲੇਕ
 ਰੀਕਉਕਹੈਸਭਕੇਹਿਤਕੈਬੈਨਾਪਿਯਆਗਮਕੋਕਕਬਚਾਬਿਰ
 ਹਾਨਿਕੋਸੁਖਦੈਨਾ॥ ਜੇਜਾਂਕੋਹਿਤਕੀਕਹੈਸੋਤੁਕੋਅਭਿਰਾ
 ਮਾਪੀਆਅਗਮਭਾਖੀਭੁਲੇਥਾਇਸਪਿਕਾਕਿਹਕਾਮਾ॥੧੩॥
 ਕਉਦੈਹਿਤਕੀਕਹੈਪ੍ਰੇਤਾਹੀਜੋਹੇਤਾਸਭਉਤ੍ਰਾਵਤਕਾਕੋਪੈ
 ਬਿਰਹਾਨਿਬਥਕਦੇਤਾ॥ ਕੋਰਾਹੈਅਪਨੇਤਉਜਾਸੀਗਥਾ
 ਹਿਏਪੀਰਾਜੈਸੇਰੇਗਸਰੀਰੇਉਪਜਤਦਹੈਸਰੀਰਾ॥੧੪॥
 ਏਕਾਬਿਰਾਨੇਹੀਭੁਲੇਜਿਹਿਸੁਖਹੋਤਸਰੀਰਾਜੈਸੇਬਨਕੀਆ

ਖਈਹਰਤਰੇਗਕੀਪੀਰਾ॥੧੬॥ ਜੋਪਾਵੈਅਤਿਉਚਪਦਤੰ
ਕੋਪਤਨੀਨਿਦੰਨਾ॥ਜੁਸੇਤਪਤਪਮਪਸਨਕੋਅਸਤਰੇਤਰੇਤਰ
ਅਨੁਚਿਤਅਤਿਬਛਾਪਨਕਰੇਅਨਾਦਰਹੋਇ॥ਸਿਥ
ਹਕੀਕੋਨਨ੍ਹਿਪਦਹਰਕੁਕਮਗਯੋਪਤਿਖੋਇ॥ ਕਛੁਖ

ਭਾਵਦੇਖੈਜਹਾਂਤਹਉਤਮਨਰਹਾਹੀ॥ਜੈਸੇਪਾਵਸਤਜਅਨ
ਤਰਾਜਹੀਸਉਡਿਕਾਹੀ॥ ਜਿਹਚਾਰੇਜੋਈਸਿਥੋਅਭੈ
ਸੁਖਹੋਤਸਰੀਰਾ॥ਜੁਸੇਪ੍ਰਸੋਜਿਘਕੋਸਿਥੈਨਿਰਮਛਸੀਤਕ
ਨੀਰਾ॥ ਮਨਭਾਵਨਕੇਸਿਥਨਕੀਨਈਨੀਥਲੇਤਉਦਾਸਾ
॥ਜੁਸੇਚਕੋਰਕੀਦਿਨਦਸਾਚਕਵਾਚੀਦਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੧੬॥ਜਿਹਖੁ

ਸਿੰਗਦੂਖਨਕਰੈਤਸੀਏਤਕੇਸਾਬਾਮਾਦਿਰਾਹੀਮਨਤਮਗਤ
 ਦੂਪਕਕਾਕੀਹਾਬਾ॥੩੫॥ਸ਼ਕੇਸਿੰਗਦੂਖਨਦੁਰੇਕਰੀਏਉ
 ਹਾਪਹਿਚਾਨਾਸੈਸੇਸਮਣਤਦੂਪਸਭਸੁਰਾਅਹੀਰੀਪਾਨਾ॥੩
 ੬॥ਜਿਹਦੇਖੈਦੂਖਨਕਰੈਤਸੀਏਤਸਟਨੇਗਾਜਮੇਕਉਰਿ
 ਤਏਨਹੀਚੋਬਚੀਦਕੀਓਰਾ॥੩੭॥ਮੁਰਖਗੁਨਸਮਣਨਹੀਤੁ
 ਖਗੁਨੀਮੈਦੂਕਾਕਹਭਯੋਦਿਨਕੋਬਿਭਜੈਨਹਿਜਨੈਪ੍ਰਭਾ॥੩੮॥

ਖਕਜਨਸੋਕਹਿਏਨਹੀਗੁਣਕਬਹੁਕਰਿਮੇਕਾਜਿਏ
 ਐਜਗਾਮਾਹਿਸੋਜਮੇਜਕਬ੍ਰਿਦਿਕਤੇਕਾ॥ ਵਿਕਹੀਗੁਨਐ
 ਸੇਭਕੋਜਿਹਅਵਗੁਨਛਪਜਾਤਾਨੀਰਦਕੇਜਮੇਰੀਰਾਬੁਦਕਗ

ਤਾਵਕੇ =

ਬਿਜੁਠੀ

ਰਸਤਰਜਾਬਿਨਾਪਾਤਾ)

ਮੂਫਤਹਾਂਗੀਮਾਨੀਦੇਜਹਾਨਪਸੰਦੀ

੧੩

ਤਹੋਇ।ਦੀਪਾਕਿਕੀਰਾਵਿਕੇਉਦੈਬਾਤਿਨਜੁਝੈਕੋਇ।

ਅਬਿਨਸ੍ਵਰਥਕੈਸੇਸਹੈਕੋਊਕਾਹਿਤਕੁਖੈਨਾਠਾਤਦੀਇਬੁਥਕਾ
ਰੀਦੇਨੋਝੈਦੁਪਾਸੀਏਨਾ। ਸ੍ਵਜਨਤਜਾਬਿਨਸ੍ਵਜਨਤਾਕੀ

ਜੇਊਅਪਕਰਾ।ਅਸੰਚੰਦਨਛਾਏਤੇਉਸੁਰਹਿਤਕਰਤਕੁਠਕਾ)

ਦੁਸਟਨਛਾਝੈਦੁਸਟਤਾਪੇਖੈਰਖੈਛਟਾ।ਸਰਪੇਕੇਤੇਨੀਝੈ
ਕਰੈਚਪੈਥਠਾਵੈਚੋਟਾ। ਪਨੁਸੀਚਮੋਕਿਹਕਾਮਕੋਖਹੁਖਸ

ਦੁਹਾਰਿਪ੍ਰੀਤਾ।ਬਾਪਮੇਰੀਪ੍ਰੀਠੇਕੁਪਜਲਕੁਠਵੈਥਝੈਦਿਹਰੀਤਾ।

ਕਰੈਬੁਰਾਈਸੁਖਚਹੈਕੈਸੇਪਾਵੈਸੋਇ।ਰੋਪੈਬਿਰਪਾਅਕ

ਕੇ ਅੰਬਕਹਾਂ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ੧੬ ॥ ਹੋਇ ਬੁਰਾਈ ਤੇ ਬੁਰੇ ਜਸਿ ਕਿਨੇ
 ਨਿਰਪਚਾਖ ਭਾਖੁ ਨੈਗੇ ਅਰੇ ਕਤ ਸੇ ਕੂਪਤ ਯਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਵੀਏ
 ਸਹਿ ਸਗੁਨ ਦੇ ਤੇ ਸੇ ਪਾਵੈ ਯਹਿ ਸਚੁ ਬਾਤਾ ॥ ਚੀਰ ਦੇ ਤੇ ਤਿਹ ਪਲਾਸ
 ਪਰਾ ਆਗ ਸੁਤਾ ਮੁਨਿ ਦਾਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ਏਕ ਬੇਖ ਕੇ ਆਸ ਦੇ ਜਾਤ ਬੈਰ
 ਛਪਿ ਪਸਾਤਿ ॥ ਜੇ ਸੋ ਹਾਥੀ ਕੇ ਪੈ ਜਮੈ ਸਭ ਹੀ ਖੋਜ ਸਾਤਿ ॥ ੧੯ ॥ ਜਾਂ
 ਦੇ ਜਿਹਿ ਸੁਰਬ ਸਿਏ ਸੋਈ ਤਿਹੀ ਸੁਹਾਤਾ ॥ ਚੋਰ ਨੀ ਆਰੀਚਾ ਦਲੀ
 ਮੈ ਬੇਕਾਰੀ ਰਾਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ਜੈ ਸੇਹੀ ਭਵ ਤੇ ਬਤਾ ਤੈ ਸੀ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
 ਸੀਤਾ ਹਰੇ ਤੇ ਭਯੋਰ ਦੁਨ ਕੁਛ ਕੇ ਨਾਸਾ ॥ ੨੧ ॥ ਨਿਸ ਦੇ ਭਾਵੈ ਕੋਕ
 ਰੂਪ ਤੀ ਕਰ ਜੇ ਹੋਇ ॥ ਤੇ ਨ ਕਸੇ ਹਰੀ ਚੰਦ ਸੇ ਬਿਪਤਿ ਨ ਭਰੇ ਕੋਇ ॥

੧੫੨॥ ਕਥਾ ਤੂੰ ਨਸਾਨੁ ਪੁਰਖ ਸਰੈ ਰੋਗ ਰਾਗੇ ਪਾਸਾ ਭੁਖਿ ਮਜ੍ਹਾ ਪਿ
 ਸਟ ਰਸਿ ਤਹੁ ਭੁਖੇ ਕੁਰਬੀ ਸਾਥਿ ਨਾਸਾ ॥ ੧੫੩॥ ਅਤਿ ਹੀ ਸਰਕ ਨਹੁ
 ਜੀਐ ਦੇਖ ਜਾਓ ਬਨ ਰਾਇ ॥ ਸੀਧੇ ਸੀਧੇ ਛੇਟੀ ਕੀ ਬੰਕੇ ਤਰ ਬਥਾ
 ਿਇ ॥ ੧੫੪॥ ਬਹੁ ਤਿਨ ਕੋ ਨ ਛਿਰੇ ਪ੍ਰੀਤੈ ਨਿਬਥ ਜਾਤੁ ਬਥਾ ਵਾਨਾ ॥ ਸੀ
 ਕੁ ਭਖ ਜਾਇ ਪੀਥਾ ਕਰਨ ਬਾਹਿ ਨਗ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ੧੫੫॥ ਟੁਰ ਜਾਨੈ
 ਸਿਸਰ ਰਾਤੇ ਸੁਨਨ ਕਾਹਿ ਤਕ ਕੇ ਸਾਜਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਖ ਅਪਿ ਰਾਖੈ ਤੈਥੈ
 ਧਨ ਕਹੈ ਮੇਥੈ ਸਾ ॥ ੧੫੬॥ ਸੁਨਨ ਕੁ ਸਿਰਾਤ ਦੇਖ ਤੈ ਸੁਨਨ ਤਾਨ
 ਤ ਅੰਤਾ ॥ ਜਾਯੋ ਭੁਖੀ ਗਾਨ ਸਿਰਾਤ ਤੂੰ ਚੀਟਨਾ ਬਿਖਨ ਪਰੀਤਾ ॥ ੧੫੭॥
 ਕਸਟ ਪਰੇ ਹੁਸਾ ਪਾਸ ਨ ਕੈ ਕੁਨ ਰੇਤੁ ਸਥਾਨ ॥ ਭੋਲੇ ਭੋਲੇ ਕੈ ਚਨ ਤਾਈ

ਏਤੋਂ ਤੇ ਜੇ ਨਿਰਮਲ ਬਾਨ ॥ ੧੫੮ ॥ ਜੇ ਉੱਤਮ ਤੇ ਅਸਮ ਜੋ ਰਿਸ ਨ ਪ
 ਰਤ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਘਨ ਗਰਜੇ ਹਰਿ ਦੂਕਰੈ ਸਾਕਲ ਕੇ ਬਸੁ ਨ ਲਾਹੈ ॥
 ੧੫੯ ॥ ਖਲ ਬੀਰ ਤਨ ਰਾਸੁ ਜਨ ਸੰਨਹਿ ਨ ਬਿਸੁਲ ਕਰੇਇ ॥ ਭੁਹਕ
 ਯੋ ਉਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਬਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋ ਸਨ ਲੋਇ ॥ ੧੬੦ ॥ ਅਬ ਭਾਖੀ ਸਾ
 ਰਹੂ ਕਹੈ ਨਾਮ ਨੈ ਕੇਇ ॥ ਭਾਂਡੁ ਪੁਕਰੇ ਪੀਰ ਬਸ ਮਿਸਿ ਸਮਝੈ ਸੁਭ
 ਲੋਇ ॥ ੧੬੧ ॥ ਸਦਾ ਸੈ ਬਲਵਨੈ ਪੈ ਨਹਿ ਪੁਰਖ ਬਲਵਨਾ ਕਾਂਬ
 ਨ ਲਰੇ ਰੋਪੀ ਕਈ ਬਜਰ ਬੁਝੇ ਪਬ ਬਾਨਾ ॥ ੧੬੨ ॥ ਕਨਕ ਨ ਜੋ ਰੈ
 ਮਨ ਜੁ ਰੈ ਕਏ ਨਿਬਰੈ ਜੋਇ ॥ ਭੂਟ ਭੂਟ ਜੋ ਘਟ ਭਰਤ ਪਕਤ
 ਬੀਤੇ ਤੇਇ ॥ ੧੬੩ ॥ ਬੇਰੇ ਘੀਰੁ ਨ ਤੈ ਕਹੈ ਹੁਇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਜਗਾਸਾਹਿ

ਏਹਲਕਰਤੇਹਾਯਕਵੀਕਹੀਸਹੀਸੁਕਰਨਾਹੀ॥੧੬੪॥ਤ੍ਰਿਵੇਥੇਏ ੧੫

ਨਕਹੈਗੁਨਕਿਨਬਡਪਨਕੇਇ॥ਥੈਰੀਏਵਯਕਸਿਖਰਪਰਬਾ
ਇਸਕਾਰੁਨਹੋਇ॥੧੬੫॥ਇਖਪਏਕਿਨਹੈਕਹੈਗੁਨਪਾਵਤ
ਹੈਕੋਇ॥ਸੁਰੇਥੇਪਥੀਪਨਸੁਮਨਤਬਗੁਨਸਿਯੁਤਹੋਇ॥੧੬੬॥
ਸਿਕਾਟਿਅੰਗੁਪਿਸਮ^{ਮੰਤਰ}ਏਕਹਾਂਬੁਪਨਨਬਰਨਾਬਿਯਾਸਾਕਬਹੁ
ਤੇਕਨਕਾਨਹੀਅਮਕਕੁਮਕਕੀਬਾਸਾ॥੧੬੭॥ਕਿਨਸਤਸਤੈ
ਬੁਨਗੁਨੀਕੋਨਿਗੁਨਪੁਰਖਕੇਪਾਸਾ॥ਨਮੋਅੰਕਨਾਰਿਰਥੀਪਰਿ
ਨੈਕੁਨਰੇਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੧੬੮॥ਸਾਚਭੂਠਨਿਰਨੈਕਕਰੈਨੀਤੀਨਿਪੁਖਿ
ਜੈਹੋਇ॥ਰਾਮੁਰੀਸਾਬਿਨਕੋਕਰੈਖੀਰਨੀਰਕੋਇ॥੧੬੯॥ਇ

ਕਸਸੀਪਥਾਸਿਅਤਿਕਰਾਇਕਹਿਤਕਰਬਸਦੂਗਾਹਿਸਨਥੈਸੇਕ
 ਮਥਾਦਕਅਮਥਾਪ੍ਰਕਾਸੈਸੂਰਾ॥੧੦॥ ਦੇਖਹਿਕਿਉਮਥੈਗਾਹੈਰੂ
 ਨਨਗਾਹੈਖਕਠੇਕਾਪੀਐਰੂਧਿਰਪਯਨਪਯੋਕਰਸੀਪਸੇਧਰ
 ਜੋਕਾ॥੧੧॥ ਭੁਕਨਹੈਵੈਦੁਸਟਜਨਭੁਕਹੈਜੋਕਾਇ॥ਸਥਿਖ
 ਮੀਠੋਮਸੁਰੇਥਵਨਕਹੈਨਮੀਟੋਹੋਇ॥੧੨॥ ਕਾਰਜਕਰਥਾ
 ਸੰਪਕੇਸਭਮੈਸਾਪੁਕਹਾਇ॥ਜੈਸੇਸੀਤੁਹਿਅੰਤੁਕੋਬਨਜਨਦੇਤ
 ਜੁਗਾਇ॥੧੩॥ ਏਕਉਦਰਵਹੀਸਮੈਉਪਜਨਾਇਕਸੇਹੋਇ॥ਜੈ
 ਸੇਕਾਂਟੇਬਰਕੇਸੀਪੇਬਾਂਕੇਦੋਇ॥੧੪॥ ਹਰਤਦੇਵਹੂਸਥਕ
 ਅਰੁਦੁਰਬਥਹੀਕੇਪ੍ਰਾਨਾਥਾਘਸਿੰਘਕੋਛਾਤ੍ਰਿਕੈਦੇਤਛਾਂਗਥ॥੧੫॥

कदम्बा ११५॥ किनासा मडकवनरीतं वी. डा. वि. न. रा. वि. १६

[illegible]

ਕੁਝਾਇ॥ ੧੮੧॥ ਤੇਤਸਿੰਧੈਸੈਸੈਤੁਸੇਰੀਆਉਕਾਧਾਂਏਤੁ
 ਬਿਨਸਾਤਨਕਯੋਕਕੀਕੇਤੁਏਕਾਧਾ॥ ੧੮੨॥ ਕੋਕੀਜੈਐਸੇਸਤ
 ਨੂਜੰਤੋਕਜਨਹੋਇ॥ ਪਰਬਤਪਰਧੋਏਕੁਵਏਸੇਨਿਕਸੈਤੁ
 ਇ॥ ੧੮੩॥ ਸਿਪਤਿਸੀਚੀਐਕੀਐਰੇਗਵੈਆਇ॥ ਕਨਕੀਯ
 ਕਚੀਟੀਨਕੇਸੇਤੀਤਰਚੁਗਜਾਇ॥ ੧੮੪॥ ਸੇਜੇਛੋਟੇਗੇਭੁਕਸ
 ਤੋਬਰਜਸਰਾਇ॥ ਕੀਜੈਕਹਾਂਪਯੋਦਕੇਸਾਤੁਪਾਸਨਜਾਇ॥ ੧
 ੮੫॥ ਮਿਹਕਤੁਸੋਸਭਾਮਿਕਤਹੋਬਿਨੀਸਹਨਤਨੀਸਕਾਹੀਯੀ
 ਧੀਅੰਗੁਰੀਪੀਜਾਮੇਕੋਹੂਨਿਕਸੈਨਾਹਿ॥ ਕਹਿਕੋਬਤ
 ਫਾਨਕੀਜਾਸੋਸੁਪਚਕਾਯਾਫੀਕੋਬੇਰੇਕੁਨਤੇਅਧਿਕੇਖਚੇਸਯਾ

ੴ, "ਕਹੈਰਸੀਕੀਬਛੇਜੰਬਿਰਾਹੀਕੇਤਸੁਪਾਰਾ। ਸਰਸੋਕੇਨਕੀ
 ਦਛੇਮੇਜੋਨੀਤੂਰਸਤੁਰਾ।" ੴ "ਜੇਰਾਹੈਸੋਈਕਰੈਬਛੇਅਸੀਕ
 ਤਅੰਗਾ। ਸਤੁਕੇਦੇਖਤਨਗਨਹਰਪਰੈਗੈਰਿਅਰਪੀਰਾ।

ਬਡੇਸਹਕਹੀਬਾਤੁਜੰਰੀਸ਼ਕਕਤਬਖਸੀਸਾ। ਤੁਕਸੀਦਕਉਂਬਿ
 ਸਨਜੋਅਕਪਤੁਰੇਈਸਾ। ਬਡੇਕਹੈਸੋਕੀਕੀਦੇਕਰੈਸੁ
 ਕਰੀਇਨਾਹੀ। ਹਰਜੋਪੀਚਨੈਮੈਟਿਰੈਸੋਈਬਿਕਕਕਹਾਹੀ। 'ੴ
 "ਸੁਪਰੀਬਿਰਰੈਬੇਰਾਏ। ਬਿਰਾਗੀਟਿਰਸੁਪਰੈਨਾ। ਦੁਪਟਟੈਕ
 ਜੀਪਰੈਸੋਟਿਰਦੁਪਥਨੈਨਾ। ਕਛੁਨਹੀਜੰਕੀਤਕਬਤ
 ਹੀਕੀਮਤੁਹਰਾ। ਤਿਕਕਸਮੈਨ੍ਹਪਕੇਤਹੈਢਿਟੁਹੀਲਾਬਪਸਾਰਾ।

੧੮੩॥ ਗੁਨੀਤਊਆਦਰਾਬਿਨਾਅਦਰਕਰੇਨਕੋਇਗਹਿਕਤਿ
 ਰਉਤੰਗੀਏਸੈਨਸਮੇਜੋਹੋਇ॥੧੮੪॥ ਜੱਦਪਆਪਨਹੋਇਤੋ
 ਦੁਖਮੈਕਰਤਨਸੀਰਾ॥ਯੋਦੁਖੀਅੰਗੁਹੀਨਿਪਟਦੂਸਰਿਤਾ
 ਹਿਨਪੀਰਾ॥੧੮੫॥ ਬਿੰਦਾਸਿਛੈਅਭਯਾਸਤੈਸੁਯਨਸੁਭਾਵਮਿ
 ਛੈਨਾਸੋਭਾਬਿਪੁਕੰਕਾਨਕਰੈਬਿਪੁਕਾਨਦੁਹੈਨੀਨਾ॥੧੮੬॥ ਕ
 ਮਸਮੇਪਾਵੈਕਸਟਜੋਨਿਬਠਾਨਕੇਸਿਰਾ॥ਮਰਦਨਖੰਡਨਸਰਿ
 ਤਹੈਜੋਅਬਠਾਕੇਅੰਗਾ॥੧੮੭॥ ਯਹਿਕਹਿਵਤਜੋਸੋਕਰੈਤੋਸੋ
 ਪਾਵੈਛੋਇ॥ਅੰਰਨਕੇਅੰਧੇਕਰੈਆਂਧੀਕਹੀਏਸੋਇ॥੧੮੮॥
 ਛੋਟੇਨਰੈਰਹਤਹੈਸੋਭਾਯੁਤਾਸਿਰਤਾਜਾਨਿਰਮਲਾਰਖੈਚਾਂਦ

ਨੀਜੇਜੇਪਾਇਅੰਦਾਨਾ॥੧੯੯॥ਹਿਤਭੂਤਕੇਨਨੀਚਾਜੇਨਾਹਿਨਭ
 ਕੇਅਹਿਭਾ॥ਚਾਟਅਪਾਵਨਤਨਕਰਤਕ੮੮ਸੂਨਦੁਖਦੇਭਾ॥
 ੨੦੩॥ਸਚਿਕਰਮੀਕੇਹੋਭਿਜੇਕਰੇਅਹਿਤਪਰਹੇਭਾ॥ਜੈਸੇਪ੍ਰ
 ਰੂਤਕੀਕੀਦਿਤਭ੍ਰਿਣੀਖਰਸਦੇਭਾ॥੨੦੪॥ਕਰਾਬਿਹਾਰੀਸੁਪਰੈਬ
 ਦੇਜੈਸੇਬਾਨਿਕਾਭਿਜੇਖਾਹੀਗਮਿਭੀਨੀਰੋਭਿਖਿਤਹਗਮਚਛ
 ਭਾਭਿਖਭੇਖਾ॥੨੦੫॥ਅਰਿਕੈਸੀਰਿਕੁਟਿਬਨੀਯਭਖਿਤਿਪਸਤ
 ਪੈਬਾਸਾ॥ਬੈਸਾਭਾਭੇਕੁਰਾਰਕੇਤਬਨਚਾਇਥਿਨਾਸਾ॥੨੦੬॥ਕ
 ਬਦੁਕੁਸਿਰਾਨਕੀਕੀਦੇਕੀਦੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿੰਕੀਹਨਾਹੀਰੋਕੈਸਮਣ
 ਾਇਬੋਭੀਰੋਕੀਗਤਅਨਾ॥੨੦੭॥ਕੋਭਿਕਾਹੁਕੋਬੁਰੇਕਰੈਪਰੈਹਿ

ਧਾਮਾ ਘਟੇ ਪਰ ਕੇ ਨਾ ਘਟਿ ਰਾਖੀ ਨ ਕਟੀ ਸਾਸਾ ॥ ੨੦੫ ॥ ਘਟਾਂ ਕ
 ਰੇ ਕੇ ਉਜਤ ਪ੍ਰਕਿਤ ਨ ਬਦਲੈ ਕੇ ॥ ਸਾਨੇ ਸਾਚਾ ਸਨੇਹ ਸੇਜੀ
 ਭਨ ਬਿਕਲੀ ਹੋਇ ॥ ੨੦੬ ॥ ਸਾਚਾ ਪਸੇਹ ਹੁਇ ਤਉ ਪ੍ਰਕਿਤ
 ਐਕਰੀ ਐਗਾ ਬਿਖਸੈ ਜਾਵੈ ਸੁਧਾ ਉਪਜੈ ਦੇ ਕੈ ਠੰਗਾ ॥ ੨੦੭ ॥
 ਛੋਟਾ ਕਾ ਹੁਦੁ ਸਟੇ ਸੰਜਾਂ ਰਿਪੈ ਮਕੀ ਬਾਨਾ ਭਵਨ ਛਾਡੈ ਕੋਤਰੀ
 ਤੀ ਬੇਕੰਟਕ ਜਾਨਾ ॥ ੨੦੮ ॥ ਬਹੁਤ ਕੀਏ ਹਿਤ ਨੀਰੋਸੇ ਨੀਚ ਸੁਭਾ
 ਵਨ ਜਾਇ ॥ ਛਾਡਿ ਤਾ ਕ ਜਾ ਕ ਕੁੰਭ ਪੈ ਬਾਇ ਸਚੇ ਚਤੁਰਾਇ ॥
 ੨੦੯ ॥ ਚਤੁਰ ਕੂਰਾਇ ਕਸੇ ਗਨੈ ਜਾਂ ਕੈ ਨਾਹਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਜੈ ਸੇ ਅਬੁਧਿ
 ਗਵਰ ਕੇ ਪਾਚ ਕਾਚ ਹੋਏ ਕਾ ॥ ੨੧੦ ॥ ਕੂਰਨ ਹੋਵੈ ਚਤੁਰ ਨ ਕੂਰ

ਕਲੀਕਾਵਤਿ: ੧੫: ਕੈਕਸ਼ਾਣੁ ਚਤੁਰਚਕਚਨਰਿਹਤਿ: ੧੧

[illegible]

ਦੀਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਨਾਮੁ ਭੁਕਿ ਹੋਤ ਨ ਭੁਕਿ ਭੁਕਿ ਭੁਗਾ ਸਿਹ ਭੁਕਾ
ਕੰਛਨ ਮਾਂਗਤੁ ਦਿਹੈ ਚੀਕੈ ਸਮੁਧਾ ਕਾ ॥ ੧੧ ॥ ਭਿਤ ਸਪਰ
ਕਾ ਫਸ ਕਰੈ ਅਪਨੈ ਕਾ ਮਾਥਿ ਸਾਰਾ ॥ ਪੂਰੈ ਅੰਨ ਸਹਕ ਕੇਤਾ ਪਸਿ
ਭੇਖਾ ਧਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਏਵਨ ਭੂਮੈ ਦੋ ਦੁਪੁਰ ਕਹਨ ਰਕਹਾ ਨ ਰੇਸਾ
ਜੀਨੈ ਮੀਤ ਧਨੈ ਸੇਤੁ ਪਹਿਰੈ ਚਰਾਸ ਸਹੇਸਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਭਾਇ ਕੇਸੇ
ਹੋਤ ਨ ਕਹੂੰ ਹੋਭ ਸੁਭਨ ਮੈ ਫੇਰਾ ॥ ਕਪੌਰ ਖਾਢੀ ਬਾਦਤਾ ਕੇ ਹੋਤ
ਸਮਾਸੇਗਾ ॥ ੧੪ ॥ ਅਪਨੈ ਸਮੇ ਦਿਚਾਰ ਕੈ ਅਰਿਜੀਤਿ ਏਸ ਚੂਕ
ਅਏ ਸਕਾਗਾ ਪੁੰਧੁ ਹਨੈ ਕਾਗਾ ਹਿਨਿ ਸਮੇਸੇ ਪੁਕਾ ॥ ੧੫ ॥ ਛਲ
ਬਲ ਸਮੇ ਦਿਚਾਰਿ ਕੈ ਅਰਿਹਾਨਿ ਏਅਿ ਮਾਸਾ ਕੀ ਪੈ ਅਕੈਲੈ

ਫੇਟਸੁਤਨਿਸਪੰਡੁਟਕਨਸਾ॥੨੨॥ਕਾਮਪਰੇਹੀਯਾਨਿਏਨੇਨ
 ਰਜੈਸੇਹੋਇ॥ਬਿਨਤਾਏਖੋਟੇਖਰੇਗਾਹਿਨੇਕਖੇਨਕੋਇ॥੨੩॥
 ਯਜੈਸੀਸਿਗਾਉਤੇਸੀਏਇੰਜਿਤਮਿਯਕਿਹੋਆਇ॥ਸਿਰਪਰ
 ਮੁਖਮਕਜੇਹਰੇਪਨਹੀਮਖਮਥਪਾਇ॥੨੪॥ਅਨਪਰਸੁ
 ਪਰਸਮਾਜੈਮੈਆਇਹਿਰਾਰੇਰੰਗਾਜੈਸੇਹੋਜੁਗੁਕਾਬਕੇਖਿ
 ਕਾਰਤਮੂਨਪ੍ਰਸਿਗਾ॥੨੫॥ ਅਨਮਿਥਕਜੁਮਿਥਾਸਮਾਜਤੈਲੇ
 ਤਉਰਕਾਏਚੈਨਾਜੈਸੇਵਿਣਪਰਦੇਤਦੁਖਾਨਿਕਮੈਥਿਕਸੇ
 ਨੈਨਾ॥੨੬॥ਚਤੁਰਸਤਮੈਬੁਰਨਰਸੇਭਾਪਾਵਤਨਾਹਿ॥ਜੈ
 ਸੇਜੈਉਤਬਾਨਹੀਭਿਸਮੰਡਕੀਆਹਿ॥੨੭॥ ਰਸਕਸਭਾ

ਮੈਨਿ ਰਸਨ ਹੁਰੇ ਤਰਸਹ ਨਾ ਜੈ ਸੇਭੈ ਸਤਾਨਾ ਪਰਮਲਨ
 ਕਰੈ ਜਲਾ ਆਕਾ ॥ ੨੨੬ ॥ ਮਿਥੈ ਦੁਸਟ ਨਾ ਹਿਭੁ ਕਉ ਪਸਤ
 ਮਿਠੈ ਅਹੇਤਾ ॥ ਜੋ ਕੋਟੇ ਗਭੁ ਦੇਹ ਮਿਥਟ ਕਿਥਟ ਕਦੁ ਖਫੈ ਤ
 ੨੨੭ ॥ ਦੇਖ ਪਰੈ ਨਿਰਦੋਖ ਕੋ ਜੋ ਨਹੈ ਨਸਦੇਖਾ ॥ ਕਮਓਦਾਰ
 ਦਾਤਾ ਕਹੈ ਜਾਂ ਹਿਯ ਨਹੀ ਸਿਤੁੰਖਾ ॥ ੨੨੮ ॥ ਹੇਤੁ ਸੁਸਿਗਤਿ ਸਹਿਜੈ
 ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੁਸੀ ਗਕੋ ਬਾਨਾ ॥ ਗਾਂਧੀ ਔਰ ਨੁਹਾਰ ਕੀ ਦੇਖੈ ਬੈਠ ਦੁਕ
 ਨਾ ॥ ੨੨੯ ॥ ਬੁਧੀ ਕਰੈ ਸੇਈ ਬੁਰੇ ਨਾ ਹਿਭੁ ਰੋਕੇਈ ਹੇਰਾ ॥ ਬਸਨ ਕ
 ਰੈ ਸੇ ਬਾਨੀ ਓਰੇ ਗੀ ਕਰੈ ਸੁਦੇਵਾ ॥ ੨੩੦ ॥ ਝੂਠ ਬਾਸੈ ਜਾ ਪੁਰਖ ਕੇਤ
 ਹੀ ਕੀ ਅਪ੍ਰਤੀਤਾ ॥ ਚੇਰ ਸੁਆਰੀ ਸਿਭੁ ਲੇਯਾਂ ਤੇ ਕਰਤ ਨ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥

ਸੋ ਜਿਨ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੀਤ ਕਠਾ ਪਛਿ ਸਕਤੁ ਰਤੁ ਆਗਉ
 ਝਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਚੋਪਰੋ ਪਕਰ ਝੀਲਾਰੈ ਨਰਕ ਵਾਰ ਕੀ ਜੀਹ
 ਆਰਕ ਦਲ ਦਲ ਜੈ ਸੋ ਚਪਕ ਚਲਤੁ ॥ ਛਹਿ ਤੁਨਿ ਸਦੀਹ ॥ ੩੩ ॥
 ਜੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤੈ ਸੋ ਅਨੁਗਹੇਇ ਸੁ ਬਾਝ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ਬਾਵਨ ਕਰ
 ਕੀਲ ਸਟਕ ਬਢੈ ਚਵੀ ਅਸਮਾਨ ॥ ੩੪ ॥ ਅਪਸੀਕੀ ਬਲਿਕਾ
 ਨ ਸੁਨਹੇਇ ਨ ਕੋਨ ਖੁਸਾਨਾ ॥ ਨਾਗਮਤ ਕੋ ਸੁਭਹੀ ਬਿਸਫੋਰ
 ਤੈ ਬਿਮਾਨ ॥ ਬਿਦਾਯਾ ਦਕੀਇ ਬਿਨਾ ਬਿਸਰਤੁ ਹੋਅਨੁ
 ਮਨਾ ॥ ਬਿਗਰਜਾ ਤਾ ਬਿਨਖਬਰਤੈ ਤੋਭੀ ਕੋ ਪਾਨਾ ॥ ੩੫ ॥
 ਤਰਅੰਗੀ ਚਾਰ ਕੋ ਸਾਚ ਛੂਟੈ ਹੋਇ ॥ ਸਭ ਅੰਨੈ ਦੇਖੀ ਤੇਗ ॥

ਸੁਨੀਨਾਨੈਕੋ ॥

ਜੇਹੋਸੇਈਕੀਥੀਪੁਣਾਅਪਨੇ

ਜਾਨੁਮਨਾਕੈਸੇਹੋਤਰਾਨਾ ॥

ਜੇਰਾਕਾਪੁਦੈਨਿਬਨਾਸੇ ॥

ਦੁਨੁਸਾਕੈਕੀਮਨਕਾਤ ॥

ਈਸੈਕੀਨੈਕੋ ॥

ਜੇਰਾਕਾਪੁਦੈਨਿਬਨਾਸੇ ॥

ਜੇਰਾਕਾਪੁਦੈਨਿਬਨਾਸੇ ॥

ਜੇਰਾਕਾਪੁਦੈਨਿਬਨਾਸੇ ॥

ਜੇਰਾਕਾਪੁਦੈਨਿਬਨਾਸੇ ॥

ननसिगिगपसदीयेबिनबापुनचुदेमगासिरीगा

ਗੋਇੰਦਪੁਰੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਖੇ ਮੁਲਾਂਗਣਾ

卷之六

ਨਾਹਿਨੁ ਧੁਕਾਹੁ ਧੁਨਾਨੀ ਫਿਰੁਹੈ ॥ ਬਾਏਪੀਪਕਬਿਨਹੈ ॥ ੧ ॥

[illegible]

ਸਕਹੈ ਸੁ ਅਜਨਾ ਜਗਾ ਮਕੈ ਕਕਟ ਸੁ ਥਾਇ ਹਿ ਹੋਤ ਕਲਾਂਭੀ

गंदशः - ५ : त्रिंशद्विंशत्यक्षरानां त्रिंशद्विंशत्यक्षरानां

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 श्रीकृष्णाय नमः ॥ २ ॥
 श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ ३ ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ ४ ॥
 श्रीविष्णवे नमः ॥ ५ ॥
 श्रीशिवाय नमः ॥ ६ ॥
 श्रीब्रह्माय नमः ॥ ७ ॥
 श्रीमहादेवाय नमः ॥ ८ ॥
 श्रीनारायणाय नमः ॥ ९ ॥
 श्रीरामाय नमः ॥ १० ॥
 श्रीलक्ष्मणाय नमः ॥ ११ ॥
 श्रीसुग्रीवाय नमः ॥ १२ ॥
 श्रीहनुमताय नमः ॥ १३ ॥
 श्रीकबीराय नमः ॥ १४ ॥
 श्रीसूर्याय नमः ॥ १५ ॥
 श्रीचन्द्राय नमः ॥ १६ ॥
 श्रीशुक्राय नमः ॥ १७ ॥
 श्रीमित्राय नमः ॥ १८ ॥
 श्रीशत्रुघ्नाय नमः ॥ १९ ॥
 श्रीकृष्णाय नमः ॥ २० ॥

ਤਿਲਚੈਕਚੈਨਗੁਨਾਬਿਨਕੋਇ। ਕਏਨੀਰਪਤਾਕਤੇਮੇਰੁਸ
ਜੁਤਪਾਟਹੋਇ। . . ਕੋਕਕਚੈਕਚੈਮੇਰੁਸਪੁੰਡਰੀਕ
ਕਰਮਾਰਿਸਸੁਰਨਭਾਖੇ। . . ਕੋਕਚੈਕਚੈਮੇਰੁਸਪੁੰਡਰੀਕ

ਇੰਦ੍ਰਾਗੁਰਕਿਭਗਤਸੇਵੈ। . . ਕੋਕਚੈਕਚੈਮੇਰੁਸਪੁੰਡਰੀਕ
ਕੋਕਚੈਕਚੈਸੀਖੇਬਨਾਬਿਕਾਸਾ। . . ਗੁਰਪ੍ਰੀਸਿਖਵੈਗ
ਆਨਗੁਨਾਸਿੱਖਸਭਾਪਿਜੋਹੋਇ। . . ਕੋਕਚੈਕਚੈਮੇਰੁਸਪੁੰਡਰੀਕ
ਤਰਿਛੋਰੇਕੋਇ। . . ਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰੀਤਸੋਮਿਕਤਸਿਸੈਮਿਟ
ਤਨਕੋਰਾ। . . ਮਿਠੈਦੀਪਦੁਇਦੁਨਕੋਹੋਦਤਨਸਅੰਧੇਗ।

ਉਦਮਭ੍ਰਾਮਿਥਕਲੇਸੇਮਿਠੈਤਬਪਾਵਤਸੁਭਸਾਜਾਅੰਧਕੇ

ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਿੰਗਾਨੇ ਸਫੈ ਸੁਪਾ ਰਛ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾਂ ਕੇ ਕ੍ਰਿਦੇ ਕ

ਭੋ ਰਛਿ ਪਾਕ ਬੈਨ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ਬੈਠਾ ॥ ਜੇ ਕਾਜ ਸਮੇ ਪਾਖਰੇ ਮੇ ਕਸੇ
ਪ੍ਰੀਤੀ ਕੇ ਸਭਿ ਭੋਲੇ ॥ ੧ ॥ ਭਾਖੀ ਦੇ ਅੰਤ ਕੀ ਜੀ ਕੇ
ਨਾਹਿ ॥ ਸਿਖਾਨਿ ਕਲਾ ॥ ੨ ॥ ਭਾਖੀ ਦੇ ਅੰਤ ਕੀ ਜੀ ਕੇ

ਟੁਕਾਈ ਚਾਰ ਕਲਾ ॥ ੩ ॥ ਭਾਖੀ ਦੇ ਅੰਤ ਕੀ ਜੀ ਕੇ
ਭੀਕ ਸਮੇ ਬਾਤੁ ਪੀਕੀ ਦੇ ਨਾਹਿ ਨਿਕਸੇ ਤੇ ॥ ੪ ॥ ਭਾਖੀ ਦੇ
ਕਾਰ ਸਕੀ ਜੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹੁਚਾ ਬਿਚਾਰਾ ਕੇ ਸੇ ਪਾਵੈ ਭ੍ਰਿਸ ਪਦ
ਬਾਟ ਨ ਬਾਹ ਪਸਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਭਾਖੀ ਦੇ ਅੰਤ ਕੀ ਜੀ ਕੇ
ਨਹੀ ਜੀ ਦੇ ਬਾਤਾ ਕਦ ਕੀ ਬੇਰ ਪ੍ਰਸਿਰਾ ਤੇ ਛਿਦੈ ਕੰਟਕ ਨ ਭਾਤਾ ॥

ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਹੋਤ ਹੈਂ ਭਿਨ ਕੇ ਬਡੇ ਸਹਾਇ । ਆਉ ਸਾਧੋ
 ਛਪਾਂਤੁ ਵਜਈ ਕੋਠ ਵੇਂ ਭਿਨ ਕੇ ਬਡੇ ਸਹਾਇ । ਆਉ ਸਾਧੋ
 ਕਪੜਾ ਵਡੈ ਕਿਉ ਚੈ ਕੋਠ ਵੇਂ ਭਿਨ ਕੇ ਬਡੇ ਸਹਾਇ । ਆਉ ਸਾਧੋ
 ਜੋਇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ । ਭਿਨ ਕੇ ਬਡੇ ਸਹਾਇ । ਆਉ ਸਾਧੋ
 ਕਾਰਜ ਹੋਤ ਹੈਂ ਭਿਨ ਕੇ ਬਡੇ ਸਹਾਇ । ਆਉ ਸਾਧੋ
 ਭਿਨ ਕੇ ਬਡੇ ਸਹਾਇ । ਭਿਨ ਕੇ ਬਡੇ ਸਹਾਇ । ਆਉ ਸਾਧੋ
 ਜਾਨਤ ਨ ਕੀਰਾਹਾ । ਛੋਟੇ ਅਰਿ ਪਰਚਫੁਹ ਸਾਸਿ ਸੁ
 ਭਟਕਾ ਕਾਨਾ । ਭੀਜੈ ਸਾਸਿ ਕੀਰਾਹਾ ਪਰਨਾਹਿਰ ਕੇ ਸਾਮਾਨਾ ।
 'ਗੁਨ ਤੈ ਸੀਰਿਹ ਸਬ ਕਰੈ ਕੁਛ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋਇ । ਹਾਰਿਹੁ ਮੈ

ਜਾਇਦਰਿਦਕਾ ਵਿਸਾਖੀ ਸਮੇਂ ਸਮਾਜ ਸਿੰਘਾਂ ਵਿਖੇ
ਉਤਬਹੇਤ ਸਮਾਜ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਕਿ ਸਿੰਘ
ਮਨ ਬਿਖਰੇ ਨਾ ਜਾਣ। ਬੀਰਪਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਕੁੰਭ ਮੰਤਰ
ਕੋਰਾ ਜਾ ਸੇਰਾ ਵਰਜੈ ਸੇਕਰਤ ਬਨ ਅਪਨੇ ਮਿਹਰਾਜਾ।

ਸੇਰਾ ਵਰਜੈ ਸਾਧੀ ਏ ਬੁਧਿ ਬਠਕ ਕੀ ਏ ਉਪਾਇ।
ਕਾਕਸ ਮਨ ਕੇ ਸੇਕ੍ਰਿਸਨ ਪਟ ਮੁਰਕੀ ਦਫਾਇ।
ਰਾਜ ਕੇ ਬਠਕੇ ਕਬਾ ਸਿਟਿ ਭੈ ਪੈਂਦੇ ਚੰਦ੍ਰੀਤਾ ਅੰਧੇ ਬਨੀ।
ਛੁਟੈ ਚਰੈਂ ਸਧੇ ਹਯ ਕੇ ਜੋਗ। ਨਿਪਤਾ ਪਤੇ ਮੁਕਕ

ਮੇਵਥਾਨ ਪ੍ਰਭਾਟੈ ਕੋਇ ਪ੍ਰਭਾਟੈ ਤੈਜੁ ਦਿਨੇ ਜਕੋ ਤਹਾਂ ਤਿ
 ਮਰਨਹਿ ਹੋਇ॥ ਭਾਹਿਭੂਚੀ ਸਭਾ ਪ੍ਰਭਾਟੈ ਭਾਮਾ ਕ
 ਰੇਜੁ ਨਾਵਾ ਜਸੋਰੈ ਪਰ ਕੇਖੇ ਕਤੁੰ ਪਾਸਾ ਭੈਯੁ ਭਾਵਾ॥

ਕਾਰਜ ਤਾਪੀ ਕੇ ਸਰੈ ਕਰੈ ਜੁ ਸਮੇ ਨਿਹਾਰਾ ਕਥਾ ਬੁਝਾ
 ਕੇਖੇ ਕਜੇ ਖੇਲੈ ਵਾਹਿਰਾ॥ ਸਭਾ ਦੇਖੈ ਪੈਅ ਸਭੇ
 ਅੰਤੁ ਨ ਦੇਖੈ ਕੋਇ। ਕਰੈ ਉਜਾਰੈ ਦੀਪੈ ਤੁਕੇ ਅੰਦਰੇ ਹੋਇ॥

ਸਿਤਕਸਟ ਸਹਿ ਅਨਸੁਖੀ ਰਖੈ ਰਾਖਸਾ ਮੀਧਾ॥ ਆਪਸ
 ਰੇਤੁ ਅੰਗੇਰ ਕਰੈ ਉਜਾਰੈ ਦੀਪਾ॥ ਮਾਰੈ ਫਿਰ ਗੱਛਾ ਕਰੈ
 ਫੇਰਾ ਹਿਕਾਹਿ ਕੇ ਹੋਇ॥ ਜਿਸੇ ਰੂਪ ਨ ਅਰੁ ਵਰਯੇ ਭਯੋ

ਲੇਹੁਤੇਦੇਇ॥

ਅੰਤਰੀਖੁਪਾਖੀਭੋਪਰਸੁਤਕੇਭਾਭੇਦ

ਵਾਜਾਨਲਪੁਰਾਨਾਭੀਨੀਵਾਭਾਬਲਕਾਭੀਪਰਨਵਾ॥ ੨ ॥

ਨਮਕਭੀਭੀਭਾਤਤੈਕੇਸੇਰਾਪੈਕੇਇ॥ ਜਾਕਪੁਤਿਬਿਬਤਬ
ਤਕਸਿਬਿਰਹੂਚਰਘਰਹੋਇ॥ ਜੇਹਾਜਰਾਵਸਨਪਰ

ਸੋਈਸਸਤਪੁਸਾਨਾਡਾਭਾਹਿਤਬਲਦੇਵਜੀਹਰੇਸੂਤਕੇਪੁਨਾ॥

ਜੇਤਿਨਿਪੁਨਰਾਜਾਨਕੇਅਜੁਗਤਿਨਾਹਿਸੁਹਾਇ॥ ਕ
ਰਤਤਪਸਾਸੁਦਕੇਜੇਮਾਫਰਾਧੁਗਾਇ॥ ਬਡੇਅਸੀ

ਤਿਕਰੈਤਉਬੁਰਕੈਨਹਿਕੇਇ॥ ਬਾਛਿਹਤੁਮੇਅਪਾਬਿਨਤੁ

ਹਿਭਜੈਸਤੁਕਾਇ॥ ਕਾਧੁਮਿਕਿਯੇਗਰਵੇਜਦਪਿ

ਬਡੇ ਭਾਈ ਕਾ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ
 ਨਮਾਹੀ : : : : : ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ
 ਕਰਾਮ ਸੁਰ ਸੁਰ ਰਿਰਾ ਅਨਕ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰਮਾ

ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ
 ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ
 ਕਰੈ ਹਿਰਾ ਪਾਠੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਿਥਾ ਪ੍ਰਿਥਾ ਪ੍ਰਿਥਾ ਪ੍ਰਿਥਾ ਪ੍ਰਿਥਾ ਪ੍ਰਿਥਾ ਪ੍ਰਿਥਾ ਪ੍ਰਿਥਾ
 ਉਤਮ ਜਨ ਸੋ ਮਿਲਤ ਹੀ ਅੰਗੁਨ ਸਤੁ ਗੁਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਮਾ
 ਸਿਰਾਖ ਰੇ ਉਦਾ ਪ੍ਰਿਥਾ ਪ੍ਰਿਥਾ ਪ੍ਰਿਥਾ ਪ੍ਰਿਥਾ ਪ੍ਰਿਥਾ ਪ੍ਰਿਥਾ ਪ੍ਰਿਥਾ ਪ੍ਰਿਥਾ
 ਨਮਿ ਦੇ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਕੇ ਫੰਦਾ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ ਭਾਈ

[illegible]

ਸੁਖਾਦਿਖਾਇ ਦੁਖਦੀਨੀ ਦੇਖਕੇ ਮੁਖਿ ਦੇ ਕਾਂਹਿ ਜੀਉ

ਰਵੀਨੇ ਹੀ ਮਰੈ ਕਮੇ ਬਿਖਦੀ ਜੈ ਤਾਂਹਿ। ਭੂਵੇ ਹੀ ਬਿਜਾਨੀ

ਦੇ ਬੁਧਿ ਮੁਰਖ ਮਨ ਮਾਂਹਿ। ਛਕ ਕੇ ਓਛੀ ਨੀ ਰਖ ਦੁਖ ਨ ਛ

ਕ ਕੈਨਾਂਹਿ। ਸਹਿਜ ਸੀਤੋ ਖੀ ਸਾਧ ਕੇ ਖਕ ਦੁਖ ਦੇ ਨ ਪ੍ਰ

ਨਾ ਮਛਵ ਮਾਰਤ ਜਕ ਬਸਤ ਕਹਾਂ ਬਿਗਾਰਤ ਮੀਨ।

ਸੁਖਿ ਰਸੁ ਬਾਨ ਛੇਤੀ ਦੇ ਜੈ ਕੇ ਹੋਇ ਨ ਐਕਾ ਸਿਪ ਛੇ ਕਪਾਂ

ਚਕਾਈ ਦੇ ਦੇਖ ਪਰ ਕੇ ਕੈਰਾ। ਟਿਰਪਾਛੇ ਪਛਤਾਈ

ਦੇ ਜੈ ਨ ਕਰੈ ਮਾਤਿ ਜੁਧਾ ਬਦਨ ਸੀਛਹੀ ਯਨ ਰਤ ਰੇ ਪੀਵਤ ਤਾ

ਤੇ ਦੁਧਾ) ਕੇ ਉਖੇ ਕੇ ਦੁਖ ਬੇਢਿਐ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ
 ਉਰਏ ਸੁਰਏ ਆਪਣੀ ਪੁਰਖ ਪੋਨ ਕੇ ਜੋਗਾ। ਸਤ ਸੁਖ
 ਹੋ ਸਿਤੋ ਭੈ ਭਾਗ ਭਾਗ ਸੀਤੋ ਥਾਨੈ ਕੁਨ ਦਰ ਬਥਾ ਹੋਤ ਹੋ ਸਰ
 ਮੁਖ ਨ ਕੇ ਪੋਥਾ। ਪਾਂਇ ਪਰੇ ਨੂੰ ਪਿਸੁ ਨ ਸੋ ਬਿਹਸਨ
 ਭਾਇ ਬਾਤਾ ਨ ਮਤ ਕੂਪ ਕੇ ਬਾਰੇ ਪੈਜੀ ਵਨ ਹਰ ਕੋ ਜਾਤਾ
 ਸਬ ਭਨ ਬੁਰ ਸਗੀਰੇ ਕੇ ਸਬ ਭਨੇ ਜ ਕੁਤ ਹੋਇ। ਰਿਸ
 ਟਪੁ ਸਟ ਗਜ ਦੁਸਟ ਜਮੀ ਅੰਕੁਸ ਕੇ ਬਾਜਿ ਸੋਇ। ਕਾ
 ਇਰਨ ਰੋ ਕੇ ਦੇਖ ਰਨ ਮੁਖ ਫੀਕੋ ਦਰਸਾਇ। ਚੰਗ ਪਤੰਗ ਜਮੀ
 ਸੂਪ ਮੈ ਚਟਕ ਛਟਕ ਉਡੁ ਜਾਇ। ਦੇਖ ਪੈਓ ਗੁਨ ਕੇ ਪਿ

ਸੁਨਾਇਹੁ ਭਰਾਨ ਨਾ ਬਿਸਾਰਾ। ਸੂਰ੍ਵ ਭੂਮਿ ਬਸਨ ਕਰੇ ਤਕਰਾਂ
ਕੇ ਛਾਰਾ। ਭੁਕਾ ਕਰਤ ਕਰੇਗਾ ਬਿਛਾਰਾ। ਬਿਕਾਸਨ ਬੁਰੇ ਬਿ
ਚਾਰਾ। ਭ੍ਰੰਨ ਬਨਵਤਾ ਦਿਨ ਕਰੈ ਦੁਹਾਤ ਕਰਾਤਨ ਬਥਾਂ।

ਜੋਈ ਅਪਨੋ ਅਪਨੇ ਰਹੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸਾਥਾ। ਜੋਤ ਪਰਾਪ੍ਰਿਅ
ਪਨੇ ਸਸਤ੍ਰ ਪਛਾਏ ਹਾਥਾ। ੦ ॥੦॥ ਫਿਨ ਸਤ ਬੰਚ
ਨ ਕਾਰਾਹੀ ਹੋਛੇ ਨ ਰਕੀ ਪ੍ਰੀਤਾ। ਅੰਬ ਰਵੀ ਬਰਪਾਤ ਕੇ ਜਸੇ ਬਾ
ਰੂਕੀ ਭੀਤਾ। ਕਰੀਏ ਬਾਤਨ ਤਨ ਪਰਸਖ ਕਾ ਫਿਰਾਜੋ
ਭੈਨਾਹੀ। ਕਟਕ ਨੀ ਬਤਰ ਸਤਾਤ ਹੀ। ਸੁਖ ਕਰਵੈ ਦੁਖਾਹੀ।

ਨੀਪਟ ਅੰਸਿ ਕਤੀ ਬਾਤ ਕੇ ਸੇਕ ਰਿਹੈ ਕੋਇ। ਬਸਨ ਨੀ

ਨਤਮਦੁਰਾ) . ਅਪਿਕਦੁਖੀਕਮਿਖਆਪਤੈਦੀਜੈਦੁਖਖਿ
 ਸਚਾਇਆਪਰਮਸੁਖਨਬਨਦੁਖੀਰਹੇਮੁਨਿਨਕਾਬਿਪਤਬ
 ਤਾਈਯ ਰੇਭਭੁਰੇਉਤੇਭਲੇਕਹੁਸਮੇਪ੍ਰਲਾਸਾਅਪਿ
 ਕਮਾਸਤਿਸ਼ੀਮਿਤ੍ਰਯੋਧਾਂਬੁਫੁਟਿਰਥਨਬਾਸਾ) ਏਕਅ
 ਨੀਤਿਕਰਕਲੇਸੀਯਾਦੁਖਸੁਖਬਲੀ। ਭ੍ਰੀਮਕਰੀਕਰੀਚਕ
 ਕੇਦੁਖੇਮਾਰਾਫਿਤ੍ਰਕਿਮਾਨੀ। ਬਡੇਬਿਪਤਿਹੂੰਮੈਕਰੈ
 ਰੁਕੇਬਿਰਨੇਕੇਸੀਕੀਯਾਬਿਭਵਪਤਿਕੀਬਿਜੈਅਰਜੁਨਕ
 ਰਸਿਕਾਮਾ) ਬਡੋਬਡੇਫੀਕਾਮਕਰਅਪਸਚਾਰਿਤਨਾਨੀ
 ਾਸਅਨਸਉਤਰਕੇਦੁਖੋਪਥਾਬਿਰਾਟਕੇਮਾਨੀ।

ਬਚਨ ਪਕਟੈ ਨਹਿ ਨ ਕਾਹਿ ਨਿਬਥਾਹੈ ਬੀੜਾ ਗੀਅੋ ਵਿਡੀ ਪਨ
 ਲੀਕ ਪਤਿ ਪਾਇ ਬਿਜੈ ਸੇਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾ । ॥ ਉਚਾਰੀ ਉਥ ਸਥਦ
 ਮਨੀ ਅਰੁ ਕੁਕਵੀਤੀ ਕਾ ਆਦਿ ਨ ਚਿਤਾ ਆਉਤੀ ਜਾ ਉਹੈ ਜਿਸ
 ਬਿਵਹਾਰੀ ਬਯਾਜਾ । ਕੁਲਾਸ ਪੁਕਯਾਨੇ ਪਕਿਯਾ ਸੁਭ
 ਕੰਛ ਦਗਾਤਾ ਹੋ ਦਹਾਗ ਬਿਰਹੁ ਆਉਤੀ ਚੀਕੈ ਮੋਖਤਾ ॥

ਕਾਖਿ ਅਤੁ ਜਨਨੀ ਉਦਰੈ ਮੈ ਦੇਖਿ ਘੋਲੈ ਸੁਭ ਕਾਇ । ਏਹਦ
 ਹੀ ਕਹਿ ਦੇਤ ਹੈ ਜੈ ਸੀ ਸੀਤੁ ਰਹੀ । ਸੀ ਅਤੁ ਜਨਨੀ
 ਉਦਰੈ ਕੁੰਕਕੇ ਕੇਤੁ ਸੁਭਾਵ । ਉਛਕਤ ਸੀ ਹਨਿ ਕੇਤੁ ਮਯੋ
 ਭਕਰਤੁ ਪਨ ਰਾਵਾ । ਰਾਹਕ ਪਹਕਾ ਅੇ ਸਰਪਰ ਬਥੇ

ਕਰਹਿਤਪਰਘੇਗਾਤ੍ਰੇਫਿਰਾਫਿਸਟਨਆਵਹੀਜੈਸੇਫੁਲਸਭ
 ਟੇਗਾ। ਭਜਤਨਿਰੀਤਰਸਿਤਜਨਹਾਰੀਪਦਾਚਿੰਤੁਕਥਾ
 ਈਜੈਸੇਨਟਾਫਿਫੁਫਿਸਟਿਕਰਪਰਤਬਰਤੁਪਰਪਾਇ।

ਬਫੈਨਐਸੋਕੋਨਚੇਦਾਨਮਨਕੋਪਾਇ। ਪਾਇਪਰਬਾ
 ਵਨਭੁਏਸੀਸਸੁਰਗਪਰਪਾਇ। ਕਾਰਨਬਿਨਕਾਰਨ
 ਨਹੀਨਿਹਚੈਮਨਬਚੀਨ। ਕਰੈਰਸੇਈਜੈਮਿਠੈਆਗਾਜੁਕਨ
 ਜਕਾਅੰਨ। ਦੁਖਸੁਖਈਬੋਕੋਦਈਚੈਅਤੁਰਾਇਹਰਾ
 ਅਹਿਕੁਰੈਤ੍ਰੁਸਾਪਰਗੋਬਿੰਦੁਖਨਿਕਰਮਉਂਥਾਣਾ। * ਪਰਕ
 ਰਹੀਤੇਹੋਤੁਚੈਕਾਰਜਾਸਿਧਨਿਦਾਨ। ਚਫੈਪਨਖਨ੍ਹਿਨਚਥੈਬੀਨ

ਤਿਸਨੂੰ

ਚਲਾਏ ਬਾਨ। ਮਾਰ ਬਡੇ ਕੀ ਹਾਰ ਹੈ ਨਿਬਲਨ ਜਨੇ ਤੁਸੀ
ਬਿਮੁਖ ਹੋਇ ਹਰਿ ਜਪ ਕੀ ਯੋਕਾ ਕਾਜ ਮਨ ਕੋ ਨਾਸ। ਹੇ
ਇਕੁ ਲੇਖਾ ਕਰਨ ਤੈਂ ਭੁਕੈ ਧਨੀ ਕੋ ਕਾਮਾ ਜਮੀ ਅੰਗ ਦਹਨੁ ਸਾਨ
ਤੈਂ ਸੀਤਾ ਪਾਈ ਰਾਮ। ਸਭ ਕੋ ਸਮੈ ਬਿਨਾ ਸਕੈ ਉਪਜਤਮ
ਤਿਸ ਬਿਪਰੀਤਾ ਰਘੁ ਪਤਿ ਸਾਹਮਣੀ ਕਪਤਿ ਜੇ ਵਹਿਓ ਗਯੋ ਸੀ
ਤਾ। ਸੁਖ ਸੰਜਨ ਕੇ ਮਿਲਨ ਕੇ ਦੁਰਜਨ ਮਿਲੈ ਜਨਾਇ।
ਜਾਨੈ ਉਪਮਿਤਾ ਸੋ ਕੇਜਬਾ ਮੁਖ ਨੀ ਮਚਵਾਇ। ਜਾਹਿ ਸੀ
ਕੇ ਸੁਖ ਹੋਤੈ ਤਾਂ ਬਿਛੁਰੇ ਦੁਖ ਹੋਇ। ਸੁਰਉਦੈ ਫੂਕੈ ਕਮਲ ਤਾਂ
ਬਿਲਾਸ ਕੁਚੈ ਸੋਇ। ਫੂਟੇ ਹੀ ਕਰਿਓ ਜਤਨ ਕਾਰ ਮਥਿ

ਰਾਹੈਨਾਂਹਿ। ਕਪਟਪੁਰਖਧਨਖੇਤੁਜਰਦੇਖੀਸਿਰਭਾਇਭਜੰ
 ਨਿ॥ ਪ੍ਰੇਮਨੇਮਕੇਖੀਖਕੇਰੈਕਛੁਅਦਭੁਤਰੂਪਾਪੀਯ
 ਹੀਯਕਰੋਕਰਗਤਹੈਸਰਦਜੈਨਸੀਧੁਪਾ॥ ਦੁਖਦਈ
 ਜੇਦੇਤਸੁਖਸੁਖਦਈਸੀਰਿਜਤਾਘਟਜਕਟੀਜੇਚੀਰਕੇਖ
 ਤੁਕਗਾਸਿਘਰਾਤਾ॥ ਸਮਸਹਾਇਕੇਬਿਨਸੀਮਕੇਦੁਖਦਈ
 ਦੁਖਦਈ॥ ਭਿਜੇਦੀਬਥਿਨਘਟਸਕਛੁਕਿਕਰਾਤਪਤਕਰੇ
 ਆਇ॥ ਕਾਰਜਸੇਈਜੁਪੇਕਾਰਿਦੇਜੋਸਮਭਾਇ॥ ਅਤਿਬ
 ਰਖੇਬਰਖੇਬਿਨਾਜਿਘੇਕਿਰਪੀਰੁਮਕਾਇ॥ ਸੋਜਸਭਾ
 ਨਸਿਠੈਕੀਕਿਸਤਨਕਰੇਸੋਕੋਇ॥ ਜੋਪੈਫਾਰਨਿਹਾਰਿਯੇਕੋਰ

ਨਬਭੇਨਹੋਇ। ਬਿਨਬਨਦਬਾਨਿਕਬਨੇਤਾਹੀਕੋਕੁਬ
 ਖਾਨ। ਦਗਕੋਪਰਸੇਅਰਗਜ਼ਮੀਦੇਪਰਤਨੜਨਾ।
 ਬਨਬਨਾਇਉਪਜਾਇਰਚਨਤਮਾਨਨਿਦਾਨਾਜ਼ਮੇਪ
 ਰਮਿਤਕੁੰਛੀਏਖਾਰਤਪਤਜਕਪਾਨ। ਛੋਟੇਮਨਮੇਆਯ
 ਹੋਕੈਸੇਮੇਟੀਬਤਾਛੇਰੀਕੇਮੁਖਮੈਦਿਯੋਮੁਖੇਪੈਰਨਸਮਾਤਾ।
 ਹੋਤਨਿਬਾਹਨਆਪਨੋਛੀਨੇਦਿਰੈਸਮਾਜਾਮੁਸਾਬਿੰਕਸਮਾ
 ਤਨਹਿਪੁਛਕਬਿਧੇਛਾਜਾ। ਰਹੈਪੁਜਾਧਨਜਤਨਸੇਜਿ
 ਰਬਾਂਕੀਤਰਵਹਾਸੇਟਕਕੋਉਨਛੈਸਕੈਜਹਾਕਟੀਛੀਬਾਰਾ
 ਜਕੋਪਰਦੇਹਾਏਸੁਪਾਵੈਤਿਹਾਪਮਾਨਾਰੁਪਛੇਕੋਖੰਦੇ

ਖਰੋਕੈਸੇਕਹੈਅਯਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਬਿਨਪਰੇਸਨਭੁਕਭੂਖਿਓ ॥ ੩੩

ਨਾਹਿਰਦਾ। ਸਾਠਿਵੇਜਾਂਹੀਰਾਮਕੋਬੁਝੀਏਵਹੀਵਾਟਾ ॥

ਆਪਹਿਕਹਾਂਬਖਸੀਏਭੁਕੀਬੁਰੀਕੇਜੇਗਾ। ਟੂਟੋਪਨਕੀ
ਬਾਤਕੇਕਹੈਬਟਊਕੀਗਾ। ਇਹਤਤੇਅਕਰਤੇਜੇਜਾਨੈ

ਥਕਥੇਟਾ। ਤਸੇਬਾਤਨਦਰਸਕੈਜੇਦਾਈਤੇਪੋਟਾ। ਜਾ

ਨੇਸੇਬੁਝੈਕਹਾਂਤਾਂਬਿਪੀਕੋਬਿਰਤੀਤਾ। ਪਰਜਨਮੇਪਸੁਕੇਕਹਾਂ

ਦੀਖਤਹੈਕੋਊਟੀਤਾ। ਕਹੀਬੋਕਛੁਕਰਬੋਕਛੁਪੈਜਗਾ

ਕੀਬਿਪੀਦੇਇ। ਦੇਖਿਣਕੇਅਰੁਖਾਣਕੇਅੰਗਦੁਰਦਰਦਹੋਇ।

ਆਪਕਹੈਨਾਹਿਨਕਰਹੈਪੈਜਾਂਕੋਯਾਹਿਹੇਤਾਂ। ^{੨੬੬}ਆਪਨਜਾ

ਵਰਸਾਯੁਭੇਅੰਬਿਨਕੋਸਿਖਦੇਤਾ॥੧੦॥ ਸਰਕੇਕੋਤੀਸੀਖਦੇਸ
 ਮਣਾਵੈਬਿਧਾਅਦਿ॥ ਬਹੁਭੇਸਨਕਰਛਾਨਿਰੈਕੇਸੇਪਾਏਸ੍ਰ
 ਦਾ॥੨॥ ਜੋਕਹਿਏਸੋਕੀਜੀਏਪਹਿਕੈਂਕੋਗੋਬਿਚਾਰਾਪਾਨੀ
 ਪੀਪੁਨਿਬੁਝੈਥੋਨਹਿਨਤੁਕੋਓਚਾਰਾ॥ ਪਛੇਕਾਰਜ
 ਕੀਜੀਏਪਹਿਕੇਸਤਨਬਿਚਾਰਾ॥ ਬਡੈਕਹਿਤਹੈਂਬਾਂਧੀਏਪਾ
 ਨੀਪਹਾਠੀਪੱਚੈ॥ ਅਰਿਹੂੰਬੁਝੈਮੁੰਤ੍ਰਕੋਕਹਿਯੋਸਾਚਸੁ
 ਨਾਇ॥ ਜੁਯੋਭੀਪਮਪਤ੍ਰਵਨਕੋਦੀਨੇਮਰਨਬਤਾਇ॥
 ਕਹਿਯੋਜਾਂਸੋਜੋਹਿਤੂਭਠੀਬੁਹੀਜੁੰਜਾਇ॥ ਚੇਰਕੈਰੋਚੇਰੀਤਊ
 ਸਾਚਕਰੈਪਸਰਿਆਇ॥ ਸੰਪਤਿਬੀਤਿਬਿਠਸਬੋਸੁਖ

ਕੇਚਰੈਕੇਇ। ਰੂਪੁਉਖੰਦੈ ਫੂਕ ਫੂਕ ਕੈ ਪੈ ਕੇ ਸੇਰੇ।
 ਿਰਨ ਸਨਮੁਖ ਪਰਾਸੁਰ ਕੈ ਬਾਚਨ ਕਰੇ ਜੋ ਸਿਤਾ। ਨਿਕਸਕ
 ਪੀਛੇ ਹੋਤ ਹੈ ਜਮੈ ਹਾਥੀ ਕੇ ਦੀਤਾ। ਆਇ ਬਸੇ ਜਿਹਿ ਛਿ
 ਨ ਸੁਖ ਨ ਤੇ ਸਜਨ। ਚਿਤ ਲਾਹਿ। ਚਿਤ ਮਹਾ ਵਤ ਦਰਦ ਪਰ
 ਜੋ ਬਦਉਤ ਹੈ ਨਾਹਿ। ਚਿਨ ਬੁਝੈ ਹੀ ਕਹਿਤ ਹੈ ਜੰਮ
 ਨਹਿਤ ਕੈ ਬੈਨਾ। ਰੁਝੇ ਭੁਰੇ ਕੇ ਕਹਿਤ ਜਮੈ ਤਮਚਾਰ ਤਿਗਤੈ
 ਨਾ। ਥੀਛਰ ਬਾਏ ਬਿਦੇਸ ਪ੍ਰਿਥਿ ਜਨ ਬਿਛਰੈ ਨਾਹਿ। ਦੂ
 ਰਗਾਏ ਜਮੈ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸੁਤਨ ਕੇ ਮਾਹਿ। ਬਸੀਏ ਤੁ
 ਹਾਂ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਮਹਾਂ ਦੁਸਟ ਕਾ ਤਿਨਾਹਿ। ਹੋਤ ਨ ਕਥਾ ਪ੍ਰਿਥੈ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਪਕਰਨਾ ਸਾਹਿ: ੩੮੧: ॥ ਠੀਕ ਕਿਏ ਬਿਨ ਅੰਗੀਥਾਤ
 ਚਾਮਤਿ ਥਾਪਾ ਹੋਤ ਅੰਧੇਰਾ ਤੁਮੈ ਸਗੀਜੇ ਵੀਸਾ ਪਾ: ੩੮੨
 ॥ ਦਾਨ ਦੇਤ ਧਨ ਹੀਨ ਤਾਹੋਤ ਭਾਥਾ ਪਬਖਯਾ ॥ ਦੁਰਭਾਗ ਤਉ ਬ
 ਖਾਨੀਏ ਸੂਰਾਤ ਰਤ ਗਜ ਦਾਨ: ੩੮੩: ॥ ਸੂਰਾ ਬਿਨ ਫੀਕੋ ਲੈ
 ਅਧਿਕ ਸੂਰਾ ਮੁਖ ਤੇ ਨਾ ॥ ਸੂਰਾ ਸਾਰ ਕੈ ਬੋਝੀਏ ਸੋ ਅਤੇ ਮੈਠੋਨ
 ੩੮੪: ॥ ਟੇਰਿ ਦੇਖਿ ਕੈ ਹੂਜੀ ਕੈ ਕੁਟਿਕ ਸਰਫਾ ਤਿਆਪਾ ॥ ਬਹ
 ਰ ਦੇਓ ਫੂਰਤੁ ਹੈ ਬਾਂਬੀ ਸੀਧੋ ਸਾਪਾ: ੩੮੫: ॥ ਏਕੋ ਟੇਰਿ ਕੁੰਜ ਸਜਾ
 ਖਕ ਭੁੰਜਤੁ ਆਪਨੇ ਰੀਗਾ ॥ ਅਣਿ ਬਿਖਹਰ ਬਿਖਕਰ ਸਰਪ ਸਦ
 ਭੀਤਾ ਏਕ ਬੀਰਿ: ੩੮੬: ॥ ਭਲੇ ਬੁਰੀ ਜੋਆਦੈ ਕੈ ਨ ਸਕੈ ਨਿਰ

ਵਚਾਸੀਤਾਭਿਮਕਪਾਵਨਕਰਤਚੰਡੀ
 ੮੧) ਟੇਊਚਾਲੇਸਿਮਕਨਕੇਤੋਸਿਮਕਪਾਨਿਰਪਾਰਾਮੰਡ
 ਹਿਨਥਾਜਿਹੈਏਕਲਾਥਤੇਤਾਰਾ ੩੮੮) ਤੂਟੇਬਚਨਸਿਮਕਾ
 ਪਮੇਕਰੈਹੇਤਰਸਫੀਗਾਬੀਨਥਜਾਵਤਤਾਰਕੇਤੂਟੇਰਹੈਨਰ
 ਗਾ ੩੮੯) ਆਪਅਕਰਸਆਪਨੇਕਰਤਰੁਭੁਪਿਰੇਸਾਥਾ
 ਪਾਵਰੁਠਾਰਠਗਾਵਿਬੋਮੁਰਖਅਪਨੇਲਾਥਾ ੩੯੦) ਤਾਲੀਕੇਕ
 ਰੀਏਜਤਨਗਹਿਏਸਿਹਾਪਾਰਾਕੈਬੈਠਤ ਜਾਤਾਰਪਰਕਾ
 ਤਵਲੀਡੁਕਾ ੩੯੧) ਹਿਯੇਦੁਸਟਕੇਬਦਨਤੈਮਪੁਰਨਾਨੀਯੀ
 ਥਾਤਾਜੈਸੇਕਰਈਬੋਠਿਕੇਕੋਮੀਟੇਠਕਪਾਤਾ ੩੯੨)

ਕਰਿ ਤਹਿ ਦੇਖਾ ॥ ਸੁਰਦਾਸ ਕਹਿ ਅੰਧ ਕਉ ਪਸਾ ॥ ਵਤਸੀ ਤੇਧਾ ॥
 ਭਾਗਵਤ ਕਉ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ੩੬ ॥ ਭਾਗਵਤ ਕਹਿ ਅੰਧ ਕਉ ਪਸਾ ॥
 ਕਹਿ ਤਹਿ ਦੇਖਾ ॥ ਸੁਰਦਾਸ ਕਹਿ ਅੰਧ ਕਉ ਪਸਾ ॥ ਵਤਸੀ ਤੇਧਾ ॥
 ੩੭ ॥ ਸਦਾਸਥਾਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਭਾਗਵਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਵਤਸੀ ਤੇਧਾ ॥
 ਵਤਸੀ ਤੇਧਾ ॥ ਭਾਗਵਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ੩੮ ॥ ਭਾਗਵਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥
 ਰਦੀ ਬਿਗਨ ॥ ਵਤਸੀ ਤੇਧਾ ॥ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਭਾਗਵਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥
 ਨੀਕੇਸਾਗਾ ॥ ੩੯ ॥ ਭਾਗਵਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਭਾਗਵਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥
 ਭਾਗਵਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਭਾਗਵਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ੪੦ ॥ ਭਾਗਵਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥
 ਭਾਗਵਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਭਾਗਵਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ੪੧ ॥ ਭਾਗਵਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥

[illegible]

ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਦੀ ਭੈਣ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ੧੦੪੫ ਆਧਿਕਾਰਤ
 ਤੁਰਾਂਗੀ ਨੇ ਤਖਤ ਰੋਸਿਆ ਅਗਨਿ ਮਲਕ ਕੀਤਾ ਕਤੇਬ
 ਫੂਟ ਜਾਇਆ ਬਿਰਗਾ ੧੦੫॥ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨੀ ਕੈ ਦੇਖੀ ਏਕ ਹਿਥ
 ਰਾਨੈ ਕਉ ਉਤਾਰਿ ਕਰਕੈ ਕਨਕੇ ਆਰਸੀ ਦੇਖਿਤ ਹੈ ਕੇਚਾਰਿ ॥੨੦॥
 ੬॥ ਸਹਸਰੀ ਛਾਹੁ ਨ ਸਜਨ ਕੇ ਬੁਧਿ ਬਕਹੇ ਤਨ ਠੀਗਾ ॥ ਰਤਨ
 ਮੋਤਿ ਕੀਐ ਸਿਖ ਬੁਝੈ ਨ ਬਾਉ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥੨੦॥ ਰਤਨ ਸਜੁਤ
 ਰਸ ਰਾਗ ਰਸ ਪਾਇ ਰਹਤ ਨਹੀਐ ਗਾਰਾਖਾ ਮੁਰਾਰਾ ਬਿੰਦ
 ਕੇ ਕੇਤੁ ਈਖ ਰਸੇ ਭੋਗਾ ॥੨੧॥ ਮੋਹ ਮਹਾਤਮ ਰਹਿਤ ਹੈ ਸੋ ਕੰਗ
 ਘਾਨ ਨਹੋਤਾ ॥ ਕਹਾਂ ਮਹਾਤਮ ਰਹਿ ਸਕੈ ਭਯੋ ਆਇਤ ਉਦੇਤਾ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸ੍ਰੋਤ ਅੰਗ ਮਾਠਾ ਨਕੇ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾ ਪੁਰੋਤਤ ਰਤ ਹੀ ਪਤਾ ਘਨ ਤੈ
ਗੁਰ ਪਰਗਿਰਤ ਮੁਕਾ ਗਿਰੀ ਤੈ ਗਿਰ ਮਾਤਾ ॥ ੪੬ ॥ ਅਪ
ਨੈ ਕਾ ਕਰ ਕੇ ਲਿਯੇ ਦੁਖ ਧੂ ਅਵੈ ਦਾਇਾ ਕਲਾ ਬਿਧਾਵੈ ਖਾਏ
ਗੁਰ ਪਰਿ ਰਬੀ ਰਬ ਧਾਇ ॥ ੪੭ ॥ ਧਨੀ ਗੁਨੀ ਕੋ ਨਾਇ ਹੀ
ਧਨ ਅਰਪੈ ਪਰ ਹੋਤਾ ਸਗੁਨ ਪੜਕੇ ਕੁਪੁੰ ਸਿ ਕਤ ਹਿ ਮੀਵੈ
ਨੰਦੇਤਾ ॥ ੪੮ ॥ ਗੁਨ ਸਨੇਹ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੈ ਤਾ ਹੀ ਕੀਛ ਬਿਹੋਤਾ ਗੁ
ਨਾਛਿ ਹਗੁਤ ਦੀਪ ਨੀਜੇ ਸੇਜੇ ਤਿਓ ਦੇਤਾ ॥ ੪੯ ॥ ਸੁਨ ਸੁਖ ਮੀ
ਭੀਛਿ ਤਕੇ ਕੋਲਾਤ ਕਟ ਬਾਂਤਾ ॥ ਰਾਖ ਦਾਖ ਕੇ ਸ੍ਰਾਵੇ ਕੋ ਨ ਨੀਮ

ਗੀਤਾ ੪੨ ॥ ਰਸਕੀਰਤਨੁ ਭਾਗਿ ਭਾਗੁ ਰਕਵਾਕੀਰਾ
 ਹਾਮਿਨ ਦਾਖੀ ਦਾਖੀ ਨਹਿ ਨਾਮਸਟਨਿ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ॥ ੪੩ ॥
 ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਛਾਡਹੀ ਹੋਇ ਪ੍ਰਿਥਨ ਤੇਹੀ ਨਾਮੁ ॥ ੪੪ ॥
 ਦਰੀ ਮਰੀ ਪਰੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਨਾਮੁ ॥ ੪੫ ॥ ਅਤਿ ਉਦਾਰਤਾ ਬਾਤਿ ॥
 ਕਾਕੇ ਬਰਨੈ ਕੋਇ ॥ ਬਾਤਿ ਕਲਾਹਤ ਤਨ ਕਪਾਨ ਬਰਖਤੀ ॥
 ਮਹਿ ਤੇਇ ॥ ੪੬ ॥ ਬਤਿ ਗੁਲਾਹੀ ਸੇ ਕਰੈ ਕਰਨ ਮਤਿ ਉਦਾਰਾ ॥
 ਹਾਰਿ ਰਿਹਤਾਰੇ ਜਕਧ ਪਰਕਰੀ ਸਿਕਾ ਤੇਨ ਰਾ ॥ ੪੭ ॥
 ਰਬੀ ਤੇ ਜਤਨ ਕਰੈ ਕਰੈ ਬੇਨਹਿ ਅਤਿ ਮਾਂਗੈ ਸੋ ॥ ੪੮ ॥
 ਏਸੇ ਤਈ ਪਰਿਹਰਾ ਮਾਂਗੈ ॥ ੪੯ ॥ ਦੁਸਟ ਸਿਉ ਭਾਗੈ ॥

[illegible]

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥

[illegible]

ਸੋਇਅਸੇਟਾਭਰੋਵੁਖਤੀਚੇਵਕਸੇਲੇਭਕਨੇਫੇਤੇਟਾ।^{੪੪}

ਮੀਟੀਮੀਦੀਬਸਤੁਨਹਿਮੀਟੀਭਭੀਦਾਦੀਅਮਭੀਮਸਰੀ
 ਫਾਤਿਕੇਅਫੂਖਤਸਰਾਹਿ।^{੪੪੫} ਭਾਤੀਭਭੀਭੀਚਕਦੀ
 ਭੀਅਪਨੇਕਅਮਰਹੀਕੇਬੋਭਭਪਾਥਿਕਕਹਿਤਾਥਿਨਾਪਮਕ
 ਨਾਮਾ।^{੪੪੬} ਕਹੇਭਭੀਭੀਨੀਚਕੇਟੇਤਬਭਾਈਕੋਇ।ਕਹਿ
 ਤਾਥਿਨਾਭਕਨਾਮੀਪੈਖਰਨਾਥਿਨਾਭਕਹੋਇ।^{੪੪੭} ਨੀਚੀ
 ਰਾਤੇਉਚਜਨਨਹੀਪਾਵਤਅਧਿਕਰਾਹੇਤੁਪੁਛਰਾਹਿਨਦੀ
 ਕੋਕੈਸੇਪੈਰਤਪਰਾ।^{੪੪੮} ਤੁਕੇਤੁਰੇਕੋਸਾਨੀਥੀਜਾਨਬਚਨਤੇ
 ਥੀਧਾਕਹਿਤਅੰਧਕੋਸੁਰਾਇਕਕਹਿਤਅੰਧਕੋਅੰਧਾ।^{੪੪੯}

ਜਾਨਤੁ ਯਦੇਵੈਰੰਦ੍ਰਾਸ਼ਾਸਨੇਤਿਤਾਪਰੇਤਾਯਤ੍ਵਾਨੀਸ਼ਾਈਬਾਹੁ
 ਪਾਰਿਦੇਵੈਰੰਦ੍ਰਾਸ਼ਾਸਨੇਤਿਤਾਪਰੇਤਾਯਤ੍ਵਾਨੀਸ਼ਾਈਬਾਹੁ
 ਤਾਂਕੀਜਾਗਾਸ਼ਾਸਨੇਤਿਤਾਪਰੇਤਾਯਤ੍ਵਾਨੀਸ਼ਾਈਬਾਹੁ
 ਮੇਥਾਸ਼ਾਸਨੇਤਿਤਾਪਰੇਤਾਯਤ੍ਵਾਨੀਸ਼ਾਈਬਾਹੁ
 ਕਾਸੇਖਧਰੇਧਰਪੇਟਭਰਮੀਤੁਕਭੰਘੀਅਨੇਕਾ ॥ ੪੪ ॥ ਭੀਧੰ
 ਧੈਰੈਪਾਪਤਿਥੈਧਰਮਤਿਧਾਰਾਸੁਖੇਨਦੇਖਮੇਸਿਪਕੇਸਿ
 ਗਕੈਸੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਦੇਖਿਤਕੀਪੈਕਫੁਲਹੀਸੁਖਹਕਭ
 ਲਕੀਪੀਤਾ ॥ ਸਿੰਗਾਥਿਸਨਾਮੈਹੋਤੁਹੈਜਮੋਜਲਕੀਪਰਤੀਤਾ ॥

ਉਪਦਰਸੈਦੈਸੁਮਿਲਸੀਅੰਤਰਅਨਮਿਲਾਅੰਕਾਕਪ

ਜੇਪ੍ਰਥਮੈਪ੍ਰਥਮਾ ॥ ੨੫ ॥ ਬਨਭੀਛੇਖਬਨਭੀਛੇਹੋਨਨਭੀਜੈਖੋਟਾਜੈ
 ਜੇਬਾਹੋਬਾਛੇਰੋਤੇਜੀਕੀਜੈਓਟਾ ॥ ੨੬ ॥ ਹੋਛੇਨਰਕੀਪੀਤਿਕੀਈ
 ਨੀਰੀਤਬਤਾਇ ॥ ਜੈਸੇਛੀਕਰਤਾਕਸਕਘਟਤਘਟਘਟਜਾਇ
 ॥ ੨੭ ॥ ਅਨਮਿਥਤੀਕੋਭੀਕਰੋਤਾਂਹੀਕੋਭੀਪਹਾਸਾ ॥ ਜੈਸੇਜੋਗੀਜੋਗੀ
 ਕਰਤੁਛੋਗਕੀਆਸਾ ॥ ੨੮ ॥ ਬੁਰੇਕਥਤਾਸਿਖਾਬਚਨਹੀਯੋਵੈ
 ਰਹੁਆਪਾਕਰਵੇਛੇਖਜਾਬਿਨਪੀਯੋਮਿਟਤਨਤਨਕੋਤਾਪਾ ॥ ੨੯ ॥
 ਵਡੇਵਡਨਕੇਦੁਖਹਰਤਪੈਨੀਚਲਹਖਾਪਾਪਨਮੇਟਤਪੈਨਸ
 ਚਿਤੁਰਿਰਵਰਗੀਖਮਤਾਪਾ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰਤਾਕਘੁਤਾਪੁਰਖਕੀਆਇ
 ਅਵਸਤੈਹੋਇ ॥ ਕਰੀਏਪੈਏਪਸੇਟਰਪਨਮੇਕਘੁਜੋਇ ॥ ੩੧ ॥

ਰਹੇ ਸਮੀਪ ਬਡੇ ਨਕੋ ਹੋਤ ਬਡੇ ਭਿਭੇ ਕੇ ॥ ਸਤੁ ਹੀ ਜਨਮੁ ਤੁ ਬਢੁ ਤਹੈ
ਬਿਛ ਬਰਾਬਰ ਬੇਠਾ ॥ ਉਪਕਾਰੀ ਉਪਕਾਰ ਜਗ ਸਭੁ ਸੇਕਰ
ਤਪਕ ਸਾਸੀ ਮੋ ਕਾਟੇ ਮਪੁਰੇ ਤਮੁ ਲਯਾ ਲਯਾ ਜਕਰਤ ਸੁਦਾਸਾ ॥
ਹੋਇ ਬਡੇ ਰਨ ਕੀ ਜੀਏ ਕਰਨ ਮਲਨ ਮੁਖੀ ਗਾਮਰਦਨ ਬੀਧ
ਖਮਤ ਸਹਤ ਕੁਚਾਇਨ ਗੁਨਨ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ਕਹੂੰ ਜਾਇਨਾ ਹਿਨ
ਮਿਏ ਜੋ ਬਿਧਿ ਕਿਪੋ ਕਿਥਾ ਗਾਅੰ ਕੁ ਸਭ ਯਗਸ ਕੁੰਭ ਕੁਚਰੁਏ
ਤਹਾਂ ਨਖ ਮਾਗਾ ॥ ਬਿਧ ਬੂਟੇ ਟੂਟੇ ਕਵਨ ਕੋ ਕਰਿ ਸਕੈ ਸਹਾਇ ॥
ਬਨ ਦਵਤ ਯਜਕ ਗਤੁ ਨਾ ਲਿਨ ਤਹਿ ਮਿਜਰਾਇ ॥ ਪ੍ਰਮ
ਪਕਤ ਬਰਜੀਨ ਕਯੋ ਅਬਿਬਰ ਜਤ ਬੇਕਸਾਰੇ ਮਰੇ ਮਬਿਖਰਮ

ਰਾਖੋਨਾਹਿਨ ਬਾਨਤਾਇਛਾਛਾ ॥ ੨੧ ॥ ਫਿਰਨ ਪੈਹੈ ਕਪਟ ਜੋ ਕੀ
 ਜੈ ਦਮਾਵਤਾਗਾ ॥ ਜੈ ਸਿਹਾਂਡੀ ਕਰਕੀ ॥ ਚਟ੍ਹੈ ਨ ਦੂਜੀ ਬਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਰੀ
 ਏਸੁ ਖਕੇਹੈ ਤ ਦੁਖ ਯਾਹਿ ਕਹਿ ਕੋਨ ਸਿਧਾਨਾ ॥ ਵਾਸੇ ਨੇ ਕੋ ਜਾਹੀ ਏਨਾ
 ਸੋਝੁ ਏਕਨਾ ॥ ਜੈਨਾ ਏਤ ਬਤਾਈ ਸਬਾਹਿ ਯਕੇਹੇ ਤਾ ਅਹੇ ਤਾ
 ਜਮੈਨਾ ਏਕੀ ਅਰਸੀ ਤੁਛੇ ਬੁਰੇ ਕਹਿ ਦੇਤਾ ॥ ਅਤਿ ਪਰਵੈ ॥
 ਹੋਤਹੈ ਅਵਤਾਰ ਅਨਾਦਰ ਭਾਇ ॥ ਏਹ ਪਨ ਕਰ ਸਵਰੀ ਮਝ ਯਾਚੈ
 ਨ ਦੇਤ ਜਥਾ ਏਇ ॥ ਜੋਤ ਕੇ ਅੰਗੁ ਨ ਕਹੈ ਜੋ ਜਿਹ ਚਾਹੈ ਨਹਿ ॥
 ਤਪਤ ਕਠੀ ਕੀ ਬਿਖਭਾ ਕਮਾ ਬਿਰਹਾਨਿ ਸਾਸਿਹ ਕਹਾਂਹਿ ॥ ਸੁਖ
 ਦਾਈ ਪੈ ਏਤ ਦੁਖ ਸਬਾਇ ਨਹੀ ਕੋਟੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸੀਤ ਭਾਜਿ ਜੋਗੈ ਤਪ

ਤਾ ਬਿਰਹ ਕੀ ਬੇਰਾ ॥ ੧੦੦ ॥ ਬਿਧ ਕੇ ਦਿਤੇ ਤੇ ਸੁਖ ਨੂੰ ਦਰਜ ਨ ਸਮਝੈ
 ਜਾਇ ॥ ਦੀਪ ਹੀ ਖੈ ਪਵਨ ਤੇ ਅੰਚ ਕ ਵਹੈ ਬੁਝਾਇ ॥ ੧੦੧ ॥ ਆ
 ਪੁਰੇ ਜਗ ਹੈ ਬੁਰੇ ਆਪ ਭਲੇ ਭਲੇ ਜਨ ॥ ਤਜਤ ਬਹੇਰਾ ਛਾਂਹਿ ਸਬ
 ਗਹਿ ਤਾਂ ਬਕੀ ਆਂਨ ॥ ੧੦੨ ॥ ਸੋਹੂ ਸੁਨੇ ਏਕ ਸਤਯ ਹਿਕ ਹਿ ਵਤੈ
 ਚਿੰਤਾ ॥ ਕਾਰਾ ਹਿ ਪਾਰ ਕਹੈ ਨ ਕੋ ਪਾਰ ਹਿ ਕਹੈ ਨ ਕਾਰਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ਭਲੇ ਬੁ
 ਰੇ ਜਹ ਏਕ ਸੇ ਤਹਾਨ ਵਸੀ ਏ ਆਇ ॥ ਜੇ ਅਨਾਇ ਪੁਰ ਕੇ ਬਿਖਿਖ
 ਕਾਹੁ ਰਣੈ ਕੈ ਤਾਇ ॥ ੧੦੪ ॥ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਸਭ ਏਕ ਸੇ ਜੋ ਕੋ ਬੋਝ ਕਤ ਨਾਹਿ
 ਜਾਨ ਪਰਤ ਹੈ ਕਾਕ ਪਿਕਾਰਿ ਤਬ ਸੀਤ ਕੋ ਮਾਹਿ ॥ ੧੦੫ ॥ ਭਵੈ ਭਾਗੀ ਜਿਉ
 ਪੈ ਭਾਵਤਾ ਵੈ ਮੈ ਭਉ ॥ ਜੇ ਮਾਨੈ ਤਉ ਏ ਵਹੈ ਨਹੀ ਤੀਤਿ ਕੋ ਕੇਉ ॥

ਨਿਹਟਕਸ੍ਰੋਤਾਮੁਵਪੈਬਕਤਾਬਚਨਾਬਿਛਾਸਾਹਾਵਤਾਵਜਘੰਬੀ
ਅਕੇਪਾਤ੍ਰਿਅੰਪੈਕੇਪਾਸਾ॥ ਨਕਰਨਾਮਰੀਰਾਦੇਖਸਮਭੁਨਬਿਨ
ਸਮਝੇਬਾਤਾਗਾਤਪਾਤਗੇਦੁਪੈਸੇਪ੍ਰਿਤਕੇਤੇਧਾਤਾ॥ ਬਿਨ
ਭਾਨਕੁਛਜਨੇਬਿਨਾਮਨਨਕਰਮਨੁਹਾਰਾਨਗਤਾਟਿਰਤਨਰਾਸ
ਰਾਤਕੇਤੇਖਭਗਤਕੇਧਾਰਾ॥ ਚਿਤਪ੍ਰੀਕਹਿਯੈਨਤਿਹੰਨ
ਰਹੇਇਅਬੋਧਾਜਘੰਨਕਟਕੋਅਰਸੀਹੇਤਾਦਿਖਾਏਕੋਧਾ॥ ਅ
ਤ੍ਰਿਅਨੀਤ੍ਰਿਨਸਹਾਰੀਏਜੋਅਤ੍ਰਿਪਾਰੇਹੋਇ॥ ਜਘੰਸੋਨੇਕੀਚੇਛੁਰੀ
ਪੇਟਨਮਰੈਕੋਇ॥ ਮੂਰਖਕੋਪੈਬੀਵਈਵਾਚਨਕੇਭੁਨਗਥਾ॥
ਜੈਜੇਨਿਰਮਛਾਅਚਸੀਵਈਅੰਪਕੇਹਾਥਾ॥ ਮਧੁਰਵਚਨੈ

ਜਾਇਮਿਟਉਤਮਜਨਅਭਿਮਨਾਤੁਨਕਸੀਤਜਲਕੇਮਿਲੇਜੈਸੇ
 ਦੁਪਉਫੁਨ॥ ੫੩ ॥ ਜਸੇਰਖਾਹੇਤਹੈਤਹੀਜਿਦੂਪਾਤਾਕਹਾਂਕਰੈਕੇ
 ਜਤਨਸੇਬਾਰਿਕਕਰੀਆਖਤਾ॥ ੫੪ ॥ ਸਭੈਸਹਾਇਕਸਬਥਕਕੇਨਿ
 ਬਥਕਕੋਉਸਹਾਇ॥ ਪਵਨਜਗਾਵਤਾਗੋਕੇਦੀਪਹਿਦੇਤਬੁਝਾਇ
 ॥ ੫੫ ॥ ਕਛੂਬਸਾਇਨਸਬਲਸੇਚਕੈਨਿਬਥਲਸੋਜੋਗ॥ ਸਕੈਅਚਥ
 ਉਖਾਰਤਹਤਪਵਨਣਕੇਗ॥ ੫੬ ॥ ਸਮੈਸਮਣਜੋਕੀਜੀਏਕਾ
 ਮਵਹੈਅਭਿਗਆਸੀਪਵਮਾਗੇਜੀਮਤੁਨਹਿਪੈਰੇਕੇਕਾਸਾ॥ ੫੭ ॥ ਜੇ
 ਸਾਹੀਸੋਚਰਹਾਏਤਹਤਹੀਸੋਕਾਸਾਜੈਸੇਕਿਰਵਾਅਕਕੇਕਹਾਂਕ
 ਰੈਬਾਸਿਆਸਾ॥ ੫੮ ॥ ਜਿਹਚਾਹੈਜੋਈਮਿਲੈਜਿਯਤਭੁਕੇਤਿਹਕਾ

ਭਾਪਮਸ਼ੇਰਾਹੇਨੀਰੋਕਕਹਾਂਕਰੋਝੈਆਗਾ। .੯. ਜਿਥਾਪੀਯਰਾ ੬
 ਚੇਤੁਮਕਰੋਘਨਦੀਦਨਉਪਦਾਰਾ। ਰੋਗਕਛੂਐਖਦਕਛੂਕੈਸੇਰੋਤ
 ਕਰਾਗਾ। . ਬਿਰਹਤਪਤਰਪਿਯਥਾਤਤਉਠਤਚੋਹੁਨੀਜਾਗਾ। ਜ
 ਥਾਕੇਸੀਚਤਬਫਤਚੈਜੋਸਨੇਹਕੀਆਗਾ। . ੧੦. ਰੋਸਮਿਸੈਦੋ
 ਸੇਕਹੇਰਿਸਉਪਜਾਵਨਬਾਤਾ। ਫੀਪਨਰੁਭੇਆਗਾਮੈਕੈਸੇਆ. -ਤੁ
 ਝਾਤਾ। . ੧੧ ਅਰਿਹਠਮਤਕਰੁਹਠਚਫੈਬਾਤਿਨਕਰਾਹਿਚੈਕੋਇ
 ਯਜਾਯੋਜਮੋਭੀਜੈਕਬਰੀਤਮੋਤੀਭਾਗੀਹੋਇ। . ਥਾਥਾਕਹੈ
 ਐਸੇਭੁਛੇਜਾਜੋਪੁਰੇਆਸਾ। ਐਸੇਚਾਟਤਓਸਕੇਪਾਸੈਬੁਝੈਨਪਾ
 ਸਾ। . ਬਿਖਹੂਤੇਸਰਸੀਥਾਹੇਰਿਸਮੈਰਸਕੀਭਾਖਾ। ਜੈਸੇਮਿੱਤ

ਸੁਰੀਨਕੋਕਾਗਤਕਰਵੀਦਾਖਾ ॥ ਜੋਜਿਹਚਦੈਸੋਭੁਭੇਗੁਨਿ
 ਕੋਕਛੁਨਬਿਚਾਰਾਤਸਗਸੁਕਤਾਭੀਕਨੀਪਹਰਤਰੀਜਾਹਾ
 ਹਰਿਰਸਪਹਰਬਿਪਯਰਸਸੀਗੁਹਕਰਤਾਯਾਨਾਐਸੋਕੋ
 ਉਕਰਤਹੈਛਾਡੁਪਾਬਿਪਾਨਾ ॥ ਕੁਠਮਾਰਗਛਾਡੈਨਕੋ
 ਹੋਇਬਿਪੁਹਾਨਾਰਾਜਇਕਮਾਰਤਦੂਸਰੇਚਢਤਮਹਾਵਤਅੰ
 ਨਾ ॥ ਜਾਂਸੋਚਾਏਜੀਵਕਾਰਿਯੋਸੋਅਭਿਆਸਾਰਾਨਿਕਾਪ
 ਏਸੀਠਕੋਕੈਸੇਪੂਰੈਆਸਾ ॥ ਦੁਸਟਨਛਾਡੈਦੁਸਟਤਕੈਸੇ
 ਹੁਸੀਖਦੇਤਾਪਦੇਹੁਸੈਬੇਬਿਕੇਕਮਰਹੋਇਨਸ੍ਰੇਤਾ ॥ ਕਹੂੰ
 ਅੰਗੁਨਸੋਹੋਤਗੁਨਕਹੂੰਗੁਨਅੰਗੁਨਹੋਤਾ ॥ ਕੁਚਕਰੋਰਤਅੰਗੀਭੁਭੇ

ਕੇਸਕਥੁਕੇਉਢੇਤਾ। ਅਸੁਭਕਹੇਜੋਹੇਤਸੁਭਸੁਨਬਚਨ
 ਅਨੁਪਾਸ੍ਰਵਣਪਿਤਾਜੰਨਸਰਬਹਿਦਯੇਸ੍ਵਾਪਬਰਹੂਪਾ।
 ਫੇਕਭਯੇਸੁਭਕੇਭਯੇਖੇਸਿਸਦਥਿਥੇਕਾ। ਜੈਸੇਸਭਹਰੀਚੰਦ
 ਕੇਉਪਿਰੇਜੀਵਅਨੇਕਾ। ਬਡਿਅਨਪੈਸ੍ਵਾਚੇਭਯੇਜੈਦਪਹਿਤ
 ਅਪਸਨਾਗਿਰਤਦੰਤਗਜਦਾਫਕੋਤਤੂਬਖਨਾ। ਐਹੂੰ
 ਕਰਤਾਐਰਿਹੀਦੇਤਾਐਰੇਕੇਮਾਗਾਜੰਨਹਿਪਹਚੈਰੁਫਕੀਕਾਮ
 ਫਿਰਹਨੀਜਾਵਾ। ਸੁਨਹੇਤਹੇਭੁਨਨਤੈਭੁਨਬਿਨਸਾਨਕਹੇ
 ਫਿ। ਸੁਕਸਾਰਕਸਭਕੇਰਖੇਕਾਕਨਰਖੇਕੇਫਿ। ਜੈਸੇਭੁਨਦੀ
 ਨੇਦਈਤੈਸੇਰੂਪਬਨਾਫਿ। ਏਦੇਨੇਕਤਪਾਈਏਸੇਨੇਐਰਸੁਰੀਪਾ

ਅਭਿਲਾਖੀ ਇਕ ਬਾਤ ਕੇ ਉਨ ਮੇਂ ਹੋ ਬਿਰੋਧ ਰਾਜ ਕੁਲ
ਕੇ ਰਾਜ ਸੁਤ ਲਾਗਤ ਫਿਰਤ ਕਰ ਕੋਧਾ ॥੧॥ ਜੋ ਸੁਕੋਚਾ ਹੋ ਭੁਛ
ਸੋ ਤਾਂ ਹੀ ਪੀਰਾ ਨੀਰ ਬੁਝਾਵੈ ਅਗ ਕੇ ਜੋ ਪੈਤਾਂ ਹਿ ਸਸੀਰਾ ॥

ਅਹਿਤ ਕੀਏ ਹੂੰ ਹਿਤ ਕਰੇ ਸੁਖ ਨ ਪਰਮ ਸਧੀਰਾ ਜੋ ਪੈਤੁ ਸੀ
ਭਾਗ ਕਰੈ ਜੋ ਸੋ ਨੀਰ ਸਸੀਰਾ ॥੨॥ ਪ੍ਰੈ ਸਹਾਇ ਵਿਤ ਹੂੰ ਕਰੈ ਤਉ ਦੁ
ਸਟ ਦੁਖ ਦੇਤਾ ਜੋ ਸੋ ਪਾਵ ਕਪਵਨ ਮੈ ਮਿਲੇ ਜਗਾਏ ਛੇਤਾ ॥੩॥
ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਠੋਗ ਸਭਾ ਸੋਭਾ ਲਾਹਿਤਾ ਬਿਸੇਖਾ ਚਰਨ ਮਹਾਵਰ
ਹੀ ਭੁਛੇ ਨੈਨ ਅੰਸ ਨ ਰੇਖਾ ॥ ਜੋ ਚਾਹੇ ਸੋਈ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਕਛੁਨ
ਬਾਸਾਉ ਜੀਤੀ ਕੈ ਕਰਿ ਸੁਤੈ ਜਯੋ ਭਾਵੈ ਸੁਵਜਾਉ ॥੪॥ ਜੋ ਕੋ ਜੋ

ਸੋਚਿਤਾਤਿ ਧਰਮਾਦਿ ਸੋਭਾ ਬਿਦਾਤਾ। ਗੀਟਰ ਕੈ ਸੋਭਾ ਅੰਦੈ ਗਾਨ
 ਮੁਕਤਾ ਗਾਨਮਾਰਾ। ਧਰਮ ਅੰਗੇ ਸੋਮਿ ਕਤਰੈ ਮਿਥਾ ਕੀਰਨੀ
 ਰੀਗਾ। ਕਾਥਰੀ ਗਾਨੁ ਨ ਪਰਤਹੇ ਤਕਾ ਕਾਮਿ ਕਾਸਿਗਾ। ਨਹਿ
 ਏਕਾਜ ਦੇਖੀ ਸੁਨੀ ਜਾਸੀਟਤ ਸੁਭਾਵਾ। ਮਧੁਪਟਕੇ ਟਕਦੇ ਤਰੈ
 ਬਿਖਨਤ ਜਤ ਬਿਖਤਾਵਾ। ਕਾਕੇ ਜਾਸੇ ਮਨ ਕਰਮ ਸੋਭਿਕੇ
 ਏਵਾਇ। ਧਾਕੁ ਭਸਮਾ ਬਿਖਮੀ ਤਰੁਤ ਸਿਵ ਤਤ੍ਵੀ ਸਿਵਾ ਸੁਹਾਇ।
 * ਪੈ ਏਕ ਫੂਸਮ ਏਕ ਫੂਜਾ। ਕੀਮਤੀ ਬਿਪਰੀਤੀ। ਕਨਕ ਭੁਖੀ
 ਜੈ ਸੋਭੇ ਸੇਤ ਸਮਾ ਅਕੇ ਪੀਤਾ। ਪੈ ਮਨਿ ਬਾਹਨ ਕਰਨੀ ਨੈਸ
 ਮਝ ਕੀਜੀ ਏਕੇ ਏਕ। ਭਾਂਗ ਭੁਖਨੈ ਸੁਗਮ ਪੈ ਕਾਹਿ ਕੈ ਮੁਸਕ

ਹੋਇ। 'ਕੋਬਿਨੁ ਦੇਖੋ ਬਿਨੁ ਸੁਨੈ ਕੋ' ~~ਸੋ ਕੋ ਬਿਨੁ~~ ਭਾਗ। ਕੂਪੁ ਭੋ
 ਕ ਜਨੇ ਕਹਾਂ ਸਾਗਰ ਕੋ ਬਿਸਤਾਰਾ। 'ਦੇਵ ਸੇਵਫਲੁ ਦੇਤੁ ਯੋ
 ਕ ਜੋ ਸੋਭਾਇ। ਜੋ ਸੋ ਮੁਖ ਕਰਾ ਆਗੀ ਦੇਖੈ ਸੋਇ ਦਿਖਾਇ।'
 'ਕੁਠ ਬਲ ਜੋ ਸੋ ਹੋਇ ਤੁ ਤੈ ਸੀ ਕਰਿ ਦੇ ਬਾਤ। ਬਨਕ ਪੁਤ੍ਰ ਜਨੈ
 'ਹਾਂਗਾ ਫਲੈ ਬੇਕੀ ਪਾਤ।' ਜਾ ਕੀ ਭਰਨ ਜਾਈ ਦੇ ਕੋ ਸੋ ਮਲਿ
 ਹੋ ਸੋਇ। ਜੋ ਸੋ ਪੈਛਾ ਮਦਿ ਸਗਾਇ ਪੁਰਬ ਕਾ ਜਨ ਹੋਇ। 'ਜੋ
 ਸੇ ਬਿਧ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਤੈ ਸੋ ਬਿਧ ਯਯੈਗ। ਕਾਠ ਹਿਭੇ ਦਿਤ ਕਮਲ ਕੇ ਛੇ
 ਦ ਨਿਕਲੈ ਭੁੰਗ। ਜੇ ਉਦਾਰ ਤੇ ਦੇਤੁ ਹੋਂਗੀ ਤਿਤ ਸਿਹਤਿ ਹ
 ਕਾਠਾਗਾ ਕੁਥ ਜਾਇ ਨੂੰ ਕਰੈ ਗੋਰੀ ਕਿਤ ਨਿਹਾਲਾ।' ਅਖੀ

ਅਪਨੀ ਗਾਰਬ ਸੁਖ ਬੋਲੇ ਬਿਤਕ ਕਰਤਾ ਨੀ ਹੋਗਾ ਬਿਨਾ ਗਾਰਬ ਸੁਖ
 ਤਨਹੀ ਗਾਰਬ ਵਰਤੂੰ ਕੈ ਗੋਰਾ । ਜੇ ਸੁਹਾਹੀ ਕੇ ਦੇਤ ਹੈ ਦਾਤਾ ਕ
 ਹਿਯੇ ਸੋਇ । ਸੁਕ ਪਰ ਬਰਖਤਾ ਸਮਾਥਿ ਖਮ ਬਕਨਾ ਬਿਚਾਰਤ
 ਕੋਇ । ਤਿਨ ਸੋਇ ਮੁਖ ਨ ਹੋਈ ਅਜੇ ਉਪਕਾਰ ਸੋ ਜਾ ਸੋਰ
 ਤਾ ਕਾ ਜਕ ਪਾਨ ਕਰ ਜੈ ਸੋ ਪੀਠ ਨ ਦੇਤਾ । ਜੇ ਕਿਹਾ ਜੈ ਨੈ ਬੈ
 ਡਿਕੋ ਸੋ ਤਿਹ ਕਰੈ ਵਿਚਾਰਾ ਰੇ ਗੁਨ ਜਾਨੈ ਜੋ ਤਸੀ ਬੈਦਗ ਹਿਨ
 ਕੀ ਸਾਰਾ । * * ਨਵ ਕਨੇਹ ਅਨੰਦ ਉਮਗਾ ਦੁਰੈ ਨਰ ਖਮੁ ਖਮੀਰ
 ਤਬ ਹੀ ਜਾਨੈ ਜਾਤ ਹੈ ਜਮੇ ਸੁਰੀ ਪਰੈ ਬੋਰਾ । ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਮੈ ਕੈ
 ਮਨ ਮਿਕਤੁ ਹੈ ਅਨਮਿਕਤੁ ਨ ਮਿਕਾਇ । ਦੂਪ ਦੋਹੀ ਤੇ ਜਾਤ

ਹੋਕਾਂਜੀਤੇਫੁਟਜਾਇ॥ ਬਾਤਕੁਕਿਸਾਨੀਭਿਤਮੈਹੈਅੰਤਰ
 ਅਧਿਕਾਇ॥ ਏਕਥਚਨਤਾਰਿਸਚਏਏਕਥਚਨਤੇਜਾਇ॥
 ੨ ਏਕਥਸਤੁਗੁਨਹੋਤਹੈਭਿਨਪ੍ਰਕਿਤਕੇਭਾਇ॥ ਭਠਾਏਕਕੇ
 ਪ੍ਰਤਿਕਰਤਕਰਤਏਕਕੇਥਾਇ॥ ਸੁਖਮੈਹੋਤਸਗੀਕਜੇ
 ਦੁਖਸਗੀਕਭੀਹੋਇ॥ ਜਾਕੇਮੀਟੇਖਾਣੀਐਕਟਕਪਾਣੀਐਸੋਇ॥
 ੩ ਸ੍ਵਰਥਕੇਸਭਸਾਕਹੈਂਬਿਨਸ੍ਵਰਥਕੇਉਨਹਿ॥ ਜੇਵੇਪੀ
 ਸਰਸਸਰੁਨਿਰਸਭਏਉਡ੍ਰਿਜਾਂਹਿ॥ ਜੋਠਾਇਕਜਾਂਥਾ
 ਤਿਕੇਤਾਜੇਤੈਸੀਹੋਇ॥ ਸ੍ਵਜਨਸੋਨਭੂਰੀਕਰੈਦੁਰਸਨਭਾਨੀਨ
 ਕੋਇ॥ ਸੁਖਥੀਤੇਦੁਖਹੋਤਹੈਦੁਖਥੀਤੇਸੁਖਹੋਤਾਏ॥

ਸਰਸਵੇ ਨਮੋਭਿਸਤ੍ਰਿਦਿਤ੍ਰਿਨਿਸਰਾਤ੍ਰਿਦਿਵਸਤ੍ਰਿਦੇਤਾ।

ਯੋਯੋਯੋਸੰਦੀਸਹੀਬਤ੍ਰੇਪੁਰਖਤ੍ਰਾਪਿਵਨਾਹੇਅੰਨਰਤ੍ਰਾਸ੍ਰੋਕਰੇਂ
ਮਹਾਂਪੁਰਖੀਖਾਂਯੰ। ‘ ਦੇਖਸਹਿਤਾਨਿਪ੍ਰਕਾਸੀਏਜਦਪਸ
ਬਾਰਬਥਾਤ੍ਰਾਕਰੋਹੈਪੈਕੋਹੈਪੈਤ੍ਰਿਮਾਨਤ੍ਰੇਸਤਤਾ।

ਯਾਦਪੁਰਖਥਾਪੁਨਜਾਣੀਏਗਏਪਟਤਿਰੈਜੋਤ੍ਰਿਗਾਦਿਐ
ਭੁਯੋਮੇਜਾਤ੍ਰਸਸਿਹੀਨਕਕਾਛਾਥੀਹੋਤ੍ਰਿ। ਉਰਹੀਤ੍ਰੇਮ
ਕਾਮ੍ਹ੍ਰਿਤਸ੍ਰਜਨਪਰਮਾਦਿਆਕਾਕੋਨਸਿਖਾਵਤਰੈਕਰੋਰਾ
ਜਹੈਸਕੋਚਾਕਾ। ‘ ਸ੍ਰਜਨਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤਕੀਏਤ੍ਰਕੋਕੁਤ੍ਰਨਿ
ਬਹਾਛਾਫੀਕਕੀਕੀਕਾਟਿਕਸਾਸਿਤ੍ਰਿਸਿਵਤਜਤਨਤਾਹਾ।

ਪਾਤਿਤਾਨਿ ਬਿਦਾਤਮੇ ਸੁਰਖਧਨ ਅਵਿਰੋਧਾ ਕੁਲੰਸ
 ਸੀਲਨ ਪਰਹਰਤ ਕੁਲੰਕਿਟ ਭੂਖਿਤ ਦੇਖਾ ॥ ੧੨ ॥ ਏਕਾਦਸਾ
 ਨਿਤੁ ਹੇਨਹੀ ਸਤਿਪਛਤਾ ਵਹੁ ਕੋਇ। ਗਵਿਹੂ ਕੀਵਿਕਾ ਦੇਵਸ
 ਮੈਤੀਨ ਅਵਸਾਰੋਇ। ਸਿਪਤਿ ਦਿਸਨ ਰੁਪਾਵੈ ਕੋਇ
 ਅਤਿ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ। ਦੁਰਜੇਧਨ ਅਰਿਸਾਨ ਤੈਭੁ ਦੇ ਨਿਬਧਨ
 ਕਖੋਇ। ਹੋਇ ਸੁਧੀ ਮੈ ਕਲੁਖਤਾ ਸਤਿਗਤ ਕੋਇ
 ਜੈਸੇ ਪਾਰਸ ਪਰਸਤੋ ਲੋਹ ਕਨਿਕ ਪੁੰਨਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਬਨਾਏ ਬਨਹੇਤੋ ਦਿਰਘ ਰਬਨੈਨ। ਕਨਕਹਤਨਹੀ ਬੈਨ ਜਮੀ
 ਭੁਸੁਨਤਨਹੀ ਬੈਨ। ਜਾਂਹਿ ਪਰਮੈ ਸੋਧ ਸਨਤਾ ਬਿਨਾ ॥

ਟੀਜਨਕੀਪ੍ਰੀਤਰੇਖੀਰੇਕੀਸੀਛਾਂਕਾ) ਨਿਬਕਸੰਬਕ
 ਕੇਪੱਛਤੈਸਬਕਨਸੀਅਨਖਾਤਾਹਨਤਾਹਿਮਾਵਿਤਕੀਗ
 ਧੀਐਰਾਂਕੀਕੋਛਤਾ) ਦੇਖਕਗਾਵਤਗੁਨਨਿਕੇਜਾਂ
 ਕੋਕੁਦੇਮਕੀਨਾਪਰਮੀਕੋਦੀਭੀਕੋਛਮੀਕਹੈਬਕਹੀ
 ਨਾ। ੫ ਵੈਹੀਗਾਤਿਰੇਬਾਭਿਨਕੀਕੁਸਮਮਾਕਤੀਭਾਇ
 ਾਕੈਸਤਕੇਸਿਰਪਰਧੂਕੈਬਨਮਾਭਿਬਸਾਇ। ਸਬ
 ਬਿਪਤਾਰਿਯੇਦੁਸਟਜੋਗਹਿਯੇਜਤਨਸਮੇਤਾਸੀਤੁਸੁਪਾਕਰ
 ਸਿਰਪਰਯੋਬਿਖਬਿਖਪਰਕੇਹੇਤਾ। ਖਾਇਨਖਰਚੈਸੁ
 ਮਪਨੁਚੇਹੁਸਬਕਠੈਜਾਇ। ਪਾਛੈਜੋਮਮੁਮੈਂਬਕਹਾਇ

ਘਸੈ ਪਛੁਤਾਇ॥ ਜਗਾਭੁਖਦੁਤੁਮਨਤਾਦਪਾਮਨਬਿਨ
 ਸ੍ਵੰਜਨਅਤਿਦੀਨਾਸਸਿਤਰੇਨਸਹੈਤਊਫਾਵਿਬਿਨਨਕਿਨ
 ਮਕੀਨਾ॥ ਕੋਊਕਹੈਨਜਾਨਿਯੇਜੋਤਿਵਿਤਸੁਨਕੋਇ॥
 ਹਾਥਦੀਯਾਕੈਦੇਖਿਯੋਐਸੀਆਗਨਹੋਇ॥ ਖਲਨਿ
 ਜਦੋਖਨਦੇਖਹੀਪਰਕੋਦੋਖਹਿਕਾਗਾ॥ ਕਪੈਨਪਗਤਰਸਭ
 ਕਪੈਤੂਗਰਬਕਤੀਅਗਾ॥ ਜੈਸੇਜੈਸੇਗੁਨਅਧਿਕਤੈ
 ਸੀਤੋਰਮਿਲਾਇ॥ ਅਹਿਉਰਾਬਿਖਗਰਅਨਕਚਖਸਸਿਸਿਵ
 ਭਾਕਬਸਾਇ॥ ਤਾਗਹੀਨਕੋਦੇਤਬਹੁਦੇਤਸੁਕੇਤਬ
 ਨੈਨਾਡੀਟਿਪੈਜਹਿਬਸਤੁਤਹਿਚਕੈਮੂਦਿਕੈਨੈਨ॥

ਭਲੇਦਿਨਤੁਥਿਭਾਰੇਨਕਛੁਰੇਹੋਨਿਦੀਤੇਸੋਇਆਏਚੋਰੀਕ
ਰਨਕਚੋਰਅੰਧਰੇਹੋਇ। ਸਭਕੇਅਗੇਹੋਇਕੋਕਥੀ

ਨਕਮਰੀਯੋਬਤਾਸੁਪਰੈਕਜਸਮਾਨਫਕਾਬਿਗਰੈਗਾਰੀਖਤਾ

ਦਸਦੀਜਿਯੋਦੀਨਕੋਮਿਦੈਦਰਦਕੀਪੀਰਾਐਖਦ

ਤੋਕੇਦੀਜੀਏਜਕੇਰੋਗਸਰੀਰਾ। ਆਵਤਸਮੋਬਿਪੁੰ

ਤਿਕੋਮਿੰਤ੍ਰਸੰਤ੍ਰਦੈਜਾਇ। ਦੁਹਤਹੋਤਬਛਥੀਧੋਕੇਬਿਭਮਤਕੋ

ਪਾਇ। ਉਂਤਮਾਵਿਦਮਾਕੀਜੀਏਜਦਪਨੀਚਪੈਹੋਇ।

ਪਰਮੇਅਪਵਨਰੋਗੈਕੈਚਨਤਜਤਨਕੋਇ। ਬੈਰਭਾ

ਵਤਦਭੂਭਹੀਮਾਕਿਤਨਕਮਰੀਯੋਕੋਇ। ਸੁਖਕਮੈਰਾਬਿਭਾਇ

ਕੈਕਥਲੂਪੀਤਿਨਹੋਇ॥ . . ਨਿਹਦੇਕਾਰਨਬਿਪਾਤਿਕੈਗੀ
 ਏਪੀਤਿਅਰਿਸੀਗਿ॥ ਸ੍ਰੀਗਕੇਸੁਖਸਿੰਗਰਾਸਕੈਕਥਹੋਤ
 ਅੰਗਊਗਾ॥ ਜੋਘਰਾਏਸੜਲੂਸੋਜਸਦੈਸੁਖਵਾਹਿ॥
 ਸੋਕਏਤਰੁਮੂਲਤੋਛਾਹਿਕਰਤਹੈਤੁਹਿ॥ ਤੰਕੈਬੁਰਨ
 ਤਾਕੀਏਜਾਂਸੋਜਗਥੋਸਾਇ॥ ਛਾਹਿਫੂਕਫਲਦੇਤਤਰਕੋਸੋ
 ਤਿਹਕਟਨਕਰਾਇ॥ ਦੁਸਟਛਾਵਹਿਯਸੁਖਮਪੁਰਤਾਂ
 ਸੋਕੋਰੇਨਪੀਤਿ॥ ਭੀਤਰਾਬਿਖਘਟਪਯਭੁਰਮੈਨਾਛਾਹਿਐਇਹ
 ਰੀਤਾ॥ ਦੁਸਟਨਾਛਾਡੈਦੁਸਟਤਾਬਡੀਰਹੈਪਾਇ॥
 ਜੈਸੇਤਜਤਨਸਮਾਮਤਾਬਿਖਸਿਵਕੰਠਬਸਾਇ॥ ~ ਇ

ਨਉਂਦਮਮਸਥਤਕੀਇਕਰਜਸਿੰਪਨਪਾਇ। ਰੋਗੁਨਜਾਵੈ॥
 ਖਈਜਾਨੈਖਾਇਤਜਾਇ॥ ਕਹਾਂਕਰੈਅਗਮਾਨਿਰਾਮ
 ਜੋਪੁਰਖਸਮਵੈਨ। ਦਰਪਨਕੋਕਛੁਦੇਖਨਹਿਅੰਧਬਦਨੇ
 ਖੈਨ॥ ਦਯਾਦੁਸਟਕੇਚਿਤਮੇਕਬਹੁਅਵੈਨਹਿ॥ ਸੀ
 ਜਾਛੇਤ੍ਰੀਸਿੰਘਯਹਿਕੋਮੇਅਵੈਮਨਮਾਹਿ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਛੁ
 ਟੇਹੁਜਜਨਕੇਮਨਤੇਹਿਤਛੁਟੈਨ। ਕਮਯਨਕਰੇਤੋਰੀਇਤੋਦ
 ਪਸੁਤਟੁਟੈਨ॥ ਸੱਜਨਕੇਸਿੰਘਬਚਨਤੇਮਨਸਿਤਾਪੀ
 ਟਾਇ। ਜੈਸੇਰੀਦਨੀਰਤੋਤਪਨਤਨਕੀਜਾਇ॥ ਸੱਜ
 ਨਬਖਦਰਜਨਬਚਨਅੰਤਰਬਹੁਤੁਕਾਖਾਇ। ਦੈਸਤਕੇਸੀਕੇ

ਲਗੈਵੈਕਾਂਟੂਨਸੁਹਾਇ॥੬੬॥ਧਨਅਰੁਗੰਦਜੁਖੇਲਕੀਦੇ
 ਉਏਕਸੁਭਾਇ॥ਕਰਮੈਆਦਤਾਛਿਨਕੈਮੈਛਿਨਮੈਕਰਤੈਜਾਇ
 ੬੬੬੬ ਪੁਤਕੈਇਤਾਸੁਭਨਿਕੀਆਪਹਿਕਰਿਯੋਨੰਗਿਅਨ
 ਮਾਅਗਾਉਭਰਤਹੈਦੂਪਮਾਤੁਬਨਮੰਗਿ॥੬੬੬੬ਧਨਅਰੁਜੋ
 ਬਨਕੋਗਰਬੁਕਬਹੁਕਰਿਏਨੰਗਿ॥ਦੇਖਿਤਹੀਮਿਟਜਾਤਹੈ
 ਜੋਬਾਦਰਕੀਛਾਂਗਿ॥੬੬੬੬ਨਿਪਤਿਚੇਰਜਲਅਨਕਤੈ
 ਧਨਕੋਭੈਉਪਜਾਇ॥ਜਲਬਲਨਭਮੈਸਮੇਕੋਸੁਖਕੇਹਰਿਖ
 ਰਾਖਾਇ॥੬੬੬੬ਬਡੇਬਡੇਕੋਬਿਪਤਿਭੈਨਿਹੈਏਭੇਤਉਧਰਾ
 ਜੋਹਾਬੀਕੋਕੀਚਤੇਹਾਬੀਭੇਤਨਿਕਾਰਾ॥੬੬੬੬ਬਡੇਕਸਟੂ

ਜੇ ਬੁਢੇ ਕਰੈ ਭ੍ਰਿਚ ਪੁੰਨਾ ਸਮਾਂ ਰਾਨਿ ਕਟਹੀ ਤਜਾਨਿ ਕੈ ਸਿੰਘ ਹਨੈ
 ਰਾਜ ਰਾਜਾ ॥ ਜਿਹ ਜੇ ਤੇ ਭ੍ਰਿਨ ਮਾਨ ਤਿਹ ਤੇ ਤੇ ਰਿਜ ਕੁਮਿਯ
 ਾਇ। ਕਨਕੀਟੀ ਕੋ ਭਰੈ ਟੁਕ ਮਣਭਰ ਹਾਈ ਪਾਇ।

ਹੁਗਨ ਸਮੇਂ ਭ੍ਰਿਚ ਪਟ ਤਨ ਕਟੋ ਖਤੋ ਪਤਾ। ਨੀਕਰ ਦ੍ਰਿਗਿ ਰ
 ਪਰਾਸਿਕਾ ਫਾਰਤ ਹੀ ਟੁਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਛੋਟੇ ਅਰਿ ਕੋ ਸਾਧੀ
 ਥੇਛੇ ਟੋਕਰ ਉਪਚਾਰਾ ਮਰੈ ਨ ਮੂਸਾ ਸਿੰਘ ਤੈ ਮੈ ਰੇਤਾ ਹਿਮਜਾ
 ਰਾ ॥ ਬੁਢੇ ਬੁਢੇ ਸੋ ਰਿਸ ਕਰੈ ਛੋਟੇ ਸੋ ਨ ਰਿਸਾਇ। ਤਰਕ
 ਰੋਰ ਤੋ ਰੈ ਪਵਨ ਕੋ ਮਕਾਢਿ ਦਬ ਜਾਇ। ਸੇਵਕ ਸੇਵੀ
 ਜਾਨੀ ਏਰ ਹੋਇ ਬਿਪਤਿ ਮੈ ਸੰਗਾ ਤਨ ਛਾਪਾ ਅਮੋਧੁ ਪੈ ਮੇਰੇ ਸਾਥ

ਇਕਰੰਗਾ ॥ ਬੁਰੇਤਉਠਾਂਗਤਭੁਲੇਭੁਠੀਟੋਰਪਰਥੀਨ
 ॥ ਬਿਯਨੈਨ੍ਹਨੀਕੋਠਗੈਕਾਜਰਜਾਟਪਮਥੀਨਾ ॥ ੬੬ ॥ ਜੀਗ
 ਵਰਹੂਕੋਕੀਯੋਬਾਧਿਵਸਿਕਰਤਾਇਕਾਜਾਟੀਪਤਮਹਿਅੰ
 ਕੁਸਰਾਜਾਹਿਜਥਾਨਿਪਤਰੈਸਹਾਜਾ ॥ ੬੭ ॥ ਦੁਸਟਰਹੈਜਿ
 ਹਰੈਰਤਕੋਕਰੈਵਿਗਾਰਾ ॥ ਅਗਜਹਾਂਦੀਰਾਧਿਏਜਾਕਰੈਰੇਤਿ
 ਹਛਾਰਾ ॥ ਬਿਨਾਤੇਜਜਮੋਪੁਰਖਕੀਅਵਸਅਵਰਮਾਏ
 ਇਆਗਬੁਝੈਜੋਮੋਰਾਖਕੋਆਨਛੁਹੈਸਭਕੋਇ ॥
 ਇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਵਾਸਿਕੀਜੀਏਕਰਬੁਧਿਬਚਨਾਬਿਬੇਕਾਕਸਟਯ
 ਸਟਸੋਏਕਕੇਯਸਟਮੁਸਟਸੋਏਕਾ ॥ ੬੮ ॥ ਨੇਹਕਰਣਾਤ੍ਰਿ

ਯਨੀਚਸੋਪਨੁਕਿਰਪਨਘਰਮਾਹਿ। ਬਾਰਜੈਮੇਹਪਹਾਰੇਕੈ
 ਉਸਰਟਰਮਾਂਹਿ॥੪੬੬॥ ਸਹਾਰਹੈਗੁਨਵਿਤਨਭੁਤ। ਕੀਸੇਭ
 ਹੋਤਿ। ਸਹਾਂਪਰੈਦੀਪਕਤਹਾਂਨਿਹਰੈਕਰੈਉਦੇਭਿ॥੪੬੭॥
 ਖਾਕੀਤਸਪੁਰਨਪੁਰਖ। ਤਿਹਸਥਆਦਰੁਦੇਤਾ। ਰੀਤੋਭੁਵੈ
 ਪਸਾਰੀਏਐਚਭਫਸਪਟਕੇਤਾ॥੪੬੮॥ ਸਭਆਸਾਨਉਪਾ
 ਯਤੋਤੁਰਤਫੂਰਤਫੁਕਦੇਤਾ। ਅਥਅਰਨੀਅਰੁਕਠਜਮੇਆ
 ਗਪੁਰਾਟਕਰਕੇਤਾ॥੪੬੯॥ ਜਾਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਸੈਮਯਕੇਅ
 ਪਤੈਅਗਇ। ਮੇਵਕੋਸਹਜਾਰਕੋਕਿਹਕਿਹਟੈਰਨਜਾਇ॥
 ੪੭੦॥ ਮੇਹਪ੍ਰਥਕਸੀਸਾਰੈਸਥਕੋਉਖਜੈਅਗਇ। ਪਾਠੈਪ੍ਰ

ਖੇਖਗਸੁਤਨਦੈਹੈਕਹਾਂਕਮਾਇ॥੫੦੨॥ਖਕਜਨਕੇਸੁਰੀਨ
ਕੋਭਾਗਦੁਲ੍ਹੀਸਮਭਾਇ॥ਨਿਗੁਨਪ੍ਰਕਾਸੈਛਿੰਦ੍ਰਕੇਸਗੁਨਸੁ
ਦਾਪਾਇਜਾਇ॥੫੦੩॥ਤੁਕਾਸੁਈਕੀਤੁਕਮਾਤਾਗੀਤਸਭਨ
ਕੀਤੀਠਾਰਾਵੇਦਿਸਦੇਜਾਤਹੈਹਰਵੇਕਦੇਪੀਠਾ॥੫੦੪॥
ਜਿਹਾਦਿਸਭੈਤਿਹਾਦਿਸਕਥਹੁਨਜਾਈਐਕਰਚੇਜਾਗਮਤਿ
ਹਮਗਪਗਨਪਰੈਜਹਾਸਿਘਕੋਖੋਜਾ॥੫੦੫॥ਸਿਧਹੋਤੁਕਰ
ਜਸਭੈਜਾਂਕੇਮੀਯਾਬਿਸੁਸਾਪੁਜਹਆਪਨਕੋਹਥਾਤੀਯਪੀ
ਯਪੁਰੈਆਸਾ॥੫੦੬॥ਬਹੁਤੁਦਰਬੁਸੀਦਮਾਜਾਦੇਰਰਾਜਭੈ
ਹੋਇ॥ਕਾਂਸੀਕੋਪਰਈਸੁਰੀਪਰਤੁਕਹੀਤਸਭਕੋਇ॥੫੦੭॥

ਜਨਤੁਣ ਅਨੁਗਤ ਕਰੈ ਤਾ ਸੇ ਕਹਾਂ ਬਸਾਇ। ਜਾਗਤ ਹੀ ਸੇ
 ਵਤਰ ਪੈ ਤਿਹ ਕੇ ਸਕੈ ਜਗਾਇ॥੫੦੬॥ ਭੁਕੇ ਭੁਰੇ ਸੇ ਫੇਕਸੀ
 ਮੂਫਨ ਕੈ ਪਰਤੀਤਾ। ਹੀਨਾ ਸਮੁਤੈ ਕਤਕਨ ਕਤੁਕਾ ਪਛਾਕੀ
 ਰੀਤਾ॥੫੦੭॥ ਜੋਹ ਤੁਹ ਸੁਭਨ ਨੀ ਮਿਕੈਂ ਗੁਨ ਗਵਏ ਜਗਾ ਸੰਗਿ
 ॥ ਜੋ ਤਿਭਰੇ ਪਾਂਨ ਭਰੇ ਪ੍ਰਤਿਗਾਜ ਸੁਕਤਾ ਨਹਿ॥੫੦੮॥ ਏ
 ਯਾ ਬਿਨਾ ਬਿਰਾਜ ਹੀ ਜਦੋਂ ਪਸਤੁ ਪਕਕੀਨਾ। ਜਮੈ ਸੋਭਾ ਪਾਏ
 ਨਹੀ ਕੇ ਸੁਬਾਸਾ ਬਿਹੀਨ॥੫੦੯॥ ਏਕ ਭੁਕੇ ਸਪੁਰਤੇ ਸਭ ਭੁਕ
 ਭੁਕੇ ਕਹਾਇ। ਸਰਸ ਸੁਬਾਸਤਾ ਬਿਰਖ ਤੈਂ ਜਿਥੇ ਬਨ ਸਕਲ ਬ
 ਸਾਇ॥੫੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖ ਪਦਨੈ ਨ ਕਹਿ ਭੁਪੈ ਪ੍ਰਬੀਅਰ ਬਾਹਿਰਾ

ਗਾਸੋਸੋਤਾਪਾਵੇਨਹੀਯਾਰਗਰਭਸੁਤਨਾਰਿ॥੫੩॥ਸਾਂਕੇ
ਬੁਧਬਲਹੋਤਰੈਤਾਹਿਨਰਿਪਕੋਤ੍ਰਸਾਪਨਤ੍ਰਿਦਨਕਹਕਹਿ
ਸਕੈਂਸਿਰਪਰਛੁਤਾਸਾ॥੫੪॥ਖਿਆਖਤ੍ਰਗਾਨੀਨੋਰਹੈਖ
ਕਕੋਕਹਾਂਬਸਾਇ॥ਆਗਿਪਰੈਤ੍ਰਿਦਰਹਿਤਥਕਾਅਪਹਿਤੇ
ਬੁਝਸਾਇ॥੫੫॥ਏਕੈਥਕਾਵਿਸ੍ਵਾਮਕੋਸੁਤੇਕਹਾਂਕਛੁਜਾਇ
ਜੈਸੈਕਰਾਜਹਾਜੈਕੋਉਤ੍ਰਤਹਾਂਬਸਾਇ॥੫੬॥ਠੇਰਅਨੇ
ਕਹੁਨੀਨਕੇਜਹਾਂਅਦਰੁਤਹਾਂਸਾਇ॥ਰਾਜਕਪੋਕਤੈਛੁਟਕ੍ਰਮ
ਰਕੋਤਿਕਕਮਥਸਾਇ॥੫੭॥ਜਿਹਜੈਸੋਅਪ੍ਰਧਤਿਹੈਤੈਸੋ
ਦੰਡਬਖਸਾਪਾਇਕਕਰੀਆਚੋਰੋਕੋਧਨਚੇਰਹਿਤਨਾਨ॥੫੮॥

॥ ८॥ **ਰੋਣਿ ਨ ਰ ਕੇ ਪੇਟੈ ਰੇ ਨ ਮੇਟੀ ਬਾਤਾ ਅਪੁ ਸੇ ਰ ਕੇ ਪੜੈ ਮੇ** ੪੧

ਕੈ ਸੇ ਸੇ ਰ ਸ ਮਾਤਾ ॥ ੯ ॥ ਬੁਝੀ ਏ ਪੈ ਡੇ ਸਾਚ ਕੇ ਸੋਈ ਸਾਚ ਸੁਹਾ
ਇ ॥ ਸਾਚੇ ਜ ਰੈ ਨ ਅਗ ਤੈ ਝੂਟੇ ਹੀ ਜ ਰ ਸਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਣ ਮੰਤ੍ਰ
ਤੋ ਕੋ ਵਹੈ ਕਰੈ ਨੂੰ ਮਿਠਾ ਜਨ ਦਾਇ ॥ ਗੁਣੀ ਛਿਕ ਨੀ ਬਾਤ ਜਬ
ਜਾਨ ਜਾਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਣ ਮੰਤ੍ਰ ਗਾਵ ਦੇ ਬਿਨ ਕਉ ਰਾਖ
ਸ ਕੈ ਨਾ ਪਾਂਤ ਪੜਾ ਬਿਨ ਹੇ ਮੇ ਕੇ ਬਾਪ ਨਿਦੂ ਪਰ ਹੀਨ ॥ ੧੨ ॥
ਬਹੁ ਪਨ ਬੀ ਤੇਤ ਨ ਕਪਨ ਸੀਚੈ ਸ ਜਨ ਕਰੈ ਨਾ ਮਾਣ ਨ ਹਾਨ ਉਪ
ਜੀ ਸੁਤੈ ਕਨ ਕਨ ਕਥਹੂੰ ਤਰੈ ਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਭਿਰਤ ਭਾਵ ਸਭ ਤੈ ਉਤ
ਰ ਪੀਥੈ ਪਰ ਨਾ ਹੀਰਾਤਾ ਨੀਰ ਨਿਦਾਨ ਹੀ ਪਾਈ ਏ ਨੈ ਬੀ ਤੇ ਬਰਸ

ਤਾ॥੫੨॥ ਸੀਕਕਰਮਸੂਤਕੁਲਚਤੁਰਪੁਰਖਪਗਛਾਸੁਨਾ
ਤਾਵਨਛੇਦਨਕਸਤਪਨਾਇਨਤੇਕਨਕਪਛਾਨਾ॥੫੩॥ ਜੇ
ਪੇਜੈਸੇਹੋਗਤਿਹਤੈਸਿਮਕਦੈਆਇ॥ ਗਾਂਠੀਛੋਰਾਚੋਰਕੇਸਾਹ
ਹਿਸਾਹਸਿਛਾਇ॥੫੪॥ ਕਥਹੂਰਨਾਬਿਸੁਹੋਭਮੇਤੋਫਰ
ਕਰੈਸਿਪਾਹ॥ ਕਹਾਭਯੋਕਾਹੂਸਮੈਭਾਰਮੇਤਉਬਰਾਹਾ॥੫੫॥
ਕਥਹੂਪੀਤਿਨਜੋਗੀਏਜੋਰਤੋਗੀਏਨਾਹਾ॥ ਜੇਜੋਰੇਤੋਰੇਬਹਾਰਿਗੀ
ਤਿਪਰੈਗੁਨਿਸਾਂਗਿ॥੫੬॥ ਸਹਾਂਕਗੋਲਾਇਨਰਸਕਤਾਹੀ
ਕੇਸੁਹਤਾਜਾ॥ ਟਿਰਕਰਕੈਸੇਆਵਹੀਉਤੋਆਪਨੇਬਾਜਾ॥੫੭॥
ਅੰਤਰਤਨਕਨਰਾਖੀਯੋਜਹਾਂਪੀਤਿਬਿਵਹਾਰਾ॥ ਓਰੇਸੋਓਰਕਾ

ਗੈਨਤੁਹਸਹਾਂਰਹਤੁਹੈਹਾਰਾ ॥ ਨਿਰਖਤਾਪਕਕਨਮਸੀ
 ਏਸੰਜਨਮੁਖਕੀਭਰਾਉਦੇਅਸਤਕੀਏਕਟਕਾਚਿਤਵਤਥੈ
 ਦਚਕੇਰਾ ॥ ਸੇਵਕਸਾਰਿਬਕੇਬਦੈਚਫੈਂਦਤਾਈਭਜਾ
 ਜੇਤੁਗਾਹਿਰੇਸਕਚਦੈਤੇਤਚਦੈਸਰੇਜਾ ॥ ਹੋਛਿਨਰਕੇ
 ਚਿਤਮੈਪ੍ਰੇਮਨਪੂਰਮੀਜਾਤਾਜੈਸੇਸਾਰਕੇਸਾਠਿਕਗਾਰਗਮੈ
 ਨਸਮਾਤਾ ॥ ਜੈਨਹੈਇਫਿਦਾਚਿਤਕੇਤਿਹਨਰਹੈਰਸਦੇ
 ਕਾਕਮੋਕਾਚੇਪਟਮੈਸਕਾਕਨਹਿਰਹੈਰਾਛਿਨਏਕਾ ॥

ਰਸਪ੍ਰੇਮੀਥਿਨਹੀਰਾਸਕਰਸਉਪਜਾਵਤਸੀਤਾ ॥ ਥਿਨਦਰਸੇਸਰ
 ਸੇਕਥੈਸੇਸੇਵਿਟਪਬਸੀਤਾ ॥ ਮਨਭਾਵਨਕੇਮਿਕਾਨਕੇ

ਰਸਕੋਨਾਨਿਨੰਗਾਬੋਲਉਠੈਨਦਨਚਉਠੈਮੋਰਸੁਨਤਘਨਘ
ਗਾ॥ ਬਿਰਹੀਜਨਕੇਦਿੱਤੇਮੈਨਾਨਿਗਹਿਤਭੂਧਿਬੋਧਾ
ਬਿਰਚਰਕੇਬੂਝਤਫਿਰਤਰਾਘਵਸੀਤਾਸੋਧਾ॥੫੩॥ ਜਿਹਸੇ
ਜਨਤਿਹਪ੍ਰੀਤਿਹੈਪ੍ਰੀਤਿਤਹਾਂਜਹਭੋਭਾਜਹਾਂਪੁਹਪਤਹਬਾਸ
ਹੈਜਹਾਂਬਾਸਤਹਭੋਭਾ॥੫੪॥ ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਪਰਵਸਪਰਯੋਸੇਵ
ਖਛਹੈਅਪਾਰਾਜੂਥਵਿਛੋਰੈਗਜਸਹੈਬੋਧਿਤਅੰਕੁਸਮਾਰਾ॥
੫੫॥ ਗੁਨੀਹੋਇਸੁਮਕਸਟਕਰਛਹੈਰਾਜਦਰਬਾਰਾਬੋਧ
ਬੋਧਮੁਕਤਸਹੈਤਬਉਰਹਾਰਵਿਹਾਰਾ॥੫੬॥ ਮਨਪ੍ਰਸੰਨਤ
ਨਦੈਨਜਹਸੇਛਾਚਾਰਵਿਹਾਰਾਸੀਗਮਿਰੀਮ੍ਰਿਗਸੁਖਵਸੈਬ

ਨਵਸਾਧਿਦਾਹਰਾ॥੬੪॥ ਰਹਿਨਹਾਰਸਾਤਨਬਸਤੁਤਪ
 ਜਤਨਾਥਿਵਹਾਰਾਦੇਖੈਸਤੁਕੇਦੇਖੀਏਕਹੇਥਾਰਿਕਥਾਰਾ॥
 ੬੫॥ ਧੈਪਸੋਕੇਦਾਦੁਪਰਕਹਾਂਸੀਤਿਕਹਾਰਾਸਾਰਉਤੈਤੈ
 ਚੈਕਛਕਪੈਨੈਉਤੈਨਸਾਰਾ॥੬੬॥ ਸਤੁਕੇਥਮਾਕੁਕਕਰਤੈ
 ਵੇਕਸਰਰਕੀਅਗਾਪਰੈਕਿਕਥਿਕਾਜਕਪਾਮਪਿਸਮੇਸਕ
 ਰਸਜਕਤੁਸੰਘਾ॥੬੭॥ ਉਦਰਤੁਰਨਕੇਕਾਰਨੇਪ੍ਰਾਨੀਕਰਤ
 ਾਉਕਾਜਾਯਾਚੈਵੈਚੈਰੰਨਉਚੈਰਾਚੈਕਜਾਅਕਾਜਾ॥੬੮॥
 ਦੁਰਤੁਰਉਦਰਦਰੀਨਕੀਤਨਤੁਨਸੀਤਾਪ੍ਰਾਤੈਜਨਮਨਕੇਕ
 ਾਉਤਤਰਜਤਰਾਰਸਤੁਤਾਪ੍ਰਾ॥੬੯॥ ਉਦਰਪਰਨਰਤੈਓ

ਛੋਟਾ ਦੁਓਦਰ ਤੇ ਹੀ ਨਾ ਕਾਥਾ ਹੀ ਤਾਹਿਨ ਹੋਤੁ ਹੈ ਜਨ ਜਨ ਕੋ ਆ
 ਧੀਨਾ। ਕਰੀ ਉਦਰ ਦੁਇ ਭਰਨ ਭਯਾਹ ਅਰਧੀ ਕੀਵਾ
 ਰਾਯੋਨ ਹੋਇ ਤੋ ਕੋਰੈ ਹੈ ਅਬ ਕੋਤੁ ਨ ਯਕੁ ਮਾਰਾ। ੫੪ ॥
 ਰਤ ਪੈਟ ਨਿਰਤ ਕੈ ਡੁਰਤੁ ਨ ਕਰਤੁ ਉਪਾਇ। ਸਰਤ ਬਰ
 ਤਾ ਪਰ ਪਾਇ ਅਰੁ ਪਰ ਭਬਰਤ ਲਪਟਾਇ। ੫੫ ॥ ਏਕ ਦੇਵ
 ਕੋ ਸੱਤ੍ਰ ਹੈ ਜੋ ਜਾਨ ਬਲਾਵੰਤਾ। ਜਾਕਾਹਿ ਅਨਿਯਮ ਅਨਿਯਮ
 ਰਾਪਸਰ ਪਹਿਗਾਰ ਫੁਭਾਖੰਤਾ। ਏਕ ਦੇਵ ਤੇ ਉਪਯੋਗੀ
 ਕਾ ਅਧਿਕ ਬਲਾਵੰਤਾ। ਸੋਖ ਪਰਾਪਕ ਗਿਰਾਧੇ ਗਿਰਾਧੇ ਹਰੀ
 ਭਗਵੰਤਾ। ਦੇਤਨ ਕਛੁ ਪੁਭਾ ਬਿਨਦੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ

ਹਥਾਤਾ ਭੱਤ ਦੁਕ ਪਨੁ ਦੇਸਾ ਹਮੁ ਨ ਚੁਪਾਤ ਕਾ ਵਰੁ ਪਪਤ
 ੫੫੩ ॥ ਜਥਾ ਸਕਾਤਿ ਹੀ ਦੇਸ ਕੈ ਜੋ ਕਛੁ ਜਾਂ ਕੇ ਪਸਾ ॥ ਥਾਮਨ
 ਕਨਕਾ ਵਰਾ ਦੇ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਪਨ ਅਵਸਾ ॥ ੫੫੪ ॥ ਜੈਰਾ ਵਰ
 ਕੋ ਹੋਤ ਹੈ ਸਭ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਰਾਹਾ ॥ ਹਾਰਿ ਕਮਨਿ ਹਰ ਕੈ ਗਏ
 ਸਿਭ ਰਹੀ ਸਿਪਹਾ ॥ ੫੫੫ ॥ ਅਗਸਪੀ ਥਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਜਿਹ ਰਹੁ
 ਰਾਇ ਤਨਾਹਿ ॥ ਗੋਪਨਿ ਕੇ ਪਾਛੈ ਫੀਰੈ ਬਿਭਵਨ ਪਤਿ ਬਨਸ
 ਹੀ ॥ ੫੫੬ ॥ ਬਚਨ ਰਚਨ ਕਾ ਪੁਰਖ ਕੇ ਕਹੇ ਨ ਛਿਨ ਰਹਰਾ
 ਹੀ ॥ ਜਮੈ ਕਰ ਪਦ ਮੁਖ ਕਛੁ ਪ੍ਰਕੇ ਨਿਕੰਸਾ ਨਿਕਸਦੁ ਰਿਜਾ ਹੀ
 ੫੫੭ ॥ ਕਬਹੂੰ ਝੂਠੀ ਬਾਤ ਕੇ ਜੋ ਕਹਿਹੈ ਪਖ ਪਤਾ ॥ ਝੂਠੇ ਮਰਾ

ਸ੍ਰੀ ਪਰਤਾਪ ਪਾਛੇ ਪਛਤਾਤਾ ॥ ਕੁਲਕਪੁਤ੍ਰ ਕਿਹ
 ਕਾਮ ਕੋਤਿਹ ਸੁਖ ਸੋਭਾ ਨਾਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰੀ ਕੇ ਕੰਠ ਬਨ ਦੁਪਨ
 ਜਲਾਤਿ ਸਮਾਂਹਿ ॥ ਬਿਗਰਨ ਹਾਰੀ ਬਸਤ ਕੇ ਕਹੈ ਸੁਪ
 ਰੈ ਕੋ ਨਾਤਾ ਰੈ ਪਯਾਸੈ ਏਕੈ ਮਿਸਰੀ ਡਿਰੇ ਲੋਨਾ ॥ ੫੫ ॥
 ਹੁਕੇ ਕਹਿਐ ਨਹੀਂ ਹਾਂਸੀ ਕਥੁ ਕੇ ਸੁਕਾ ਹਾਂਸੀ ਹੀ ਤੇਹੈ ਭਏ ਕੁ
 ਥਾਪਾਂਤੁ ਵਨਿਗ ਸੁਕਾ ॥ ਦੁਰਸਨ ਗਹਿਤੁ ਨ ਸੁਜਾ
 ਤਾ ਮਤਨ ਕਰੋ ਕਿਨ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਪੈ ਮੇਰੇ ਪੀਏ ਕਬਹੂੰ ਸਾਕ ਨਹ
 ਈ ॥ ਨਗ ਪਰਤੀਤਿ ਬਦਾਈਐ ਜੇ ਕੋ ਸਾਥੇ ਜੋਇ
 ਸ੍ਰੀ ਏਨਰ ਕੀ ਸਾਦੀਐ ਸਾਧਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ

ਟੀਕੇ ਨਤਨ ਬਹੈ ਬਿਰਟਕੀ ਕਾਨਾ ਭੁਕੇ ਬਤੁਰ ਭੁਜੇ ਰਹੈ
 ਨਿਪਕੰਨਾ ਕੇ ਕਾਨਾ ॥ ੬੬ ॥ ਏਹੀ ਏਹੀ ਜੁਗਾ ਤਿਪੀ ਜੁਗਾ ਤਿਪੀ ਕੀ ਜੈ
 ਫੈ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਬਾਮਨ ਸੇ ਰਾਜਨ ਨ ਸੇਹਾਰੇ ਹੋਤ ਦੁਖਾਂਨਾ ॥ ੬੭ ॥
 ੬੮ ॥ ਜਾਮੈ ਰਿਤ ਸੇ ਕੀਜੀ ਯੇ ਕੋ ਫੂਕੇ ਲੇਹ ਜਾਗਾ ਛਾਕ ਬਾਕਸਾ
 ਧਾਢਿ ਜੈ ਕਰੀ ਪਾਰ ਬਭਰਾ ਬਾਢਾ ॥ ੬੯ ॥ ਸੁਨੀਯੋ ਸਤ ਪੀਕੀ
 ਕਰੀ ਕਾਹਿਯੋ ਸੁਰਿਤਾ ਬਿਚਾਰਾ ਸਰਬ ਕਕਰਾ ਜੀ ਰੇਹੋ ਕਰਨੀ
 ਚੰਉ ਪਚਾਰਾ ॥ ੭੦ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕੇ ਦਿਨ ਹੋਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਬਾਰੀਬਾ
 ਰਾ ਕਾ ਭੁਲੇਤ ਬਖਾਪਾਰ ਮੈ ਅੰਨ ਮੰਤ੍ਰ ਅਧਿਕਾਰਾ ॥ ੭੧ ॥
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕੇ ਦਿਨ ਨ ਮੈ ਬਰਦ ਹੋਤ ਅਦਿਚਾਰਾ ਪਰ ਅਦੁਤ ਹੈ

ਪਾਹੁ ਨੇ ਬਿਨ ਜਨ ਲਾਭ ਲਵਹਾ ॥੫੬॥ ਦੀਨ ਪਨੀ ਅਥੀਨ
 ਹੁਇ ਸੀਸ ਨਿਵ ਵਹਾਹਿ ॥ ਸੰਨ ਭੀਗ ਕੀ ਭੂਮਿ ਯਾਹਿ ਪੇਟ ਵਿ
 ਖਾਵਤ ਤਾਹਿ ॥੫੭॥ ਭੂਖੇ ਸੁਖੇ ਉਦਰ ਕੇ ਭਰੇ ਹੋਤ ਸੀਤੁ ਸਾ
 ਧੈ ॥ ਸਨਕਾਖ ਕਰੇ ਹੋਧਾਏ ਤੁਸਟ ਨ ਦੁਸਟਾ ॥੫੮॥ ਏਕ
 ਏਕ ਕੇ ਕਾਮ ਕੋ ਰਚਾਰਾਖੇ ॥ ਸਗਾ ਦੀਸਾ ਜੈ ਸੋ ਤਰੀਐ ॥ ਖੇਟਕ
 ਸਬ ਕੋ ਨਿਹੈ ਰੈ ਸੀਸਾ ॥੫੯॥ ਭੁਛੀ ਕੀ ਯੇ ਕੈ ਹੈਂ ਚੁਗੀ ਦੇਖੇ ਚੁ
 ਧਿ ਬਿਪਰੀਤਾ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਦਿਸ ਜਸ ਦਗਨ ਅਰਜੁਨ ਕਰੀ ॥ ਸਹਿ ਸਲਬਾਨੁ
 ਅਨੀਤਾ ॥੬੦॥ ਕਹੇ ਬਰਨ ਪਛਟੈਂ ਨਹੀ ਜੇ ਸਤ ਪੁਰਖ ਸਾਧ
 ਗਾ ਕਹੈਂ ਸਭੈ ਰੀਚੈ ਦਿਪਤ ਰਮੇ ਨੀਚ ਪਰਨੀਗਾ ॥੬੧॥

ਮਤਿ ਟਿਰਜਾਣਿ ਬਿਪਤਿ ਮੇਰਾ ਵਰਕਾ ਟਿਹੀਤਾ ਹੇ ਮਹਰਨ
ਪਾਛੇ ਰਾਯੇ ਰਾਮ ਰਾਵਾ ਟੀਸੀਤਾ ॥ ਜਾਨਹਾਰ ਜੋ ਜਾਇਸਾ
ਰੁਹੇ ਨਹਾ ਰਹੈ ਅਗਾਇਆ ਰਾਵਨ ਤੇ ਈਕਾ ਟੀਬ ਜੋ ਬਿਛੀਘਨ
ਜਾਇ ॥ ਅਨਊਦ ਅਸੁਖ ਪਾਈਏ ਜੋ ਪੂਰਬ ਭਰਿ ਤਹੇਈ

ਨਾਦ ਖਕੋਊ

ਮਕੋ ਕਰਤ ਪਾਵਤ ਰੈਨ ਰੁਜੇਣਿ ॥ ਪੁਖਾਰੀ ਅਨ ਪੁਖਾਰੀ
ਠਠੇ ਜੋ ਮੇ ਪਾਇ ਸਥਾਥਾ ਗੁਪਤੁ ਹਾਵੈ ਸੀਤ ਮੇ ਜੋ ਰੀਘਾਨ
ਸੁਹਾਤਾ ॥ ਜਨਮਤ ਹੀ ਪਾਵਤ ਨਹੀ ਰੁਕੀ ਭੁਰੀ ਕੋਊ ਥਾ
ਤਾ ॥ ਭੂਭੁਤ ਭੂਭੁਤ ਪਾਈਏ ਤਮੋ ਤਮੋ ਸਮਝਤ ਆਤਾ ॥
ਤਮੋ ਰਾਮਾਨ ਅਰਾਮਾਨ ਨਹੀ ਰੈ ਅਰਾਮਾਨ ਨਾਰਾਮਾਨਾ ॥ ਭਾਨਊ ਦਮੋ

ਤੋਤਮਨਹੀਰੈਤਮਊਦਮੇਨਭਾਨਾ) ੫੭੮) ॥ ੬੬ ॥ ੬੭ ॥ ॥
 ਸਤਪੁਰਖਨਤੈਉਤਰਕੈਹੋਤਨੀਚਅਧੀਕਾਰਾਸੁਥਹੋਵਤ
 ਰਵਿਸੇਅਸਤਤਮਕੋਸਾਰਤਪ੍ਰਚਾਰਾ) - ' ' ਕੋਵਿਦਸੀਰਿ
 ਜੋਸਰਹੈਤੋਨਹਿਤਸਤਸੁਭਾਇ। ਕੁਕਰਬੈਨਸਿੰਘਸਨੇ
 ਚਾਕੀਚਾਟਨਜਾਇ। ਹਰਵੀਰਰਵੈਕੇਹੀਯੇਨਹਿਰ
 ਤਨਹੀਥਾਤਾਤੂੰਬੀਜਠਮੈਦਾਬਿਯੋਸੋਉਪਰਹੀਆਤਾ।
 ' ਪੀਯਕੋਬਿਛੁਰੇਬਿਰਹਬਸਿਮਨਨਕਹੂੰਰਹਿਰਾਤਾ। ਧਰਨ
 ਰਿਰਤਵਿਦਹੀਫਿਰਤਪਰਮੇਥਪ੍ਰਚੈਪਤਾ। ਹੇਤਅਧੀ
 ਕਹੁਨਨਿਬਠਪੈਉਪਜਤਬੈਰੁਨਿਦਾਨਾ। ਸ੍ਰਗਮ੍ਰਗਸਦਰ
 ਚਰੀਚਵਰਲੇਤਦੁਸਟਹਤਪ੍ਰਾਨਾ। ' ਆਪਤਰੈਤਰੈਅ

ਰਕਾਨਾਵਾਜਿਹਲਾਵਾਬੁਡੇਬੇਅੰਗੇਰੇਜੇਪਾਬਰਕੀਨ
 ੫੯੫) ਵਾਖੇਕੇਹੋਤਹੇਸੁਖਸਿਪਤਿਨਸਾਫਲ ਜਨਕ
 ਤੈਛੁਟੇਪਾਂਡੂ ਕੀਅਬਨਬਾਸਾ੫੯੬) ਗੁਨਜੇਬਨਗੁਪ
 ਮਦਦਰੈਨਾਇਨਕੋਸੀ ਜੇਮੇਲਾਂਸੀ ਸੀਕਰੈਕੇਰਹਿਤੁਨੀ
 ਚਾ੫੯੭) ਸਰਸੁਤਕੇਭੰਡੂ ਕੀਬਡੀਅਪੁਰਬਥਾਤਿਅਜੇ
 ਖਰਚੈਤ੍ਰਜੇਤ੍ਰਜੇਬਫੈ ਨਖਰਚੈਪਟਨਾਂ ਫਿਲਅਨਖੀਕੀ
 ਥਾਤਪਰਕੇ ਦੇਖਅਨਖਾਤਾਨਕਟੀਬੁਦੀਏ ਨਫਿਨਪਨ
 ਖਤ ਸਕਤਾ੫੯੮) ਦੇਖਾਦੇਖੀਕਰਤਸਬਨਾਹਿ ਤਦਪ
 ੇਚਾਰਾਕਾਕੇਯਹਿਅਨੁਮਾਨਹੈਤ੍ਰਿਤਦਾਕਸੀਸਾਰਾ੫੯

ਬਿਗਾਰਤ ਅੰਗੇਰ ਕੇ ਏਕੀਨੀ - ਕਾਜ ਸੁਪਾਰਾ ਕੀ ਯਮੀਤਨ ਸਿ
 ਰਾਜਾ ਤਿਪ ਸੁਰ ਬਹਿਦੇ ਅੰਗੇਰ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ੫੮੭ ॥ ਕਾਜਾ ਬਿਗਾਰ
 ਆਪਨੇ ਏਕ ਅੰਗੇਰ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਕਾਬਿਤ ਹਾਰਤ ਨੈਨ ਕੀ ਹਾਨ ॥
 ਕਾਵਿ ਰਾਜਾ ॥ ੫੮੮ ॥ ਏਕ ਅੰਗੇਰ ਕੇ ਸਾਫੇ ਕਾਜ ਸੁਤੋ ਕਾਜਾ ॥
 ਦਾ ਅਪਨੇ ਰਾਮ ਕੇ ਕੀਨੇ ਸਭਾ ॥ ਬੇਕਾ ॥ ੫੮੯ ॥ ਏਕ ਬਿਗਾਰਤ
 ਪਨੇ ਅੰਗੇਰ ਪਰਾਏ ਕਾਜਾ ਅੰਗੇਰ ॥ ਨਕੇ ਅਰੁ ਆਪਨੇ ਇਦੁ ਜੀਤ ॥
 ਜਾ ॥ ੫੯੦ ॥ ਏਕਿਨੇ ਮੈ ਸਿੰਦ - ਕਾਰੈ ਉਰੈ ਮੈ ਕਪਟਾ ਬਿਖਾਧਾ ॥
 ਇਕੇ ਫਲ ਨਸਾ ਮਭੀ ਤਰਕਟ ॥ ਸੁਦਾਟਾ ॥ ੫੯੧ ॥ ਬਿਗਾਰਪੀ
 ਗਾ ਕੁਲਾਸ ਮੈ ਆਪੇ ਪੀਤ ਮਰੇ ॥ ਜੈ ਸੇ ਆਵਤ ਭਾਰਤੋਂ ਆਗਾ ॥

ਰਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਾ, 'ਖਰਚਤਖਤਨਜਾਤਪਨੁ' (ਜੇ ਸਰਕੀਏ
 ਅਨੇਕਾ ਜਾਤ ਪੁੰਨ ਪੂਰਨ ਭਾਖੇ ਅਰੁ ਉਪਜੈ ਅਥਿਥਿਕਾ)
 'ਚਕੈਤਪਾਂਤਿ ਪਪੀਠਕਾਂਸ੍ਰੀ ਦਪਾਰਵੈ ਜਾਣਿ' (ਜੇ ਨਚਕੈ
 ਤੇਰਾ ਰੁਝਹੂੰ ਪੈਂਤੁ ਰੁਚਕੈ ਨ ਪਾਣਿ) : ਫਿਕਵੇਕ ਅੰਖਰਾਪ
 ਦੋ ਜਾਨੈ ਸ਼ਿਖਾ ਦਿਚਾਕਾ ਪੈਂਤੁ ਪੈਂਤੁ ਹੂਚਕਤ ਜੋ ਪਹੁਚੈ ਕੇਸਹ
 ਜਾਗਾ : ਭੁਕੇ ਭੁਰੇ ਹੂੰ ਸੇ ^{ਸਾਥ} ਕਰਤ ਉਪਕਾਰੀ ਉਪਕਾਰਾਤ
 ਰਵਰ ਛਾਯਾ ਕਰਤ ਹੇਨੀ ਚਉਚਨ ਬਿਚਾਰਾ : ਸੁਸਨ
 ਕਰਤ ਉਪਕਾਰ ਸੇ ਦਿਤਾ ਫਲ ਮਗਾਂਹਿ ਗਾਹਿ ਰੇਗਾਹਿਰੀ
 ਛਾਹਿਤ ਰੁਝਿਕ ਕੇ ਦਿਕਥੀ ਛਾਂਹਿ : : ਬਿਨ ਦੇਖੈ ਜਾਨੈ

ਪਰੇਵੇਖੈਜਹਾਂਨਿਸਾਨਾਈਪਧਰੈਪਨਲਾਖਪਰਕੇਰਸੁਜਾ
ਫਹਿਰਾਂਨਾ। ਭਛੇਵੈਸਕੇਪੁਰਖਜੋਨਿਹੁਰੈਬਹੁਪਤੁ
ਪਾਇ। ਨਿਮੈਪਨੁਖਸਦਬੀਸਕੇਜਿਹਦੁਇਕੋਟਦਿਖਾਇ

ਏਕਏਕਸੋਲਗਾਰਹੇਅੰਨੇਦਕਸਨਬੀਧ। ਚੋਲੀਦ
ਦਨਜੋਰਦਮੇਜਗਤਜੀਜੀਰਾਬੀਧਾ। ^{ਸਿਰ}ਨੇਕੀਦੂਰਨ
ਹੋਤਹੈਯਾਹਿਜੋਨੇਤਹੈਕੀਕਾ। ਸਿਟਤਨਜਮੇਕੋਹੂੰਕੀਏਜੋ
ਹਾਬਨਕੀਕੀਕਾ। ਚਿਦਨਿਦਾਚਿਤਮੈਬਸੈਬੂਝਤਕਹ
ਨਿਵਾਸਾਜਮੇਸਿੰਗਮਾਦਿਸਿੰਗਾਨਭਮੇਦੂਦਤਾਦਿਨਤਸੁ
ਬਾਸਾ। ਕੈਸਮਸੋਕੈਅਸਮਸੋਕਾਹੀਯੈਕਹੀਯੈਵਦਾ।

ਹਾਥੇ ਸੀਤੇ ਗਰੀਹਿ ਤਰੈ ਦੇਨੇ ਤਾਹਿ ਸੁਵਾਦਾ ॥ ੬੦ ॥ ਨਿਬਛ
ਜਾਨ ਕਰੀ ਯੇ ਨਹੀ ਕਥਾ ਪੈ ਬੈਰਾ ਬਿਥਾਦਾ ॥ ਜੀ ਤੇ ਕਛੁ ਸੋਭਾ
ਨਹੀ ਹਾਰੇ ਸਿੰਦਾ ਵਾਦਾ ॥ ੬੧ ॥ ਸੁੰਨ ਨ ਸੋਰਸ ਪੋਖੀ ਵਿਤੁ ਮੈ
ਤੁਮੈ ਬਛਤ ਹੁਠਾ ਸਾ ॥ ਜੇ ਤੇ ਮੀਠੈ ਬਸਤ ਮੈ ਤੇ ਤੇ ਅਧਿਕ ਮਿਠਾ
੬੨ ॥ ਪੀਤਿ ਜੁ ਕਰੀ ਵਿਛਾਰੈ ਸੋ ਸਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪਾਗਾ ਕੋਟਾ ॥
ਬਦਲ ॥ ਬਦਲ ਕਰੈ ਰਹੈ ਚਕਾ ਮਕਤ ਜੇ ਨ ਆਯਾ ॥ ੬੩ ॥ ਕਰੀ ਵਿਸਭਾ
ਸੁਹਾਵੇ ਤੇ ਮੁਖ ਮੈ ਬਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਬਿਨਸਾ ਮਢੈ ਸਿਸ ਪਾਕ ਕੇ ਬ
ਰਨ ਨ ਕੀਯੋ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ੬੪ ॥ ਜਾ ਸੋ ਪਹੁਚਨਾ ਆਈ ਵਿਤਾ ਸੋ
ਵਿਹਸਨ ਨਨਾ ਗਾਈ ਪਤਿ ਸਟਾ ਰੁਕਮ ਕੀ ਟਿਕਨ ਵਸੇ ਪੁਰਾ ॥

ਨਾ) ਸਭਕਾਹੂੰਕੀਕਾਹਿਤਹੈਭੁਕੀਬੁਰੀਸਿਸਾਰਾਦੁਹ
 ਜੋਪਨਕੀਦੁਸਟਤਾਵਿਕ੍ਰਮਕੋਉਪਕਾਰਾ) ਜੇਤਸ
 ਰੂਪੀਹੀਜਬਸੈਸਭਕਾਹੂੰਜੋਜੋਤਿਾਦੀਪਕਧਰੀਏਤਾਕੇਮੇ
 ਸਭਕੋਆਉਹੋਤਾ) ਬੈਸਸਨਰੁਚਹੋਤਹੈਰੁਚਪੁਆ
 ਨਮਦਮੋਦਾ) ਬਾਕਕਖੇਕਸੁਹਾਵਈਜੋਬਨਾਬਿਖੈਬਿਨ
 ਦਾ) ਦਨਮਾਨਅਪਨੀਉਮਰਾਅਪਨਅਪਨੀਥਤ
 ਾਛੇਛੇਈਗਤਿਕਹੀਮੋਟੇਮੋਟੀਸਤਾ) ਭੁਕੇਭੁ
 ਰੇਦੇਉਹੋਚਿਰਜੀਵਸਿਸਾਰਾ) ਜਿਨਿਤੋਂਭੁਨਅਰੁਦੇਖੋ
 ਜਾਨੇਪਰਤਾਵਿਚਾਰਾ) ਸਰਸਾਨਿਰਸਨਰਹੋਤਹੈ

.समैप्रादिसत्रकेहोइ।।दिनैमैपराभपूकासकहिसंदभंद
 दउतेहोइ।। ^{५६५}सबैकरतेहोउतेहीदनीकरासत्रकेहोइ
 ।।^{५६६}नमिउदुडिगारीदकेपुनभसिदकरेहोइ।। ^{५६७}करी
 छैउतेहीसारासहमैमानीदेनि^{५६८}करा^{५६९}करा^{५७०}सुहाअतिमै
 नकेसुनमैसत्रनसिपावा।। ^{५७१}अपिबअपिबसकहैरिबै
 रीसहउमैबिभराभा।।^{५७२}चलउतैचदउमैकरासैदरमैस
 नसनाभा।। ^{५७३}पुबधसदरनतैदेधारीउकेमकासचनस
 भाभा।।^{५७४}राजपकाकमैबसरीराधकाहीविभराभा।।
 सुद्वैदपुवनकरकेचकेचकेकराहिरकगरनपाउगै

५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६००

ਮਿਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਕੇਕਾਮਕੋਦੇਤਾਵਿਭਵਕਰਹੇਤਾ। ਜੈਸੇਚਿਦਪ੍ਰਕਾਸ਼-
ਕਰਗਵਿਮੰਡਲਤੁਲੇਤਾ। ਤਨਧਨਹੂਕੇਕਾਸਤੋਂਜਤ
ਨਕਰਤਜੋਪੀਰਾ। ਟੂਕਟੂਕਕੈਗਿਰਤਪੈਨਹਿਟੋਰਤਿਸੁਖਥੀ॥

ਭਲੇਬੁਰੇਗੁਰਜਨਬਚਨਲੋਪਤਕਬਹੁਨਪੀਰਾ।
ਰਾਸਕਾਜਕੋਛਾਡਿਕੈਬਸੇਬਿਪੁਨਰਪੁਥੀਰਾ। ਇਪ
ਤਿਸਮੇਹੂੰਦੇਤਤੇਸਤਪੁਭਖਨਕੇਕਾਮ। ਰਾਸਬਿਭੀਖਨਕੇਦੀ
ਯੇਵੈਸੀਬਿਰੀਆਰਾਮ। ਲੋਕਨਕੇਅਪਦਾਦਕੋਤਰੁਕ
ਰਿਏ। ਦਿਨਰੈਨਾ। ਰਾਪਾਵਸੀਤਾਪਰਹਰੀਸੁਨਤਰਸਕਕੇਭੈਨਾ॥

ਬਡੇਬਡੇਬਿਪਨਾਰਚੇਪੈਸਦੇਖਸਤਕੀਨਾ। ਕਾਮਯੋਨ

ਪਸੁਕਠਿਨਮਨਿਦਾਪਿਖਾਰੇਸਾਸਿਖੀਨਾ ॥ ਜੈਸੇਕਰਨੇ ॥ ੫॥

ਤਰੈਤੈਸੇਕਾਰਜਬਾਪਾਕਰਸਰਪਨਪ੍ਰਾਨੀਹਤਨਕਰਮਾਕਾ
ਹਾਰਿਜਾਪਾ ॥ ੬॥ ਇਨਕੋਮਾਨੁਖਜਨਮਦੈਕਹਾਂਕੀਯੋਭਗਵਾ
ਨਾਸਿਦਰਮੁਖਬੋਝਕਨਸਕੈਦੈਨਕਛੂਪਨਦਨਾ ॥ ਕਹਾਂ
ਕਹਾਂਬਿਧਿਕੀਅਭਿਧਿਭੂਭਮੇਪਰਮਪ੍ਰਬੀਨਾਮੁਰਖਕੋਸਿਪਤਿ
ਦਈਪੀਡਿਤਸਿਪਤਿਹੀਨਾ ॥ ਦੁਹਸਿਪਤਿਕਿਹਕਾਸਕੀ
ਜਿਨਕਾਤੂੰਪੈਹੋਇਆਨੀਠਕਮਾਵੈਕਸਟਕਰਾਬਿਝਸੈਐਰਹਿ
ਕੋਇ ॥ ਨਰਭੂਖਨਸਖਾਦਿਨਾਖਿਮਾਵੈਦ੍ਰੁਮਅਰਿਭਨ
ਪੇਰਾਕਮੋਭੂਖਨਬੀਖਕਾਨਹੈਨਿਕਜਸੁਰਤਿਕੀਬੇਚਾ ॥

ਯੋਨਿ ਬਾਹਸ ਭਜ ਰਾਤ ਕੈ ਕੈਰਸ ਕੈ ਰਿਸੇ ਹੋਤਾ ਏਕ ਏਕ ਪੈ ਥੇ
ਤਹੈ ਏਕ ਏਕ ਕੋ ਦੇਤਾ। ਸਿਨਹੁ ਤੇ ਅਰੁ ਭੁਕਤ ਹੋਵੇ ਆ
ਚਕ ਆਹਿ। ਜਾਨਤ ਹੋ ਕਛੁ ਮਾਂਗੈ ਪਵਨ ਉਡਾਵਨ ਤਾਹਿ।

ਦਿਪਗੁਰ ਸੁਚਾਤਿ ਯਸੇ ਦੀਐ ਮਧਿ ਭਾਵ ਜਗਾ ਮਾਂਗਿ। ਪ੍ਰੇਸਿ
ਨਾਸ ਅਤਿ ਨਿਕਟ ਤੈਂ ਦੂਰ ਰਹੇ ਫੁਲ ਨਾਹਿ। ਦੇਖ ਭਹੈ ਜ
ਗ ਅਭਹੈ ਤਊ ਮਾਤਾ ਸੋ ਮੇਠਾ। ਜਾਨਤ ਹੋ ਯਾਂ ਜਗਤ ਕੇ ਦੇਖਿ
ਭੂਕੀ ਖੇਠਾ। ਜਾਂ ਕੋ ਜਾਂਕੀ ਰੁਚਨਹੀ ਸਿਲੇਤ ਪੀਰਤ ਅੰਗ
ਜੈ ਸੇਚ ਕਤ ਸਾਮੀਰ ਕੇ ਦਰਾਸ ਫੁਟਤ ਨਿਸੰਗਾ। ਭੁਛੇ
ਭਰਾਈ ਤੈਂ ਭੁਰੇ ਰਾਖ ਮੇਚਾ ਹੋ ਸੋਇ। ਜਾਨਤ ਹੋ ਪੈਦਾਸਟ ਕੇ ਅੰਗੁਲ

ਕਹੈਨਕੋਇ॥ ਤੈਸੇਜਾਨਤਾਐਰਕੇਜਾਨਤਜੈਸੇਹੋਇ॥
 ਬੁਰੇਬੁਰੇਸਤੁਕੇਕਹੈਕੁਠੇਕੁਠੇਸਤੁਕੋਇ॥ ਗੁਨਤੈਐ
 ਗੁਨਹੋਰਹੈਐਠਿਖੇਮਿਟਤਨਹਿਐਕਾ॥ ਬਫੂਤਜਾਤਜਮੈਜਮੈਕ
 ਤੁਮੋਤੁਮੈਸਾਸਿਸਕਠਿਕਾ॥ ਨਿਸਾਦਿਨਖਟਕਤਤਨਕਾਝਿਟ
 ਪਰੈਜੁਆਖਨਮਾਂਹਿ॥ ਤਿਨਮੈਸੁਖਨਰਾਖੀਏਸੇਛਿਨਖਟਕਤ
 ਨਾਂਹਿ॥ ਸੁਖਨਬਰਾਵੈਕਸਟਤੈਰਹੈਨਿਰੀਤਰਸਾਥਾ॥ ਨੈ
 ਨਸਹਾਈਨਮੈਪਕਕਵਹੇਹਸਹਾਈਹਾਥਾ॥ ਧਨੀਹੋਤਨਿ
 ਰਪਨਕਕਬਛੂਨਿਰਪਨਤੇਪਨਰਾਂਨਾ॥ ਬਛੀਹੋਤਨਿਸਸੀਤਰਿਤ
 ਤੁਮੋਰੀਖਮਾਦਿਨਮਾਨਾ॥ ਸਭਹੀਕੁਠਮੈਹੋਤਹੈਏਕਏਕ

ਸਿਰਦਾਰਾਗਜਐਰਾਵਤਸੁਰਸੁਰਿਦਤਰਵਰੇਮੰਦਰਾ।
 'ਜਹਾਂਸ਼ਨੇਹੀਤਹਰੈਭ੍ਰਮਤਭ੍ਰਮਤਮਨਜਾਇ। ਆਫਿਰੈਕੰਦੇਰੀ
 ਮੰਤ੍ਰਕੀਚੇਹੀਪਰਿਤਹਰਾਇ। ਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੇਕੇਦਰਸਨਿ
 ਯਤੈਬੰਢੈਹੁਕਾਸਾ। ਫੈਲਤਯਗੋਬਿਆਰਕੇਜਯੋਫੁਕਨਤੇਵਸਾ।

ਸੁਨਤਸੁਵਨਪ੍ਰਯਕੇਬਚਨਹਿਯਾਬਿਗਸੈਹਿਤਪਗਾ।

ਜੋਮੋਕਦੀਬਬਰਸਤਮੈਫੁਕਤਭ੍ਰਿਦਨਕਾਗਾ। 'ਸੰਜੋਯੋਫੁ
 ਏਅਯਾਨਪਨਤਮੈਤਮੈਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਜੈਸੈਕੈਰੀਅੰਬਕੀਪਕਰਤਪ
 ਕੇਮਿਠਾਸਾ। ਨੀਤਿਅਸੀਤਿਬਤ੍ਰੇਸਹੈਰਿਸਭਰਦੇਤਨਗਾ

ਰਾਭ੍ਰਿਗਉਰਦੀਨੀਕਤਕੀਹਾਰਿਕੀਨੀਮੰਨੁਹਾਗਾ। ਰਹੈਨੇ

ਕਬਹੂੰ ਦੇਇਖੁਕਾਏਕਸਾਦਨਕੇਮਾਂਹੀ। ਫੇਕਮਮਾਨਮੈਦ੍ਰੈਖੁੜਕਾਐ
 ਜੇਮਾਫੈਲੰਹੀ। ਪਰਪਨਕੇਤਾਛਿਪਾਈਕੈਦਿਕਪਨਦੇਤ
 ਹਸੀਤਾਸਿਸਿਰਕਰਤਪਤਝਾਰਤਰਗਾਹਿਰੇਕਰਤਬਸੀਤਾ।
 ਰੇਰੀਚਰੀਪ੍ਰੀਤਿਕੈਕੀਨੇਨੇਤਹੁਛਾਸਾਅਤਿਧਾਮੋਊ
 ਪਜੈਅਰੁਚਬੋਰੀਵਸਤੁਮਿਠਾਸਾ। ਕੇਨਪਰਤਾਰਿਹਿ
 ਬਾਤਮੈਤਿਹਾਮਨੁਹਾਰਨਗਾਚਾਕੈਜੇਖੇਕਤਖੇਛਲੈਤਾਂਕੇਜੀਤ
 ਨਹਾਰਾ। ਗਾਹਿਤੁਤੁੰਗਮਾਨੀਪੁਰਖੁਬਾਤੀਬਿਚਗਾਬਿ
 ਚਾਗਾਮਖਨਲਾਵਤਮਛਫੁਕੇਮਾਖਨਕੇਤੁਧੀਕਰਾ।
 ਪਰਾਭਿਖਸੁਰਾਤਿਮਿਛਾਪਤੈਕਰੈਨੀਦਸਭਕੋਫੀ। ਅਸੰਕਰਕਾ

ਜਰਕੇਠਰੀਪੈਸਤਕਰੇਹੋਇ॥ : ਮਤਪਿਤਕੇਪਖਮੈਪੁ
 ਰਖਹਿਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਭਾਵ॥ ਜਾਅਦਿਗਨਿਮੈਦੇਖੀਏਸਸਰਸਬੀਰ
 ਸੁਭਾਵ॥ : ਪਿਤਾਭਗਤਿਸੁਤਹੋਇਤੇਪਿਤਕੇਚਕਤਸੁ
 ਭਾਇ॥ ਰਾਮਰਾਜਸੁਪਛੋਡਿਕੈਬਨਬਾਸੀਭਿਜਾਇ॥ ਪੁਜ
 ਨੀਕਚੁਨਤੈਂਪੁਰਖਬਰਖਨਪੁਜਨਹੋਇ॥ ਜੰਗਮਾਤਿਯਕਕੀਮ
 ਕਿਸਕੋਛਾਡਿਬਡੇਸਭਕੋਇ॥ ਸੁਫਟਕਰੀਤਮੋਕੀਮੀਏਮ
 ਤਪਿਤਕੀਸੇਵਾ॥ ਕਰਪੋਕਾਵਰਿਥੈਫਿਰਮੈਦੁਜੈਜੈਸੇਦੇਵਾ॥
 ਬਡੇਜਿਤੀਯਪੁਤਾਕਰੈਂਤਿਤੀਬਡਾਈਪਾਇ॥ ਕਮਕਰੈਸਭਜਗ
 ਤਕੇਤੰਤੋਧਿਭੂਵਨਰਾਇ॥ ਦੁਸਮਨਕੇਕਰਦੀਜੀਏਅ

ਸੇਵਾਸਿਵਰਿਖਾਵੈਮੈਕਰਤਮਕਸੋਬੈਤਾ॥ ਕਰੀਏਸਮਝਨ
 ਕੀਜੀਏ। ਬਿਨਾਬਿਚਾਰਾਬਿਵੇਚਨਾ॥ ਅਗਵਿਰਹਤਜਾਨਤਨਪੀਸਿਰ
 ਕੇਪਾਇਨਛਾਰਾ॥ ਦੀਬੈਸੈਸਰਕੇਛੁਕੇਜਾਸੇਸੁਪਰਤਲਮਾਖੇ
 ਤੀਸੁਕੇਵਰਖਬੋਖਨਕੋਕਵੇਨੇਕਮਾ॥ ਅਪਨੀਪਹੁਇਵਿਚਾਰਾ
 ਚਕੈਕਾਰਜਕਰੀਖੈਦਿਠਾ। ਤੇਤੋਪਾਂਦਪਸਾਰੀਏਜੇਤੀਠਾਂਬੀਠਾਰਾ॥
 ੨੨॥ ਸਿਸੁਨਛੁਕਮੇਨਰਸੁਜਨਸੇਕਰਤਾਵਿਸਾਸਨਦੂਕਾ। ਜੇਸੇਠਾ
 ਦੁਖੈਪਕੈਪਖਤਛਾਛਾਹੁੰਦੂਕਾ॥ ਪ੍ਰਾਨਥਿਖਤੁਰਕੇਚਹੈਬੋਰੇਪਾ
 ਜਕਪਾਂਨਾਪੀਛੇਜਕਛਾਰਸਹੀਸੁਖਟਛਾਹੈਮਿਕਤਨਪ੍ਰਾਨ॥
 ਵਿਦਿਆਪਨੁਉਦਮਾਬਿਨਕਰੇਸੁਪਾਵੈਕੋਨਾ। ਬਿਨਤੁਕਾਏਨਾਮੀਠੈ

ਗਰਜਯੋਮ੍ਰਗਪਤਿਬਦਨਸਿੰਘਾਸਨਰਤੈਆਨ॥੫੦॥ ਕਹਾਂ
 ਹੋਇਉਦਾਸਕੀਦੋਸੈਪੁਭੈਯੋਪਛਾਛਾ॥ਜੈਸੇਨਿਪਜੇਖੇਤੁਕੋਕਰ
 ਤਸਕੰਭਾਨਿਰਮੂਕਾ॥੧॥ ਜਾਹੀਤੇਕਛੁਪਾਈਵੇਤਾਂਕੀਕਰੀਏ
 ਆਸਾਖਾਣੀਸਰਵਰਪੈਗਵੇਕੈਸੇਬੂਝਤਪਾਸਾ॥ ਜੇਜਾ
 ਹੀਕੋਦੁਰਹੈਸੋਤਿਹਪੁਰੈਆਸਾ॥ਸੁੰਤਬੂਦਿਨੋਸੋਸਘਨਮੈਚਾੜਕੋ
 ਭਰਤਪਿਆਸਾ॥ ਗੁਨਹੀਤਉਮਨਾਈਵੇਜੈਜੀਵਨਸੁਖਭੋਨਾ॥
 ਜਾਗਜਗਵਤਨਗਾਰੋਕੇਆਗਨਅਨਤਕੋਨਾ॥ ਰਸਅਨਰ
 ਸਸਮਝੈਨਹੀਪਦੈਪ੍ਰੇਮਕੀਗਾਥਾ॥ਬਿੰਛੂਮੰਤ੍ਰਨਜਾਨਹੀਸਾਂਪਹਿਧਾ
 ਝੋਹਾਥਾ॥੧॥ ਕੈਸੇਨਿਭਹੈਨਿਬਕਜਨੁਕਰਸਬਕਨਸੋਰੀਰੁਸੈ

ਵਸਰਕੇ ਅਧਿਕਾਰਾ ਨਿਸੰਸੰਗੇ ਦਰਬੁਛੁਟਾਈ ਕੇ ਤੁਜੇ ਤੁਮੈ ਜਾਤੁ ਬਿ
 ਸਥਾਰਾ ॥੨੬॥ ਜੋ ਕਾਇਕਾ ਜਿਹ ਠੇਰੇ ਸੰਤਾਂ ਹੀ ਠੇਰੇ ਮਨੇ ਰਾਖਾ
 ਚੰਦੇਰੀ ਪਾਤਿ ਕੇ ਸੇਬ ਰੇ ਰੁਕਮਾਨੀ ਸ੍ਰੀ ਪਾਤਿ ਜੋਗਆ ॥ ਘਨ
 ਘੇਰੇ ਕੀ ਮਿਠਨ ਸੁਖ ਹੋਤੁ ਰੇ ਸੋਨੀ ॥ ਹੋਇ ਨਹੇ ਟੀਕਾ ਟੀਕੀ
 ਜੇ ਪਾਵੁ ਸਮਾਂਹੀ ॥ ਬਰੇ ਜਕੇ ਸਭ ਕੰਛ ਤੇ ਕਹਾ ਬਿਨ ਕੰਛ
 ਨ ਜੋਗਾਰਾ ਮਕੰਛ ਨ ਪਨ ਸਰਾਬੀ ਪੁਨ ਕਹਿਤੁ ਪਾਥ ਪੀਕੇ ਗਾ ॥
 ਤਾਂ ਬਿਨ ਸੋਨੇ ਨ ਕਾਜਾ ਸਿਪ ਜਾ ਸੋਝ ਗੀ ਬਾਤਾ ਗੁਰਾ ਬਿਨ ਹੋ
 ਏਨ ਬੋਧ ਪ੍ਰਿਤ ਦੂਕੇ ਬਿਨ ਪਥਾਤਾ ॥ ਘੁਭੇ ਸੋਬਾ ਤੁਦਹੀਨ
 ਤੋਰੀ ਏ ਅਰਜ ਸੁਖੈ ਨਾ ਰੁਕਮਾਨੀ ਅਤੁਰਤਾ ਕਿ ਪੀ ਪ੍ਰਭ ਕਹਾ

ਨਤਹੈਨਾ) ਕਠਿਨਕਲਾਹੂਆਈਹੈਕਰਤਕਰਤਅਭਿਆ
 ਸਾਨਟਜੋਰਾਕਤਬਰਤਪਰਸਾਪੈਬਰਖਾਛਿਆਸਾ)।।੧੦।।
 ਜੋਉਮੁਜੈਸੋਈਕਰੈਜਿਹਕੁਕਮੋਅਭਿਆਸਾਛੇਦੇਸਛਹੁਜਕ
 ਤਰੈਪੰਖੀਉਡੈਅਕਾਸਾ)। ਬਿਦਯਾਕਾਖਮੀਪੁਰਖਪੈਹੋਤਨ
 ਹੀਇਕਠਾਂਇ।ਨਾਹਿਨਦੁਖਸੁਖਸੋਤਿਕੋਪੀਯਕੈਦੋਕਹਿਜਾਂਇ

ਗੁਨਪ੍ਰਗਟੈਐਗੁਨਦੁਰੈਜੰਕੇਕਾਖਮੀਸਾਬਾਸਤ੍ਰਿਖਮਾ
 ਰੀਤ੍ਰਿਖਪਰਹਰੀਕ੍ਰਿਸਨਤ੍ਰਿਕੋਕੀਨਾਬਾ) ਅਛੈਦੇਐਪੁਰ
 ਬਜਨਮਨਦਿਯਮਿਛੈਨਜੋਇ।ਕੋਨਸਿਆਨੇਪਨਕੀਯੋਕਿਹਅਛਾ
 ਨਦੀਯੋਖੋਇ) ਜੰਕੇਨਯੇਤਬੁਕਾਈਏਤਾਂਹੀਕੀਮਨੁਹਰਾ)

ਕੇਸੈਸੋਭਾਇਸੋਠਨਤਤੈਸੋਤੁਹਿ। ਸਸਿਹਿਸੁਧਾਸਮਕਹਿਤਕੇ ੬੩

ਕਹਿਤਕਠੀਕੀਆਹਿ। ਕਹੂਕੀਓਨਕੀਜੀਏਜੀਯਤੀ

ਕਕੇਵਿਸੁਸਾਗੋਰਿਧਰੀਅਰਪੀਗਹਾਰਿਹਰਿਪਰਾਪਰੈਸ਼ਾਸ

ਤਨਦੈਤਨਤਨਦੈਨਕੇਮਨੁਮਿਭਿਓਤਜੁਲਾਜਾਜੁਸੈਅੰ

ਕੁਸਕੇਭਟਤਕੇਦੈਗਿਰਸੋਗਜਰਾ॥ ' ਹੋਛੀਅਤਿਸੁਵ

ਤੀਨਕੀਕਹੈਬਿਬੇਕਭੁਛਾਇ॥ ਦਸਰਬਰਾਨੀਕੇਬਦਨਬਨਪਠ

ਏਰਪੁਰਾਇ॥ ਸਸੈਸਾਰਦੇਹਯਕੇਸੁਨਤਹੇਤਮਨਮੇਦਾ

ਪ੍ਰਗਟਭੁਯੋਯਹਾਸਤਸਮਾਭੁਖਾਬਿੰਦਾਬਿੰਦਾ॥

ਯਮਤੁਸਸਿਰਸ। .. ਕਾਤਿਕ ਸਸਿ ਤੰਤੈ

ਉਪਜਾਏ ਪੁਰਾਪੁਰਾਣਾ।

ਭੈਰਵ
ਬਾਸੁੰਦਰ

ਆਤਮ ਵਤ ਸੁਮਕਰ
ਕ੍ਰਿਹਵਾਰ ਸ਼ਿਪਾਜਾ। ਸਕਿਐ

ਕੁਮਾਰਾ, 1
ਸੁਣਾਨਾ।

'ਕੀਰਤਿ ਕੋ ਮੂਕਿ ਏਕ ਦਾਨੈ ਨਾ ਦਿਨੈ ਬੋਧਮ
 ਕੋ ਮੂਕ ਏਕ ਸਚ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥ ਬਾਢ ਬੋਕੋ ਮੂਕ ਏਕ ਉਚੇ ਮਨ
 ਰਾਖੈ ਦੇ ਬੋਜ ਨ ਬੋਕੋ ਮੂਕ ਏਕ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਬਾਧ ਬ
 ਹੁ ਭੋਜਨ ਉਪਾਧ ਮੂਕ ਹਾਂਸੀ ਦੇਈ ਦਾਰਿਦਰੋ ਮੂਕ ਏਕ ਆਰ
 ਸ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਾਰ ਬੋਕੋ ਮੂਕ ਏਕ ਅਤੁਰੀ ਹੋਰ ਨ ਮਾਂਝਿ ਚਤੁ
 ਰੀ ਕੋ ਮੂਕ ਏਕ ਬਾਤ ਕਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ॥ ਕੁਮਤਿ ਤੈਂ ਜਸੁ ਜਾਇ
 ਰਬ ਤੈਂ ਕੈ ਛਜਾਇ ਕੁਨਾਰਿ ਤੈਂ ਕਲਾਜਾਇ ਜੋਗਜਾਇ ਸੀਰਤੈਂ ॥
 ਭੂਖ ਤੈਂ ਮਿਯਾ ਦ ਜਾਇ ਭਵੀ ਅਤੈ ਪੁਤ ਜਾਇ ਸੋਚ ਤੈਂ ਸਰੀਰ ਜਾ
 ਇ ਸੀਕਤਾ ਕੁ ਸੀਰਤੈਂ ॥ ਕਪਟ ਤੈਂ ਧਰਮ ਜਾਇ ਕੋਤੈ ਬਡਾਈ

ਜਾਇਮਾਂਗਬੇਤੇਮਨੁਜਾਇਪੁਜਾਇਰੀਰਾਤੈਂ। ਨੀਤਿਬਿਨੁਰਾਤੁ
 ਜਾਇਕ੍ਰੋਧਤੈਤਪਸਮਾਜਾਇਵੇਵੀਦਾਸਰਸਮੁਤੀਜਾਇਮੁਰੈਜਬ
 ਜੀਰਾਤੈਂ॥ ਮੁਸੇਪਰਸਾਪਰਖੇਸਾਪਰਮੇਰਖੇਖੈਕਪਰਸਿ
 ਘਰਖੈਤਾਕੋਕਲਾਤੀਤਹੈ। ਪੂਤਨਕੋਭੂਤਰਾਖੈਭੂਤਕੋਬਿਭੂਤਰਾ
 ਖੈਖਟਮੁਖਗਾਜਮੁਖਯਾਕੇਯਹਿਰੀਤਹੈ। ਕਾਮਕੇਜੁਥਾਮਰਾਖੈ
 ਅਗਪਰਪਾਨੀਰਾਖੈ। ਬਿਖਪਰਸੁਪਚਾਖੈਸੋਈਜਰਾਜੀਤਹੈ। ਦੇ
 ਵੀਦਾਸਦੇਖੋਰਸਾਨੀਸੀਕਰਕੀਸਾਵਪਾਨੀਸਤਬਤਯਾਇਕਯੈ
 ਰਾਖੈਰਜਾਨੀਤਹੈ॥ ਏਕਾਤਿਸਿਰਾਈਤਸੋਕਪਟੇਹੈਕੋਗਤਾ
 ਤੇਏਕਾਤਿਕੀਮਾਖੀਤਿਨੈਕਹਾਂਕੋਊਡਾਵੈਗੋ। ਏਤੀਤੋਕੋਬੋਰੀਯਾ

ਕੋਠਕੁਰਕਹਾਵੈਕਸਮੈਬਾਟੇਸਭਕੋਹੈਬਟਸਾਰਤੁਉਪਾਵੈਗੋ॥
 ਦੇਵੀਦਾਸਯਾਹਿਬਿਨਬਾਂਟਖਾਯੇਚਹੈਸੋਤੇਦੰਤਨਤੁਗਾਵੈ
 ਗੋਕੋਗਾਭਨਫੁਗਾਵੈਗੋ॥ਸਾਯਾਯਾਹਿਮਿਸਗੀਤੋਕਾਭਪੀਕੋ
 ਕੂਜਾਯਾਂਹਿਬਾਟੇਫਰਖਾਯੇਚਹੈਭੁਭਕੇਹੀਕਹਾਵੈਗੋ॥੪॥ਯਾ
 ਰਏਗੁਸਾਫਕਰੈਦਾਰਦੀਤੁਸੈਵੈਪਰੇਸੁਖੀਅੰਗੈਅਨੁਸਰੈਐ
 ਸੇਸੂਫੁਐਰਹੈ॥ਗਮਨੀਧੁੰਪਪਚਰਾਏਸੀਸਾਗੀਗਨੈਨਪਾਂਚੇਰ
 ਜਾਏਕ੍ਰਿਪਨਤਾਚੈਸੁਸਾਸਿਰਸੈਰਹੈ॥ਗਾਨਿਕਾਕਫੂਪਧਨਫਲ
 ਤੇਫਕੀਰਘਰਬਾਂਧਕੈਸੀਬਭਭਯੋਗਤਾਦਿਨਜੈਰਹੈ॥ਜਗਮੈ
 ਬਾਸੀਐਤੋਹਸੀਐਨਕਉਟੇਵੀਹਸਿਐਈਚਾਚੇਤੈਐਹਸਬੇਬੀ

સરોજીન

